

له بلاوڪراوهڪاني
سهنتهري زهاوي بو ليڪولينهوهي فيكريي (۳۸)

تيوري مهعريفه له نيوان قورئان و فهلسهفهدا

تيوري مهعريفه له نيوان قورئان و فهلسهفهدا

د. نهحمهد ئيبراهيم وهرتي

د. نهحمهد ئيبراهيم وهرتي

تيۆرى مه عريفه له نيوان قورئان و فەلسەفەدا

د. ئەحمەد ئىبراهيم وەرتى

١٤٣٧ ك ٢٠١٦ ز

تیۆری مه‌عریفه له نیوان قورئان و فه‌لسه‌فه‌دا

له بلاوکراوه‌کانی سه‌نته‌ری زه‌هاوی بو لیکۆلینه‌وه‌ی فیکری
ژماره (٢٨)

- نووسینی: د. ئەحمه‌د ئیبراهیم وه‌رتی
- باب‌ه‌ت: توێژینه‌وه‌ی میژوو
- تایپ: رابه‌ر ئەحمه‌د وه‌رتی
- دیزاین: ره‌وشت محه‌مه‌د
- چاپی یه‌که‌م: چاپخانه‌ی سفان

له به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه گشتیه‌کان
ژماره (١٢٨٨)ی سالی ٢٠١٦ پیدراوه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (١) خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ (٢)
أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ (٣) الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ (٤) عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ (٥)﴾

سوره تى (العلق)

پیشکشہ بہ

خوشہ ویستانی حکمت و

عهدالانی راستی له هر کوئیہک بن

سوپاس و پيژانين

به پيويستی دهزانم ليړه دا سوپاس و پيژانينم
دهر بېرېم بۆ برای خوښه ويست و هاوړپي خویندنی بالام
به پيژ ماموستا (سيروان مه جيد ته مه ر) قوتابی ماسته ر
له کوليزی زانسته ئيسلامييه کانی زانکوی
سه لاهه ددين/ هه ولير، بۆ هاوکاری و کوششيان له
ته واوکردنی ئەم کتیبه دا، خوی گه وره سه رکه وتوویان
بکات و سه رفرازی هه ردوو جيهان بن.

ناوهرۆك

پېشەكى ۹

بەشى يەكەم: دەروازەيەك بۇ باسكردن ئە تيۆرى مەعريفە

مەعريفە و زانست لە رووی زمانەوانىيە وە ۱۵

مەعريفە و زانست لە رووی زاراوەيىيە وە ۱۷

مەعريفە و زانست لە زاراوەى قورئانى دا ۲۰

مەعريفە و زانست لای موعتەزىلە كان ۲۸

مەعريفە و زانست لای فەيلەسوفانى ئىسلام و ئەھلى سوننە ۳۱

أ - مەعريفە و زانست لای فەيلەسوفانى ئىسلام ۳۱

ب - مەعريفە و زانست لای ئەھلى سوننە ۳۲

پېنئاسەى غەزالى بۆ مەعريفە و زانست ۳۷

پېنئاسەى رازى بۆ زانست ۴۰

بەشى دووهم: مېژووى تيۆرى مەعريفە و پەيوەندى بە زانستە وە

مېژووى سەرھەلدانى تيۆرى مەعريفە ۴۷

تيۆرى مەعريفە چىيە؟ ۵۱

بابەتە سەرھەككىيە كانى تيۆرى مەعريفە ۵۶

- په یوه ندى مه عریفه به زانسته وه ۵۸
- أ- لای موعته زیله کان ۵۸
- ب - لای ئه هلی سوننه ۵۸
- وشه و زار او ه هاوماناکانی مه عریفه و زانست ۶۰

به شی سییه م: قورئان و تیوری مه عریفه

- روانگه ی قورئان بو تیوری مه عریفه ۶۷
- بنه ماکانی تیوری مه عریفه له قورئاندا ۷۱

به شی چوارهم: توانای مروّف بو به ده ستهینانی مه عریفه

- ده ستهینک ۸۱
- یه که م: ریبا زگه لی گومان و توانای مه عریفه ۸۳
- أ- شکگه رایى په ها (الشک المطلق) ۸۳
- گومانی شوینکه وته کان ۹۱
- گومانی باوه پیی ۹۲
- ب - گومانی میتودی (الشک المنهجي) ۹۶
- دی کارت و گومانی میتودی ۹۷
- أ- قوناعی گومان ۹۹
- ب - قوناعی رؤشنی بیرکردنه وه و لیکه ه لاویردن ۹۹
- ج - قوناعی گره نتي خودایی ۱۰۰
- غه زالی و گومانی میتودی ۱۰۱
- دووه م: ریبا زگه لی یه قین و توانای مه عریفه ۱۰۶

أ- ریبازی واقعی (ئەزمونگەرایی) ۱۰۷

ب - ریبازی ئایدیالی (المذهب المثالي)..... ۱۰۹

بەشی پینجەم: قورئان و توانای بەدەستھێنانی مەعریفە

هەلۆیستی قورئان بەرامبەر ریبازگەلی گومان و یەقین ۱۱۷

چارەسەری قورئانیی بۆ پرسی مەعریفە ۱۲۴

کۆتایی ۱۳۲

سەرچاوەکان ۱۳۴

پیشه کی

به ناوی خودای به خشندهی میهره بان

توڙینه وه دهربارهی مه عریفه، خواستی که له هر بزاقیکی روشنبری و فیکریی دا پیی نیازمه ندین، مه عریفه که هندی جار وه سف ده کریت به وهی بریتییه له و په یوه ندییی به کاریگری ئالوگور له نیوان کهس و بابه تدا گه شه ده کات، به سه رچاوهی به رده و امی به خشین داده نریت، که به دریزایی چاخه کانی میژوو، فرهه نگ و کلتورگه لیکی له به ره نجامی دا پیکهاتووه و چه ندین لق و پوی زانست و زانیاری و پیشکه وتنی ژیاری لی که وتوته وه.

فلسه فه به شیوه یه کی گشتی دیاره ده یه کی مروقایه تییه و به ره می عه قلی مروقه ئامانجی په ی بردنه به نه ینییی کانی گه ردوون، مه عریفه ش بالاترین ئه رکی مروقه له بووندا، باوه پرو ئیمانیش خوی زانست و مه عریفه یه.

زور زاناو پیتول و فلسه فه ی جیا جیا چونه ته نیوقولایی باس و خواسه کانی مه عریفه و ری بازگه ل و ره وتی جوراوجور سه ریان ه لداوه و مشتومری زور و فره ره هندی لیکه وتوته وه و پرسیاره کانی: مه عریفه

چييه؟ سروشت و سنوره کاني چين؟ داخو ده توانري مه عريفه
به ده سته پي نري و چون و به چ ريگايه ک؟ وروژينراون.

ئه م مشومرو پرسيارانه وای کرد چه ندين رييازي فهلسه في
سه ره لبدن له شگه رايي و يه قيني و واقيعه رايي و ئايديالي.. که
هه نديکيان به بنبه ست گه يشتن و نه يانتواني ته فسيريکي واقيعي و
دلنياکهری ته و او سه باره ت به بوون و مروژ و ده و روبه ري و توانای مروژ
بو زانيني شته کان، پيشکه ش بکه ن.

پرسی مه عريفه و زانين له روژگاري ئه مروژا بووه ته بابه تيکي گرنگ
و بابه خدار که له فهلسه فهی سه رده مدا پي ده و تري تيو ري مه عريفه
(نظريه المعرفة) که له ميانيدا هه لويسي مروژ له باره ی حه قيقه ت و ريگا
و ئامرازه کاني گه يشتن پي و ئه و سه رچاوانه ی ده يگه يه نن به راستي و
يه قين دياري ده کريت.

تيوري مه عريفه شوينيکي گه و ره و گرنگي له فهلسه فهی هاوچه رخی
خورئاوادا داگير کردوه و بوته چه ک و ئامرازي ده ستي فهيله سوفان له
بابه تگه لي جوراوجوردا.

ئيسلاميش له تيوري مه عريفه دا خاوه ن رييازيکي ته و او و سه ربه خو
و جيايه له تيورو رييازه فهلسه فييه کاني تر هه ر له پيناسه و
پولينکردنيه وه تا ده گاته پايه و به ها و گرنگيه که ی و سه رچاوه و
ئامرازه کاني و توانای مروژ بو به ده سته پي ناني مه عريفه.

بويه له بهر گرنگي بابه ته که، به پيوستمانزاني ليکولينه وه يه کی
زانستي ده رباره ی (تيوري مه عريفه) بنووسين و تاوتويي بابه ته کاني

بكهين، لهه وهله شماندا كه سه رچاوه به تاييه ت له زمانى كورديدا
گرفتییكى سه ره كیمان بووه، هه ولمانداوه پروانگه ی قورئان و فهلسه فه به
شیوه یه کی سانا و دوور له ئالۆزى له مه پ تییۆرى مه عریفه و توانای مرۆڤ
بۆ به دهسته یینانى زانست و مه عریفه، روون بکهینه وه. به شه کانی
لێکۆلینه وه که شمان به م شیوه یه دابه شکردوه:

به شى یه که م: ده روزه یه ک بۆ باسکردن له تیۆرى مه عریفه.

به شى دووه م: میژووی تیۆرى مه عریفه و په یوه ندى به زانسته وه.

به شى سییه م: قورئان و تیۆرى مه عریفه.

به شى چواره م: توانای مرۆڤ بۆ به دهسته یینانى مه عریفه.

به شى پینجه م: قورئان و توانای به دهسته یینانى مه عریفه.

له و سۆنگه شه وه که نووسین ده رباره ی تیۆرى مه عریفه - نه خاسمه
له پروانگه ی ئیسلامه وه - به زمانى كوردی زۆر که مه گه ر نه لێین هه ر
بوونی نییه، بۆیه نووسینه که ده بیته توێژینه وه یه کی نوێ و بایه خدار
له م بواره دا.

هیوادارین توانی بیتمان ئامانجه که بیکیین و خزمه تیک بگه یه نین به
خوینهری كوردی و سوودبه خش بیته بۆ گرنگیده رانی زانین و مه عریفه.

د. نه حمه د وه رتی

هه ولێر - ۲۰۱۶

بەشى يەكەم

دەروازەيەك بۆ باسكردن ئە تيۆرى مە عريفە

پیناسه‌ی مه‌عریفه و زانست

أ- مه‌عریفه و زانست له رووی زمانه‌وانییه‌وه:

وشه‌ی مه‌عریفه له مادده‌ی (عرف) به مانای زانین هاتووه، هه‌روهك له (القاموس المحيط) ی فه‌یروژئابادی دا هاتووه: (عَرَفَهُ يَعْرِفُهُ مَعْرِفَةً وَعَرِفَةً وَعَرِيفَانًا) واته (عَلِمَهُ) زانی^(۱)، پاشان فه‌یروژئابادی و هه‌روا جه‌وه‌ه‌ری له (الصاح) دا چهند مانایه‌کی تریان باسکردووه بۆ کرداری (عرف)، وه‌ك: دانپیدانان و پاداشتدانه‌وه^(۲).

له‌مه‌وه بۆمان ده‌رده‌كه‌وئیت كه مه‌عریفه حاله‌تیكه ئه‌وه ده‌خوازئیت كه زانیار (العارف) له‌گه‌ل زانراو (المعروف) هه‌كه‌دا ئاسووده بیئت و دلّی ئۆقره بگرتیت، پیچه‌وانه‌ی نه‌زانراو (منكر)، كه ترس و بیم له نیوان ئه‌و كه‌سه‌ی كه زانیاری نییه و له نیوان نه‌زانراوه‌كه‌دا دروست ده‌كات، هه‌روهك جه‌وه‌ه‌ری و فه‌یروژئابادی مه‌عریفه به پیچه‌وانه‌ی نه‌زانراو هه‌ژمار ده‌كه‌ن.^(۳)

له‌و پیناسه‌یه‌ی سه‌ره‌وه‌دا ده‌گه‌ینه ئه‌و ئه‌نجامه‌ی كه مه‌عریفه له به‌رامبه‌ر شتی نه‌زانراودا به‌كارده‌هینرئیت و ئه‌و كه‌سه‌ی زانینه‌كه‌ی ده‌ست ده‌كه‌وئیت له‌گه‌لئیا ئۆقره ده‌گرتیت و ئاسووده ده‌بیئت، ئه‌مه‌ش له

¹ مجد الدین محمد بن یعقوب الفیروز آبادی - القاموس المحيط، ط ۲، دار‌المعرفة، بیروت، ۱۴۲۸هـ - ۲۰۰۷م، ل ۸۶۰.

² فه‌یروژئابادی - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۸۶۰. اسماعیل بن حماد الجوه‌ری - معجم الصحاح، ط ۱، دار‌المعرفة، بیروت، ۱۴۲۶هـ ۲۰۰۵م، ل ۶۹۴ - ۶۹۵.

³ هه‌ردوو سه‌رچاوه‌ی پیشوو، فه‌یروژئابادی ل ۸۶۰. جه‌وه‌ه‌ری ل ۶۹۴.

ناکامی مه‌عریفه یا خود ده‌ستکه‌وتنی زانیارییه‌که‌دا به‌ده‌ست دیت. به‌لگه‌ی ئەمه‌ش وته‌ی (ئیبین فارس) ه که ده‌لیّ (لأن من انکر شیئاً توحش منه ونبا عنه)، واته: که‌سیک شتی‌ک نه‌زانیت بی‌می لیّ هه‌یه‌و دوورده‌که‌وئته‌وه لیّ^(۱).

به‌لام وشه‌ی زانست (العلم)، ئەویش له‌ زماندا به‌واتای هه‌ستی‌کردن (الشعور) دیت، ده‌وتریت (عِلْمَ به، کَسَمِعَ: شَعَرَ) واته: هه‌ستی پیکرد^(۲).

زانست (العلم) پێچه‌وانه‌ی نه‌زانین (الجهل) ه، فه‌یروژنابادی وشه‌ی زانستی به‌ مانای مه‌عریفه‌ پیناسه‌ کردووه، وه‌ک ده‌لیّ: (عِلْمَه: کَسَمِعَه، عِلْمًا: عَرَفَه) به‌واتای زانی و مه‌عریفه‌ی به‌و شته‌ په‌یدا کرد، جه‌وه‌ه‌ریش به‌هه‌مانشیوه‌ زانستی به‌ مه‌عریفه‌ پیناسه‌ کردووه.^(۳)

به‌ کورتی ده‌توانین بلیین مه‌عریفه‌و زانست هاو واتان له‌ رووی زمانه‌وانییه‌وه، چونکه‌ هه‌ریه‌که‌ له‌ زانست به‌ مه‌عریفه‌و مه‌عریفه‌ش به‌ زانست پیناسه‌کراون، و هه‌ردووکیان گوزارشت له‌ حاله‌تیک ده‌که‌ن که‌ بریتیه‌ له‌ دلنیا‌یی و ئاسووده‌یی ده‌روونی لای زانیار به‌رامبه‌ر شته‌ زانراوه‌که‌.

¹ أحمد بن فارس بن زكريا القزويني الرازي، أبو‌الحسين ت ۳۸۵هـ - معجم مقاييس اللغة، تحقيق عبدالسلام محمد هارون، دار الفكر، ۱۳۹۹هـ - ۱۹۷۹م، ۴/۲۸۱.

² فه‌یروژنابادی - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۹۰۷.

³ الفيزور آبادي - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۹۰۷. الجوهری - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۷۲۸.

ب - مه عريفه و زانست له رووی زاراوه ییه وه:

۱- مه عريفه:

چهند پیناسه یهك بۆ مه عريفه باسكراوه، له وانه:

په یپردن به شتیك به یه كيك له ههسته كان.

زانین به شیوه یه کی گشتی.

په ی بردن به شتیکی ساده (البسیط)، سا ئه و په ی پیپردنه ته سه وری چیه تی (ماهیه) بیته، یا خود راستاندن (تصدیق) ی^(*) دۆخ و حاله ته کانی بیته.

هه ربویه ده وتریت (عرفتُ اللهَ دون علمتهُ) واته: خودام ناسی نهك زانیم^(۱).

شهریفی جورجانی - یش له کتیبی (التعريفات) دا ده لێ: مه عريفه واته: زانینی شت به و شیوه یه ی که هه یه، واته له سه ره حه قیقه تی خۆی، زانستیش به هه مان شیوه، به جیاوازی ئه وه ی که مه عريفه دوا ی نه زانین (الجهل) دیت، پیچه وانه ی زانست، بۆیه خودای گه و ره به زانا (العالم)

* زانین و په یپردن به شتیك یان به چیه تی ئه و شته به بی حوکمدان له سه ری به ئه رینی یان نه رینی ئه وه ته سه و ره، به لام که حوکمی به سه را درا ده بیته ته سدیق.

¹ د. عبدالمنعم الحفنی - المعجم الشامل لمصطلحات الفلسفة، ط ۳، مکتبه مدبولی، القا هره، ۲۰۰۰، ل ۸۱۴-۸۱۵.

ناوده بری نه که به زانیار (العارف)^(۱)، چونکه زانینی خودا نه زانین یا نه بوون (العدم) ی لی پیشنه که وتوو و قابیلی لا چون نییه .
 ئین قه بیم-یش له جیاوازی کردنی له نیوان چه مک و مانای هه ریه که له مه عریفه و زانست دا، مه عریفه ی به ته سه ور (تصور) و زانستی به راستاندن (تصدیق) داناوه .

۲- زانست:

زاناکان له پیناسه ی زانستدا جیاوازیان هه یه، هه ندیک پینان وایه تاریف نا کریت وه کو فه خری رازی و ئه بولمه عالی جوهینی و ئه بو حامیدی غه زالی^(۲) .

به لام نۆرینه ی زانایان پینان وایه ده کریت زانست پیناسه بکریت، بویه ئه بوبه کری باقلانی و ئه بولوه لیدی باجی و پیناسه یان کردوو که بریتیه له (معرفة المعلوم علي ما هو به)، واتا: زانینی زانراو به و شیوه یه ی بوونی هه یه .

قازی (عبدالجبار الهمذانی) یش زانست به وه پیناسه ده کات که ئه و واتایه یه ده روونی زانا پیی نۆقره ده گریت و ئاسوده ده بییت^(۳) .

¹ د. عبدالرحمن بن زید الزنیدی - مصادر المعرفة في الفكر الديني والفلسفي، مكتبة

المؤيد، الرياض، ۱۴۱۲هـ-۱۹۹۲م، ل ۴۳.

² سه رچاوه ی پیشوو، ل ۴۵.

³ سه رچاوه ی پیشوو، ل ۴۵-۴۶.

له فلسه‌فه‌ی هاوچه‌رخیشدا زانست وه‌کو فه‌یله‌سوفی فه‌ره‌نسی (ئۆجست کۆنت) ده‌یناسیئیت، ئاوا پیناسه‌کراوه که بریتییه له (زانینی یاسا راسته‌قینه‌کانی دیارده سروشتیه‌کان و، جگه له ریگه‌ی ئه‌زمونیش ریگه‌ی تری نییه).

(ئه‌میل پاترو)ش ده‌لی (مه‌به‌ست له زانست له‌م رۆژگاره‌دا بریتییه له: کۆمه‌لیک زانیاری که مرۆڤ به‌ده‌ستی هیئان).⁽¹⁾

که‌وابوو لای ئه‌وان زانست ته‌نیا له‌ بواری ئه‌زمون و جیهانی به‌ره‌ستدا کورت ده‌بیته‌وه، ئه‌م دیاریکردنه‌ش بۆ چه‌مکی زانست له‌ ریبازی ئه‌زمونگه‌راییی فه‌لسه‌فی هاوچه‌رخه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه که خۆی له‌چهند ئاراسته‌یه‌کی فه‌لسه‌فی دا ده‌بینیته‌وه که دیارترینیان ئاراسته‌ی وه‌زعی و ئاراسته‌ی مارکسی یه له‌ تیۆری مه‌عریفه‌دا.

ئه‌م چه‌مکه‌ش که زانست ته‌نیا له‌ بواری ئه‌زمون و جیهانی به‌ره‌ستدا کورت ده‌کاته‌وه، واته‌ نکوڵی کردن له‌ هر شتیک نه‌که‌ویته‌ چوارچێوه‌ی ئه‌زمونی هه‌سته‌کانه‌وه، له‌ جیهانی ئه‌ودیوی سروشت و هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی سه‌رچاوه‌یان سروش (وحی) بیته‌، یاخود ئه‌و زانستانه‌ی له‌ هه‌ست و شعوری ئاکاری سه‌رچاوه‌ ده‌گرن.

ئه‌مه‌ش پێچه‌وانه‌یه له‌گه‌ڵ چه‌مکی زانست له‌ ئیسلامدا که هه‌موو زانسته‌ مرۆفایه‌تییه‌کان چ ئه‌وانه‌ی سه‌رچاوه‌یان عه‌قله‌ - وه‌کو ماتماتیک، - یان هه‌ست و ئه‌زمون، وی‌رای عه‌قل - وه‌کو زانستی

¹ هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٤٧.

پزیشکی -، یاخود ئەوانەى سەرچاوەیان نەقل و گوی لیبوونە - وەکو
زمان، یان سروش و نەقلە - وەکو زانستەکانی ئایین.

ئێین تەیمییە دەلی: (هەندی جار مەبەست بە زانست ئەو وتە و
فەرمايشانەیه لە پیغەمبەرەو هاتوون و وەرگیراون، چونکە ئیسپات
بوووە کە ئەو زانیویەتی بە بەلگەى ئایەتی (فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا
جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ...) (١). واتە: جا پاش ئەو زانست و زانین و ئایەتانەى
بۆت هاتوو هەرکەس لە بارەیهو دەمهقالی و موجدەلەت لەگەڵدا
بکات..

مەعریفە و زانست لە زاراوەى قورئاندا:

وشەى (مەعریفە) لە قورئانى پیرۆزدا نەهاتوو، بەلام وشەگەلى تر
کە لەو ماددەیهو سەرچاوەیان گرتوو زۆرن، لە وانە:
- بە دارپشته (صیغەى رابردوو هاتوو، وەکو دەفەرمویت: (تَرَى
أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ) (٢). واتە: ئەبینى چاویان
پر ئەبى لە فرمیسک و سەرپرێژ دەکات لەبەر ئەو راستییەى زانیان و
بۆیان دەرکەوت.

¹ سوپەتى ئالى عيمران، ئایەتى (٦١). بروانە: هەمان سەرچاوەى پیشوو، ل ٤٧-٤٨.

² سوپەتى مائیدە، ئایەتى (٨٢).

- به دارپشته‌ی کرداری رانه‌بردوو (المضارع) هاتووه، وه‌کو ده‌فهرمویت: (يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا)^(۱). واته: نيعمهت و به‌خششه‌کانی خودا ده‌زانن و له‌گه‌ل‌ئه‌وه‌شدا پاشان نکولی لی‌ده‌که‌ن. راغیبی ئه‌سفه‌هانی (حسین کوری محمد، سالی ۲۰۰۲ه‌ک کۆچی دوابی کردووه)، ده‌لی: مانای مه‌عریفه له‌م دوو ئایه‌ته‌دا واته: (زانینی شت به تی‌پرامان و لی‌وردبوونه‌وه‌ی شوینه‌واره‌که‌ی)^(۲).

هه‌روه‌ها به دارپشته‌ی (عَرَفَ)ش له قورئاندا هاتووه که به مانای (بَيْنَ وَاَعْلَمَ) واته رۆشنی کرده‌وه و پیی راگه‌یاند، هاتووه، وه‌کو ده‌فهرمویت: (وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَيَّ بِعَظْمِ أَرْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأْتُ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَن بَعْضٍ)^(۳). واته: وه‌کاتی پیغه‌مبه‌ر قسه‌یه‌کی به په‌نامه‌کی بۆ یه‌کی له خیزانه‌کانی گێ‌پ‌پایه‌وه، جا که ئه‌و خیزانه‌ی پیغه‌مبه‌ر ئه‌و قسه‌یه‌ی گێ‌پ‌پایه‌وه بۆ که‌سانیکی ترو خوایش پیغه‌مبه‌ری ئاگادارکرد، پیغه‌مبه‌ریش (درودی خوی له‌سه‌ر بی‌ت) هه‌ندی له‌و قسه‌ گێ‌پ‌پ‌راوانه‌ی دیسانه‌وه بۆ ئه‌و خیزانه‌ی گێ‌پ‌پایه‌وه و هه‌ندیکیانی بۆ نه‌گێ‌پ‌پایه‌وه.

¹ سوپه‌تی نه‌حل، ئایه‌تی (۸۳).

² الراغب الاصفهانی - معجم مفردات الفاظ القرآن، تحقیق ندیم مرعشلی، دار الکتاب العربی، ۱۳۹۲ه‌- ۱۹۷۲م، ص ۳۴۳.

³ سوپه‌تی ته‌حریم، ئایه‌تی (۳).

ههروهك به دارشتهی (إعترف)ش به مانای دانی پیدانا هاتووہ:
 (وَأَخْرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ).^(۱) واتہ: کۆمه لیککی تر هەن له
 دواکه وتووہکان (له شهړی ته بووک) که دانیان نا به تاوانی خۆیاندا.
 وشه ی (المعروف)یش له قورئاندا هاتووہ: (وَلِلْمُطَلَّاتِ مَتَاعٌ
 بِالْمَعْرُوفِ)^(۲) که به مانای ئه و شته دیت که به ئه قلّ یان به یاسای
 شهړع زانراوه، واتہ: ژنه ته لاقدر او هکان به پیی ئه و یاسا زانراوه و باوه
 مافی موعه یان هه یه .

(العُرف)یش به واتای (المعروف) هاتووہ: (خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ
 بِالْعُرْفِ).^(۳) واتہ: کاری ئاسان له سهر خه لک داوا بکه و فه رمان به و شته
 بکه که زانراوه به چاکه و ئه قلّ و شهړع په سندی ده کات.

که و ابوو (مه عریفه) له قورئاندا ئه گهر به شیوه ی ئه و کرداره ی له
 مروّف دهرده چیت هاتبوو، ئه وه مانای زانین و په ی بردن به شتیك
 ده گه یه نی به پامان و لیورد بوونه وه له شوینه واره که ی. مانا کانی تریش
 که ده گه رپینه وه سهر ئه سلّی مه عریفه و له سهر وه ئاماژه یان پیدرا،
 هه موویان بو ئه و واتایه ده گه رپینه وه، به لام وشه ی (عُرْفًا) له ئایه تی
 (وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا)^(۴)، واتہ: سویند به و فریشتانه ی کۆمه لّ دوا ی کۆمه لّ
 و به دوا ی یه کدا ئه نیردرین بو جیبه جیکردنی فه رمانی خوا.

¹ سوپه تی ته ویه، ئایه تی (۱۰۲).

² سوپه تی به قه ره، ئایه تی (۲۴۱).

³ سوپه تی ئه عراف، ئایه تی (۱۹۹).

⁴ سوپه تی مورسه لات، ئایه تی (۱).

ده گه ږيټه وه بؤ مانای زمانه وانی به دواى يه کدا هاتن (التتابع) نه ک زانين و په ي پي بردن^(۱).

به لام زانست (العلم): نه ویش به چه ندين دارشته هاتوه که هه نديکيان پال ده درينه لای خوداو هه نديکيان پال ده درينه لای مروؤ.

- به دارشته ی کرداری رابردو هاتوه، وه ک خودا ده فهرمويت: (وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ)^(۲).
واته: نه گه ر نه و که سانه ی نه و ده نگوياسه يان بردبايه لای پيغه مبهرو لای کاربه ده ست و تيگه يشتوانيان، نه و نه و که سانه ی توانای ليکولينه وه و هه له ينجانيان هه يه له وان شته که يان ده زانی و ده يان زانی چؤن باسی ده کري و له نه نجامدا نه وانيش تيده گه يشتن.

- به دارشته ی کرداری رانه بردو هاتوه که خواى گه وره له زمانى (عيسا) وه سلاوى خواى له سهر بيت ده گيړيټه وه: (تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ)^(۳). واته: نه وه ی له دهروونی مندابه تو ده يزانی، به لام من نازانم چي لای تو يه .

- به دارشته و سيغه ی فه رمان (الامر) يش هاتوه: (فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)^(۴). واته: جا تو بزانه و باوه رت ببي که هيچ په رستراويکي به پراستی نيه جگه له خوا.

1 راغيبي نه سفه هانی - سه رچاوه ی پيشوو، ل ۳۳۱.

2 سوږه تی نيساء، نايه تی (۸۳).

3 سوږه تی مائیده، نايه تی (۱۱۶).

4 سوږه تی محمد، نايه تی (۱۹).

- ههروهك به دارشتهی چاوگ (المصدر) یش زۆر هاتووه له قورئاندا، وهك دهفه رموی: (مَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَّجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ).^(۱) واته: ئه وه ئیوه بوون كه دهمه قاله و موجداده له تان كرد له هه ندی شتدا كه له وانه یه ئیوه زانینتان پیی هه بی و شتیکی لی بزنان، ئه ی بوچی له شتیكدا كه هیچی لی نازانن و زانستتان پیی نییه ده مه قالی ده كه ن؟

به چه ندین دارشتهی تریش هاتووه، وهك فییری كرد (علم)، فییری دهكات (یعلم)، زانا (عالم)، زۆر زانا (علیم)، ده زانم (أعلم)، زانراو (معلوم)^(۲).

راغیبی ئه سفه هانی ده لی: مه به ست به زانست (العلم) له قورئاندا: زانین و درك کردنی شتیكه به شیوه ی راسته قینه ی خوی، كه دوو جووری هه یه:

یه كه میان: زانینی خودی شته كه یه.

دووه میان: حوكمدان له سه ر شت به بوونی شتیك كه بوونی هه یه بو ی، یان ره تکر دنه وه ی شتیك كه تیایدا نییه.

جا یه كه میان تیپه ره و پیویستی به یهك (مه فعول) هه یه، وهك ده فه رمویت: (لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ)^(۳). واته: ئیوه نایانناسن و خودا ده یانناسیت.

¹ سوپه تی ئالی عیمران، ئایه تی (۶۶).

² راغیبی ئه سفه هانی - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۳۵۶ - ۳۵۷.

³ سوپه تی ئه نفال، ئایه تی (۶۰).

دووه میان تیپه‌ره بۆ دوو (مه‌فعول)، وهك ده‌فه‌رموویت: (فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ)^(۱). واته: جا ئه‌گه‌ر زانیتان باوه‌ردارن.

له باره‌ی جیاوازی نیوان زانست و مه‌عریفه‌ش راغیبی ئه‌سفه‌هانی به‌م شیوه‌یه روونی ده‌کاته‌وه: (مه‌عریفه‌ تایبه‌ت‌تره له زانست، چونکه ده‌گوت‌ریت (فلان یعرفُ اللهَ، ولا یقال یعلمُ اللهَ)، واته فلان که‌س خودای ناسی و ناگوت‌ری خودای زانی، که تیپه‌ره بۆ لای یه‌ک مه‌فعول و، زانیی مروؤ به‌ تیفک‌رینه و پامانه له شوینه‌واری خودا و نیشانه‌کانی، نه‌ک په‌ی بردن به‌ زاتی خودا، بۆ خوداش ده‌گوت‌ری: الله یعلمُ کذا، ولا یقال یعرفُ کذا، واته: خودا فلان شته‌ ده‌زانی و ناگوت‌ری فلان شته‌ ده‌ناسی. واته مه‌عریفه له زانستیکی ناته‌واودا به‌ کارده‌هین‌ریت که به‌ هوی تیپ‌امان و بیرکردنه‌وه‌وه پیی ده‌گه‌یت)^(۲).

دکتور (عبدالرحمن الزنیدی) له کتیبی (مصادر المعرفة)^(۳) دا دوا‌ی ئاماژه‌کردن به‌ وته‌ی ئیبن قه‌ییم (موحه‌مه‌دی کوری ئه‌بویه‌کر، قوتابی ئیبن ته‌یمییه) له باره‌ی جیاوازی نیوان مه‌عریفه‌و زانست له قورئاندا ده‌ست پیده‌کات که دابه‌شی کردووه بۆ جیاوازی واژه‌یی (لفظی) که کرداری مه‌عریفه پیویستی به‌ یه‌ک (مه‌فعول) هه‌یه، به‌لام کرداری زانست پیویستی به‌ دوو (مه‌فعول) هه‌یه، واته ئه‌گه‌ر کرداره‌که دوو (مه‌فعول‌ی)

¹ سوپه‌تی مومته‌حینه، ئایه‌تی (۱۰).

² سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل (۳۳۱).

³ د. عبدالرحمن بن زید الزنیدی - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۴۱-۴۲.

خواست وهك له ئايه تي (فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ)^(۱)، واته وشه كه ماناي زانين (العلم) ده گه يه نيټ، به لام گه ر كرداره كه يه ك (مه فعول) ي خواست وهك له ئايه تي (وَأَخْرَيْنَ مِنْ دُونِهِمْ لَأَنْ تَعْلَمُوهُنَّ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ)^(۲)، ئه وا ماناي ناسين ده گه يه نيټ، وه جياوازي مه عنه وي، كه ئه مه ش له وه دا خو ي ده نوي ني كه مه عريفه په يوه سته به خودي شته كه و زانست په يوه سته به حال و بارود خو ي شته كه، وهك ده ليټ (عرفتُ أباك وعلمته صالحاً)، واته باو كتم ناسي و زانيم پياويكي باشه، كه وا بو مه عريفه بريټيه له ئاماده يي شته كه و نمونه زانستيه ي له ده رووندا، به لام زانست ئاماده يي دوخ و حال و سيفه ته كاني و نيسپه ت دانپانه بو لاي ئه و شته .

كه واته مه عريفه وهك ته سه ور وايه و زانستيش وهك ته سديق^(۳) .

هه روه ها مه عريفه به زوري وايه بو ئه و شته ده بي يان به كارد يټ كه له دل په نه انه دو اي درك كرن ي، كه دركي پي كرد ده وتر ي زاني، يا خود بو شتي به كارد يټ كه به چهند سيفه تيك وه سف كراوه كه له خودي كه سه كه دا هه ن، جا كه بيني و زاني ئه و كه سه يه به و سيفه تانه وه سف كراوه، ده وتر يټ ناسي .

له نمونه ي يه كه م، ئايه تي: (فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ)^(۱)، واته: يوسف ئه واني ناسي، به لام ئه وان ئه ميان نه ئه ناسي .

¹ سوږه تي مومته حينه، ئايه تي (۱۰) .

² سوږه تي ئه نفال، ئايه تي (۶۰) .

³ پيشتر ماناي (تصور) و (تصديق) مان كردوه .

له نموونه‌ی دووه‌میش ئایه‌تی: (الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ)^(۲). واته: زاناکانی ئه‌هلی کتیب ئه‌وانه‌ی ته‌وراتمان پیدان موحه‌مه‌د (درودی خوی له سه‌ر بیّت) زۆر باش ده‌ناسن وه‌ک چۆن کوره‌کانی خویان ده‌ناسن، چونکه سیفه‌ته‌کانی لای ئه‌وان زانراو‌بوون، که بینیان یه‌کسه‌ر به‌هۆیانه‌وه‌ناسیان هه‌ر بۆیه‌ دژه‌ مه‌عریفه‌ نکولی کردن و دژه‌ زانست نه‌زانینه‌.

زونه‌یدی به‌مه‌ کۆتایی به‌ قسه‌کانی دینیت که ده‌لی: پوخته‌ی قسه‌ له‌ په‌یوه‌ست به‌ په‌یوه‌ندی نیوان زانست و مه‌عریفه‌ له‌ قورئانی پیرۆزدا ئه‌وه‌یه‌ که زانست گشتگیرترو تاییه‌تتره‌ له‌ مه‌عریفه‌، هه‌ربۆیه‌ خوی گه‌وره‌ وه‌سفی خۆی به‌ زانست کردووه‌ نه‌ک به‌ مه‌عریفه‌ که بریتییه‌ له‌ زانینیک یان ئیدراکیکی ناته‌وان (قاصر) به‌ به‌راورد به‌ زانست، ریگا‌ک‌ه‌شی تی‌فک‌رین و ژیربیژییه‌.

لیره‌دا به‌ پێویستی ده‌زانین باس له‌ راو‌بو‌چوونی فه‌یله‌سوفانی ئیسلام و ئه‌هلی سوننه‌ و پیناسه‌کانیان بۆ مه‌عریفه‌ و زانست بکه‌ین، به‌ر له‌ وانیش مه‌عریفه‌ و زانست لای مو‌عه‌ته‌زیله‌کان تاوتوی ده‌که‌ین^(*).

¹ سوپه‌تی یوسف، ئایه‌تی (۵۸).

² سوپه‌تی به‌قه‌ره، ئایه‌تی (۱۴۶).

* له‌ پۆلینکردنی باب‌ه‌ته‌کاندا زیاتر پشتمان به‌ ستووه‌ به‌ کتیبه‌که‌ی د. راجیح کوردی که له‌ په‌راویزی دواترا ده‌ناسینریت.

مه عریفه و زانست لای موعته زیله کان

موعته زیله کان جیاوازی ناکهن له نیوان مه عریفه و زانست، بویه هه موو زانا (عالم) ځیک لای ئه وان زانیار (عارف) و هه موو زانیاریکیش زانایه و هیچ جیاوازی نییه^(۱).

پیناسه ی موعته زیله کان بۆ زانست که له سه ر زمانى (قازی عبدالجبار) زانای موعته زیله ده برپاوه، به م شیوه یه کراوه: (بریتییه له و مانایه ی ده خوازیت دلی زانا پیی ئوقره بگریت و دلنیا بیّت له وه ی تاوتوی کردووه، بویه به هیچ شیوه یه ک ئه و شته به زانست نازمیردریت ئه گهر مروّف لی دلنیا نه بیّت و باوه ری پیی نه بیّت، هه ربویه ئه م جوّره مانایه تایبته نابی به و حوکمه وه تا نه بیته باوه ږیک و باوه ری پیی بیّت به و شیوه یه ی به تایبته راستینه (حقیقه ت) ی هه یه و واقیعه به حوکمه که وه)^(۲).

هه ردوو گه و ره زانای موعته زیله ش (أبو علي محمد الجبّانيّ - له ۳۰۳ک - ۹۱۵ز کۆچی دوا یی کردووه) و (أبو هاشم عبدالسلام الجبّانيّ - له ۳۲۱ک - ۹۳۳ز کۆچی دوا یی کردووه) جهخت له وه ده که نه وه که زانست واته (اعتقاد الشئ علی ما هو به)، یانی باوه ږبوون به شتیك به و شیوه یه ی بوونی هه یه، که و ابو ئه وانیش (علم) به (اعتقاد) هه ژمار ده که ن.

¹ د. راجع عبدالحمید الکردي - نظرية المعرفة بين القرآن والفلسفة، ط ۱، مكتبة المؤید،

الریاض، ۱۴۱۲هـ - ۱۹۹۲م، ص ۳۶.

² سه رچاوه ی پیشوو، ل ۳۴.

به لام قازی عبدالجبار خوی ره خنهی له پیناسهی دوو زاناکه یان گرتووه و پیی وایه ئەمه (دووره)، چونکه شوینکه وتوو (المقلد) دهشی^۱ باوه‌ری به شتیك هه‌بیّت وهك ئەوهی هه‌یه و له هه‌مان کاتدا زانایش نه‌بیّت، بۆیه حالّی ئەو کهسه وهك حالّی گوماندارو شکداره، له لای زمانه‌وانییه‌کانیش ئەوه سه‌لماوه که وه‌سفی (زانا) یان به‌و شیوه‌یه کردووه، ئەگەر دلنیا بوو له‌وهی ده‌یزانیّت شك و گومان و دوولا دروستی (تجویز) رووی تیئناکات^(۱).

ئەهلی سوننه‌ش ره‌خنه‌یان له هه‌ردوو پیناسه‌که‌ی سه‌ره‌وه گرتووه که موخته‌زیله‌کان زانست به‌ دلنیا‌یی ده‌روونی و باوه‌رپوون به‌شت به‌و شیوه‌یه‌ی که هه‌یه تاریف ده‌که‌ن^(۲):

۱- ده‌لین: ئەم سنوورانه هه‌لده‌وه‌شینه‌وه به‌ زانست و زانیاری بوون به‌ مه‌حالّ زانیی شته مه‌حالّه‌کان، چونکه زانست بوون پینان زانست بوون نییه به‌ هیچ شتیك، چونکه مه‌حالّ شت نییه، له‌ گه‌ل ئەوه‌شدا زانست په‌یوه‌نداره به‌وه‌ی مه‌حالّ مه‌حالّه، گه‌رچی مه‌حالّ شت نییه به‌ ریککه‌وتن (اتفاق) ی زانایان، چونکه لای موخته‌زیله‌کان شتی نه‌بوو ئەو کاته ده‌بیّته شت که بوونی دروست (جائز الوجود) بی، وه‌کو کاکلّ (جوهر) و رووکه‌ش (العرض)، به‌لام ئەوه‌ی بوونی مه‌حالّ بیّت نابیّت به‌شت.

¹ هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۳۴.

² بروانه: هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۳۵.

۲- دیسان و تراوه: ئەگەر زانست بە دیاریکراوی باوەرپوون بێت، ئەو کاتە دەبێ هەموو زانایەك باوەرپدار بێت لە کاتی کدا خودا زانایە بەلام باوەرپدار (معتقد) نییە، کە وابوو دیاریکردنی زانست و هەژمارکردنی بە باوەرپوون شتیکی پوچەو پیناسە کە کۆکەرەوی مەرجهکان (جامع) نییە.

۳- بەوەش رەخنەیان لێگراوه کە باوەرپوون (اعتقاد) رەگەزێکی جیاوازه و ناکرێ زانست لەو حساب بکریت، کە ابوو پیناسە کە رێگر (مانع) یش نییە لە شتی تر، چونکە دەکرێ تەقلید بێتە نۆیەو، ئەگەر لە گەڵ واقع هاورێک (مطابق) بێت.

هەرۆک زانای موعتەزێلە (إبراهیم بن سیار النّظام - لە سالی ۲۳۱ک - ۸۴۵ ز کۆچی دوایی کردووه) پیناسە ی زانستی بەو کە کردووه کە بریتییە لە (جوولە یەك لە نۆو دل لە کاتی بوونی شتیك وەك چۆن بووه و ناسراوه).

ئەم پیناسە یەش دیسان بەر رەخنە کەوتووه لە لایەن قازی عبدالجبار لە موعتەزێلەکان و لە لایەن ئەهلی سوننەشەو، چونکە پینانوا یە جوولە (الحركة) ئەو شتە یە جەستە پیی لە بەرامبەر شوینیکدا ئەبیت پاش ئەو ی لە شوینی تر دا بووه، زانستیش تاییبەتە بە زیندوو نەك شوین، ناشوتریت دل بە مەعریفە دەجوولیت. هەرۆک ئەم پیناسە یە کرداری لە گەڵ ویست (الإرادة) تیکەل کردووه لە گەڵ ئەو دا کە رەگەزە کە یان لە یەك جیاوازه یان لە گەڵ ئەو ی کە لە رەگەزو وەسفدا لە یەك جیاوازن^(۱).

¹ هەمان سەرچاوه ی پیشوو، ل ۳۵ - ۲۶.

مه‌عریفه‌و زانست لای فه‌یله‌سوفانی ئیسلام و نه‌هلی سوننه

أ- مه‌عریفه‌و زانست لای فه‌یله‌سوفانی ئیسلام:

لای فه‌یله‌سوفانی ئیسلام مه‌عریفه‌و زانست و پیزانین (الإدراك) یه‌ك مانایان هه‌یه، چونكه بریتین له "به‌ده‌ستهاتنی وینه‌ی شتیك له عه‌قلدا"^(۱).

فارابی پی‌ی وایه مه‌عریفه‌و ئه‌وکاته ئه‌بیت که عه‌قل به‌شته ماددییه‌کان ده‌زانیت و په‌ییان پیده‌بات له‌و کاته‌دا ده‌بنه‌ شتی ماقول و عه‌قل په‌سندانه (معقول)، به‌مه‌ش بوونی ئه‌وشتانه له‌ عه‌قلدا دلناییی په‌یدا ده‌کات و ئه‌و بوونه‌ی جیایه له‌ بوونه‌ی ماددییه‌که‌ی ئه‌مه‌ش نایه‌ته دی و ته‌واو نابیت مه‌گه‌ر به‌ گواستنه‌وه‌ی ئه‌و پیزانینه له‌ هیزو توانا (القوة) بۆ کردار (الفعل)^(۲).

ئیخوان سه‌فا^(۳) ش پیناسه‌ی زانست ده‌که‌ن و ده‌لین: "زانست وینه‌ی زانراوه له‌ ناخی زانادا"^(۱).

¹ الجرجاني - السيد الشريف علي بن محمد الجرجاني - التعريفات، ط ۲، انتشارات ناصر خسرو، طهران، ۱۳۶۶هـ ش، ص ۶۷.

² أ. د. علی حسین الجابري - دروس فی الفكر الفلسفی الاسلامی، دار الغرقد للطباعة والنشر والتوزیع، ص ۹۳.

³ ئیخوان سه‌فا (اخوان الصفا) کۆمه‌لێک که‌س بوون له‌ به‌سره‌ هاوچه‌رخ‌ی سه‌رده‌می فارابی بوون له‌ نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی چواری کۆچی (سه‌ده‌ی ده‌ی زایینی) ده‌رکه‌وتن، (۵۱) په‌یامیان له‌ فه‌لسه‌فه‌دا نووسی، ده‌یانه‌ویست سازان له‌ نیوان فه‌لسه‌فه‌و شه‌ریعه‌تدا بکه‌ن. بروانه: سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۹۴. د. عبدالمنعم الحفنی - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۲۳.

ئەبوبەكرى رازى (۲۵۱ - ۳۱۱ك/ ۸۶۵ - ۹۲۳ز) رەخنە لە پیناسەى مەعریفە و زانست دەگریت بەوہى بریتى بن لە بەدەستھاتنى وینەیک لە دەروون و ناخدا کہ ھاوړیک بیټ بۆ شتە زانراوہ کہ بەم شیوہیە^(۲):

۱- بیگو مان بە کارھینانى وشەى وینە (الصورة) بۆ زانست بە شیوہى پیچەك (المجاز)ە، گەرنا ئەبوايە زانراو خودى وینە کہ بوايە و دەبوو شتە کەش نەبوايە بە زانراو مادام وینەيە.

۲- لە و قسەيەدا کہ بوترى زانست بەدەستھینانى وینەيە کہ ھاوړیک بیټ لە گەل زانراوہ کەدا، خولاو خول (دور) رووئەدات.

۳- ئەم ھاوړیکى (مطابقة)یە نایەتە دى لە و شتانەدا کہ لە جیھانى دەرەوہ (الخارج) بوونيان نەبیټ ھەروا لە مەسەلە ئیعتیبارى و زەینییەکاندا.

۴- نەبوون (العدم) فام دەکریت ئیدی ئەو ھاوړیکى (مطابقة)یە لە کوئى دایە؟

ب - مەعریفە و زانست لای ئەھلى سوننە:

پیناسەى زۆر کراون بۆ مەعریفە و زانست لای زانایانى ئەھلى سوننە گەرچى ھەموویان کۆکن لەسەر ئەوہى زانست بریتییە لە باوہرپیکى تەواو ھاوړیک لە گەل واقیعدا. لە بەشى دووہمیشدا دینە سەر پەيوەندى زانست بە مەعریفەوہ لە رووى ھاو واتابوون یان جیاواز

1. أ. د. علی حسین الجابري - سەرچاوەى پیشوو، ل ۵۹.

2. د. راجح عبدالحمید الکردي - سەرچاوەى پیشوو، ل ۲۷.

بوون، بۆيه ليرهدا به پيويستي نازانين تاوتويي بگهين، بهلكو ليرهدا
تهنيا چهند پيناسهيهكي زانست لاي زانايايى ئههلى سوننه باس
دهكهين⁽¹⁾.

ئەشعەرى (ئەبولحەسەن عەلى - سالى ۳۲۴ك/ ۹۳۶ز كۆچى دوايى
كردوه) پيناسهيهي زانست دهكات و دهلي زانست: ((ئوهويه كه شتى
پي ده زانريت. هه ندي جاريش دهلي: ئوهويه كه كه سه كه پي ده بي به
زان)).

رهخنه له و پيناسهيهيهي ئەشعەرى گيراوه به وهى زاناو زاناو به
زانسته كان نه بي ناسرين، ئيدي پيناسه كردنى زانست به و دوانه خولاو
خول (دورى لي ده كه ويته وه، به لام پيشه وا رازى وه لامى ئەم
رهخنهيهيه به م شيوهيه داوه ته وه: زاناو ئاگادار بوونى مروف به وهى
زانايه و هه ستر كرنى به چيزو نازار و نار هه تيبه كانى زانستىكى
زه رووريبه، زاناو ئاگادار بوونى به وهى زانايه به و شتانه، زانست و
زانينه به بنچينه (اصل)ى زانست، چونكه چيبه تى (الماهية) له نيو
چيبه تى كوتدار (المقيدة) دايه، بويه زانستبوونى و ئاگادار بوونى به وهى
زانسته، زانستىكى زه رووريبه، كه وابوو خولدان يان خولاو خول (دور)
نامييت.

¹ بۇ ئەم پیناسانە بگەرپۆه بۇ : د. راجح عبدالحميد الكردي - سه رچاوهي پيشوو، ل

پيشه‌وا حه‌ره‌مه‌يني جو‌ه‌يني (أبو المعالي عبدالملك الجويني - سالی ٤٧٨ ك / ١٠٨٥ز كۆچى دوايى كردوه) پيناسه‌ي زانستى كردوه به‌وه‌ي ((ريگا بو ويناكردنى چييه‌تى زانست و جياكردنه‌وه‌ي له غه‌يرى خۆي ئه‌وه‌يه بليين: ئيمه له ناخى خوماندا به‌لگه‌نه‌ويستانه ده‌زانين كه خومان باوه‌رمان به هه‌ندى شت هه‌يه، جا ده‌ليين: باوه‌رپوونمان به شتيك كوتاييه يان نا، گه‌ر كوتاو براوه بوو يان هاوريك (مطابق) ه يان نا، جا گه‌ر هاوريك بوو يا ئه‌وه‌ته له به‌ر ئه‌ريكار (موجب) يكه كه خودى دوولاي مه‌وزوع و مه‌حمول (موضوع) و (محمول) ه كه ئه‌ويش بره‌يتيه له زانست، يان له به‌ر ئه‌ريكار يكه كه باوه‌رپوونى شوينكه‌وتوو (مقلد) ه، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌و باوه‌ره كوتا و براوه‌يه بوو كه ناهاوريكه ئه‌وه نه‌زانين (الجهل) ه.

ئه‌وه‌يش كه كوتاو براوه نيه: يان هه‌ردوو لاي يه‌كسانن كه پيى ده‌وتريت دوودلى يان شك، يان لايه‌كيان راستر (راجح) ه له‌وى تر، جا راستره‌كه ده‌بيته گومان (ظن) ناراستر (مرجوح) ه كه‌ش ده‌بيته وريته و خه‌يالپالو (وهم).

پيشه‌وا رازى ره‌خنه‌ي له‌م پيناسه‌يه گرتوه‌و له چه‌ند روويه‌كه‌وه به ناته‌واو له قه‌له‌مى داوه:

١- وه‌ختيك ئه‌م پيناسه‌يه ته‌واوه كه بليين زانيمان به چييه‌تى باوه‌رپوون زانستىكى به‌لگه‌نه‌ويستانه (بديهى) يه. ئه‌گه‌ر ئه‌وه دروست بيت، ئيتر بوچى بانگه‌شه‌ي ئه‌وه ده‌كه‌ين كه زانيمان به چييه‌تى زانست شتيكى به‌لگه‌نه‌ويسته؟

۲- ئەم پېناسەيە بۆ زانست بە نەبوونی دژەکانیەتی، خۆ ناسینی دژەکانیش بەهیزتر نییە لە ناسینی زانست تاوہ کو نەبوونی دژ بکریتە پېناسی دژەکە، کەوابوو کارەکە دواجار دەگەرپتەوہ بۆ ئەوہی پېناسەي شت بە شتی وەك خۆی یان تاییەتر لہ و بە ئەنجام بگات.

۳- زانست هەندی جار ویناکردن (تصور) و هەندی جاریش راستاندن (تصدیق)ە، ئەویش نە باوہری یەکلاکەرەوہ نە گومان رووی تیناکات، هەرەوہا هیزو لاوازیش رووی تیناکات، جا گەر وابوو زانستە تەسەورییەکان لە پېناسەکە دەردەچن و بەمەش پېناسەکە کۆکەرەوہ (جامع) ناییت.

قازی باقلانی (أبو بکر محمد الباقلانی سالی ۱۰۱۳/ک/۴۰۳ ز کۆچی دوایی کردوہ) پېناسەي زانست دەکات و دەلی: بریتییە لە ((زانینی زانراو (المعلوم) بەو شیۆەییە هەییەو لە ئارادایە یان لەسەر ئەو حالەتەي پێیەوہ وەستاوہ، وەك بلیی وتوویەتی ئەوہ مەعریفەییە)).

ئەم پېناسەيەش لە چەند روویەکەوہ بەر رەخنە کەوتوہ:

۱- پېناسەکە خولدانەوہ (دۆری تیایە، چونکە پېناسەي زانست بە زانراو کراوہ. خۆ مەعریفە بە پێی زانراو نەبی ناییت، یان زانراو لە زانست وەرگیراوە، بۆیە پاش ناسینی نەبی نازانیت.

۲- پېناسەکە پېناسەي شتیکی بە خودی خۆی، ئەمەش مەحالە.

لەبەر ئەوہی دەلیت زانست خودی مەعریفەییە.

۳- مەعریفە لە روانگەي ئەهلی سوننەوہ بە دەستھاتنی زانست و زانینە دوای لیلی و ناروونی، بۆیە دەوتریت: ما کنتُ اعرفُ فلاناً والآن

عرفتُه، واته: من پیشتر فلانم نه دهناسی و ئیستا دهناسم. ئەم پیناسهیه زانستی خودای گه وره ی لی دهرده چیت له کاتیدا دانراوه به وهی خودا زانستی ههیه و، زانستی خوداش به مه عریفه ناو نابدریت. پیناسه ی زانست لای ئیسفه رایینی (عصام الدین ابراهیم الإسفراینی ۱۴۶۸ - ۱۵۴۴م) به م شیوهیهیه: ((رۆشنکردنه وهی شتی زانراو. وهك ئەوهی بلیت: زانست روونکردنه وهی راستیه کانه. یان هر به کورتی ده لی زانست روونکردنه وه - تبیین -ه)).

رازی پیناسه که ی به لاواز له قه له م داوه، چونکه روونکردنه وه شتیك نییه جگه له گۆرینی وشهیهك به یه کیکی تر که له و په نهانتر و نارۆشنتر بیت. روونکردنه وه و رۆشنکردنه وهش ئاشکرا بوون و دهرکه وتنی شتیك ده گه یه نن دوا ی په نهان بوونی، ئەمهش دهریاره ی زانستی خودا روونادات و په وا نییه.

به لام ئیبن فۆرهك (أبو بكر محمد بن فورک - له سالی ۴۰۶ك / ۱۰۱۵ز کۆچی دوا یی کردوه) به م شیوهیه پیناسه ی زانستی کردوه که بریتیه: ((له و شته ی باش ئەنجامدانی کار له و که سه ی پیی وه سف ده کریت دروست و سه حیه)).

ئەم پیناسه یه ش دیسان به لاواز له قه له م دراوه، چونکه بوونی زانین و زانست به واجبوونی شته واجبه کان و پیشگیری له قه ده غه کراوه کان ئەوه ناگه یه نیت ئەمانه به باشی ئەنجامدیرین.

به‌غدادی (عبدالقاهر بن الطاهر البغدادي) له ئه‌شعه‌رییه‌کانه‌وه ئه‌م
پیناسه‌یه ده‌گوازیتته‌وه که زانست: ((سیفه‌تیکه که‌سی زیندوو پئی
ده‌بیّت به زانا)).

جورجانی چهند پیناسه‌یه‌کی تریش باس ده‌کات، له‌وانه: وتراوه:
زانست سیفه‌تیکه جیگرتوو ه‌شته هه‌مه‌کی (کلیات) و هه‌نده‌کی
(جزئیات) ه‌کانی پئی ده‌زانرین. وه وتراوه: زانست بریتیه له‌گیشتنی
ده‌روون به مانای شته‌که..^(۱)

پیناسه‌ی غه‌زالی بو مه‌عریفه‌و زانست

غه‌زالی زانست ده‌گه‌رینیتته‌وه بو روشنایی ده‌روونی و بو حه‌قیقه‌تی
شته‌کان و، به‌ده‌سهاتنی وینه‌ی خودی راستیه‌کان له‌نیو دلدا، بویه
زانست لای غه‌زالی بریتیه له‌به‌ده‌ستهاتنی وینه‌ی حه‌قیقه‌تی شته‌کان،
چونکه بو هه‌ر زانراویک حه‌قیقه‌تیکه زانراو هه‌یه، ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ش
وینه‌یه‌کی هه‌یه که له‌ئاوینه‌ی دلدا چاپ ده‌بیّت و تیایدا روشن ده‌بیّت.
پیناسه‌ی مه‌عریفه‌ش به‌وه ده‌کات که بریتیه ((له‌و زانسته‌ی گومان
هه‌لناگریّت - ئه‌گه‌ر زانراوه‌که زاتی خودای گه‌وره‌و سیفه‌ته‌کانی بیّت))،
وه بریتیه له‌((نه‌خشگرتنی ده‌روون به وینه‌ی زانا تاوای لیدیّت ئه‌ویش
وه‌کو زاناکه ده‌بیّت به زانا))^(۲).

¹ السيد الشريف الجرجانی - التعريفات - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۶۷.

² بروانه: د. راجع عبد الحميد الكردي - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۴۰.

پیشه‌وا رازی ره‌خنه‌ی له‌و پیناسه‌یه گرتوو‌ه که زانست و مه‌عریفه به نه‌خشگرتنی ده‌روون یان نه‌فس به وینه‌ی شته‌کان تاریف بکریڼ، چونکه نه‌گه‌ر بینین بریتی بیټ له خودی هه‌ست و ویناکردنه‌که، نه‌وا ئیمه نه‌مان نه‌بینی مه‌گه‌ر به نه‌ندازه‌ی خالی بینین چونکه ویناکردنی گه‌وره له بچووکدا مه‌حاله‌ و، ئیمه‌یش بینراو ده‌بینین وه‌ک نه‌وه‌ی هه‌یه، خو‌گه‌ر بینراوه‌که هه‌مان نه‌و وینه ویناکراوه بیټ له ده‌رووندا، نه‌مان نه‌بینی له شوینی خویدا^(۱).

دکتور راجیح کوردی پیناسه‌کانی غه‌زالی بو زانست به سه‌رکه‌وتوو ده‌بینی، چونکه ده‌لی به‌ده‌ستهاتنی زانست سی شتی گه‌ره‌که^(۲): یه‌ک دل یان عه‌قل یان نه‌و تاییه‌تمه‌ندییه‌ی له مروقی درککار (المدرک)دا هه‌یه‌و شتی پی ده‌زانی و مروقی پی له زینده‌وه‌رو گیانله‌به‌رانی تر جیا ده‌کریتته‌وه. دوو: حه‌قیقه‌تی شته زانراوه‌کان، چونکه به بوونی نه‌وان واقعییه‌تی مه‌عریفه دیتته‌دی. سی: چۆنییه‌تی به‌ده‌ستهاتنی زانست و زانیارییه به حه‌قیقه‌تی شته‌کان بو‌که‌سی زانیار.

مروقیش ناتوانی زانست و زانیاری به هه‌موو شته‌کان له‌م بوونه‌وه‌رده‌ا هه‌بیټ، بویه زانینه‌که‌ی بریتییه له ویناکردنی وینه‌ی هه‌ندی له‌م به‌ده‌یه‌ینراوانه له ده‌روونی زانیاره‌که‌دا.

¹ سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۴۰ - ۴۱.

² هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۴۱.

پیناسه‌ی غزال‌ی بۆ معریفه به‌وه‌ی ئه‌و زانینه‌یه که گومان و شک هه‌لناگریت ئه‌گه‌ر زانراوه‌که یان ئه‌وه‌ی زانین په‌یوه‌ندی پێیه‌وه هه‌یه زاتی خوای گه‌وره و سیفه‌ته‌کانی بن، به‌لگه‌یه له سه‌ر ئه‌وه‌ی معریفه لای ئه‌و تاییه‌تره له زانست، چونکه ئه‌و به زانین و زانستی دلنایایی (العلم الیقین) له قه‌له‌می داوه.

به‌لام معریفه‌ی راسته‌قینه یاخود زانینی دلنایی که غزال‌ی ده‌یخوازیت، بریتییه له‌و معریفه‌یه‌ی به‌م قوناغانه‌دا تیپه‌رده‌بیئت^(۱):

۱- قوناغی دوودلی (مرحلة الشك): له‌م قوناغانه‌دا عه‌قل دوودل ده‌میئیت و ناتوانی نه‌ پیش بکه‌ویت و نه‌ پاش بکه‌ویت به‌ سه‌لماندن یاخود ره‌تکردنه‌وه، واته‌ هه‌ردوو لای تیدا په‌کسانه‌.

۲- قوناغی گومان (مرحلة الظن): تیایدا عه‌قل ده‌جوولی به‌ره‌و سه‌لماندن و به‌دروست زانینی لایه‌ک به‌ بی‌ بنبرکردن، یان ده‌روون بۆ یه‌ک له‌و دووشته‌ ده‌روات له‌گه‌ل هه‌ستکردن به‌ گونجانی پێچه‌وانه‌ یان به‌رامبه‌ره‌که‌ی، به‌لام ئه‌م گونجانه‌ ریگه‌ له‌وه‌ ناگریت یه‌که‌م له‌ دووهم به‌ راسته‌ر دابنیین.

۳- قوناغی باوه‌رپیکردن (مرحلة الاعتقاد): ئه‌مه‌ش به‌وه‌ ده‌بیئت که گومان بگاته‌ ئاستی متمانه‌و بنبر و سه‌لماندن، به‌لام هه‌یشتا زانین و معریفه‌که‌ تیایدا ته‌واو نییه‌. ده‌روون له‌م قوناغانه‌یدا بۆ راستاندن

¹ الغزالي: محمد بن محمد الغزالي أبو حامد - إحياء علوم الدين، ج ۱، دار المعرفة، بيروت، ل ۷۲ - ۷۳.

(تصدیق)ی شتیک دہروات بہ شیوہیہک ئوہیان زالّ ئہبیّ بہ سہریاو
ہیچی تری بہ خہیالدا نایہت، خو گہر بہ خہیالیشی دا بیّت دہروون
قبولی ناکات، بہ لام ہیشتا زانینیکی تہواو نییہ، بہ لکو ئہمہ
باوہربوونیکہ نزیکہ لہ دلّیایی ویہقین.

۴۔ قوئاغی دلّیایی و زانینی راستہقینہ (مرحلۃ المعرفۃ الحقیقیۃ):
کہ بہ بہ لگہو دہلیلک بہ دہست دیت کہ نہ دودولی تیدایہ و نہ ریّ شک
و دوو دلّیسی تیدہچیت، جا ئہ گہر بوونی شک و دودولی ریّ تینہچیت
و دروست نہ بیّت، ئہو کاتہ پیّ دہوتریت دلّیایی ویہقین.

پیناسہی رازی بو زانست:

پیشہوا رازی بہ ہیچ کام لہم پیناسانہی لہ لایہن موعتہزیلہکان و
فہیلہسوفان و ئہہلی سوننہوہ بو زانست کراون قایل نییہ و رخنہی
ئاراستہی ہہموویان کردوہ. ئہو پیّ وایہ ہہر لہ بنہرہتدا زانست
پیویستی بہ پیناسہکردن نییہ، بہ لکو پیناسہکردن مافی خوئی پینادات،
چونکہ زانست لہ دلّ و دہروونی ئیمہ و لای ئیمہ - بہ باوہری رازی -
لہوہ روشنترہ پیناسہ بکریّت.

لہو بارہوہ، رازی دہلّیت: ((کاتیّ سہلما کہ ئہو پیناسانہی خہلکان
باسیان کردوون پووجہلّ (باطلن)، ئہوہ بزانیہ کہ دہستہ پاچہیی لہ
پیناسہکردن لہوانہیہ بہ ہوی زور پہنہانی و شاراوہیی خوازاوہکہ
بیّت، لہوانہشہ بہ ہوی ئہوہوہ بیّت کہ لہ بہرگہیشتنی لہ روشنی و

دیاریبوندنا به حاله تیک شتیک له و ناسراوتر نه بیئت تا پیناسه بکریئت. دهسته پاچه بوون و بی تواناییش له پیناسه کردنی زانستدا له م بابه ته یه. له راستیدا هه ریه که له ئیمه به بی پیچ و په نا و چه ندوچوون ده زانیئت که خوی بوونی خوی ده زانیئت و ئه وهش ده زانی که نه له ئاسمانه و نه له قوولایی ده ریادا، ئی خو بوونی ئه و زانینه بی پیچ و په ناو به لگه نه ویسته به وهی خوی زانایه به م شتانه، زانین و زانسته به وهی خوی به و زانستانه وه سف ده کریئت، ئه و که سه یش زانابی به پالدان و نیسپهت دانی شتیک بو لای شتیک تر زانایشه به هه ردوو لایه نه که ی، جا وه ختیک زانینی به لگه نه ویستانه به م نیسبهت دانه به ده ستهات، ئه و زانستی به لگه نه ویستانه (الضروری) یش به چیه تی زانست به ده ستهاتوه، جا گه ر حال ئاوابی پیناسه کردنی ملی بو نادریت و ناشیئت و نابیئت))^(۱).

به پیئی ئه م پیناسانه ی ئه هلی سوننه ده بینین ئه وان زانست له باوه ریکی بنبری هاوړیک (مطابق) ی واقع یان ئه وهی به دلنیا یی و یه قین ده چیت کورت ده که نه وه، هه روه ها پییان وایه ئه مه بریارو حوکمیکی بنبر (جازم) ه و شک و دوودلی قبول ناکات، له کاتی کدا زانست لای موعته زیله کان به مانای باوه ربوون شک و دوودلی قبول ده کات.

¹ د. راجع عبدالحمید الکردي - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۴۳ - ۴۴.

کورت و پوخت ئەوەیە، که زانست لەوێه روشتنتره که پیناسه بکریت،
 لەو رووهوه که مرۆڤ ههست بهخۆی دهکات که دهزانیت، هەر
 پیناسهیهکیش که کراوه بۆ زانست قابیلی رهخنه لیگرتنه،
 مهسهلهکهش له ههموو ئەمانه ساناتره - وهك د. راجیح کوردی
 دهیلت^(۱) - و ئیمهیش پشتگیری دهکهین، چونکه هەر ههولیک بۆ
 پیناسهکردنی زانست ههولیک ناتهواوه، چونکه پیناسهیه بۆ زانست له
 روویهکهوه له روویکی ترنا، ئەوهی که پیناسهی به ئۆقرهیی و دلنایی
 دهروون کردوو مه بهستی ئەوه بووه که زانست ئەو پله یهقینییهیه که
 دهروونی مرۆڤ بهبی هیچ شوینکهوتن و لاسایی کردنهوه یان باوهپریکی
 خودان شک و دوو دلای پێی بگات. ههیشه وای پیناسه کردوو که ببیته
 سیفهتی کهسی زیندوو، ئەوهی تر تاريفهکهی وا کردوو که
 دهیگهپینیتهوه بۆ باریکی ناوخۆیی یان دهروونی وهکو پیناسهکردنی
 زانست به ویناکردن یان نهخشی شت له دهروونی مرۆڤدا. به ههرحال
 ئەم ههولانه بۆ پیناسهکردنی زانست، ههولگهلیکن بۆ پیناسه کردنی
 شتیکی روشن له دهروونی مرۆڤدا که ههستی پیدهکات، وهك
 خهسلهتیک یان بههرهیهك که خوای گهوره پێی بهخشیوه و به هویهوه
 ریزی لیناوه، بهلکو خوای گهوره به هوی زانستهوه یهکه م مرۆڤی که
 (ئادهم) ه سلاوی خوای له سه ر بیته، به سه ر فریشتهکاندا بهرز

¹ د. راجیح عبدالحمید الکوردی - سه رچاوهی پیشوو، ل ٤٥ - ٤٦.

کرده‌وهو ریژی زیاتری پیدأ، وهك ده‌فه‌رمویت: (وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ
كُلَّهَا).^(۱) واته: وه خوا ناوی هه‌موو شته‌کانی فییری ئاده‌م کردو تی
گه‌یاند.

(اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ (۳) الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ (۴) عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ
(۵))^(۲). واته: بخوینه‌و په‌روه‌ردگاری تو له هه‌موو به‌خشنده‌یه‌ك
به‌خشنده‌ تره، ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌ی فییری کردووه به‌هوی قه‌له‌مه‌وه،
مروقی فییری ئه‌و شتانه‌ کردووه که پیشتر نه‌یزانیون.

¹ سوپه‌تی به‌قه‌په، ئایه‌تی (۳۱).

² سوپه‌تی عه‌له‌ق، ئایه‌ته‌کانی (۳ - ۵).

به شی دووهم
میژووی تیوری مه عریفه و
په یوهندی به زانسته وه

لەم بەشەدا سەرەتا تیشکێک دەخەینە سەر میژووی پەیدا بوونی تیۆری مەعریفە، وە ئایا تیۆری مەعریفە چییە؟ پاشان باس لە پەيوەندی نێوان زانست و مەعریفە دەکەین لە دیدگای موعتەزێلەکان و ئەهلی سوننەوه.

میژووی سەرەهەڵدانی تیۆری مەعریفە :

تیۆری مەعریفە لە بوار و گۆرەپانە بنەرەتییەکانی توێژینهوهی فەلسەفی دێتە هەژمار، ئەم تیۆرە زۆر کۆنە و دەگەرێتەوه بۆ ئەو سەرەمانەیی توێژینهوه و تیئفکرین لەباس و خواسەکانی سروشت و مەرۆف و ئەودییۆی ئەو دوانە بۆ گەرەان بەدوای راستییەکان و گەیشتن بە حەقیقەت خراونەتە گەر، بۆ نمونە کاتی باس لە فەلسەفەی یۆنانی دەکرێت، سوقرات لە سەرۆویانە ناوی دێت (سالی ۳۹۹ پ.ز کۆچی دوایی کردووه) که کاکلی فەلسەفەکەیی بریتی بووه له: (خۆت بە خۆت بناسه)، زانین و مەعریفەیی بە چاکخواری (الفضیلة) و نەزانینی بە بەدخواری (الردیلة) له قەلەم داوه.^(۱)

سوقرات عەقڵی بە سەرچاوهی مەعریفە داناوه، دوای ئەویش قوتابییەکەیی ئەفلاتون (سالی ۳۴۷ پ.ز کۆچی دوایی کردووه) درێژە بە رییازی مامۆستاکی دەدات و بێرکردنەوهی ئاقلانە دەکاتە پێوهری راستەقینە و راست و تەواو، بە پێچەوانەیی مەعریفەیی هەستی

¹ د. عبدالرحمن بن زید الزنیدی - سەرچاوهی پێشوو، ل ۵۲.

فریوده‌رانه،^(۱) چونکه پیی وایه ههسته‌کان (الحواس) ناتوانن پیه به مانا رووته‌کانی وهك دادپه‌روه‌ری، چا‌خ‌خ‌وازی، ئازادی و یه‌کسانی، جوانی، بیات.^(۲)

دوای ئە‌فلاتوون قوتابییه‌که‌ی ئە‌رستۆ (۳۸۴ - ۳۲۲ پ.ن) هات، که ئە‌ویش پیی وا بووه عه‌قل له توانایدا یه بگات به مه‌عریفه که بریتییه له حه‌قیقه‌ت، ئە‌رستۆ له ری‌بازی فه‌یله‌سوفانی پی‌ش‌خۆی کۆ‌لیوه‌ته‌وه‌و ره‌خنه‌شی لی‌گرتوون، وتوویه‌تی ئە‌وان هه‌ندی له راستییان دۆ‌زیوه‌ته‌وه، به‌لام ری‌گه‌یان ون کردووه وهك (فیساغۆرس و ئە‌فلاتوون)^(۳).

تو‌یژینه‌وه‌و لی‌کۆ‌لینه‌وه ده‌رباره‌ی مه‌عریفه به‌رده‌وامی هه‌بوو له لایه‌ن فه‌یله‌سوفانی یۆنان و فه‌یله‌سوفانی سه‌ده‌کانی ناوه‌پراستی مه‌سیحی و، فه‌یله‌سوفانی ئیسلام، ئیتر به پیی پی‌ش‌که‌وتنی سه‌رده‌م و جیهانبینی هه‌ریه‌که‌یان گۆران به سه‌ر پی‌ناسه‌و بۆ‌چوونه‌کانیان له هه‌مبه‌ر مه‌عریفه‌دا هاتووه، هه‌روهك دواتر تیشکی ده‌خه‌ینه سه‌ر.

ده‌مانه‌ویت ئە‌وه بلیین که فه‌لسه‌فه‌ی هاوچه‌رخ‌ی خۆرئاوا پیی وایه تیۆری مه‌عریفه به‌ر له سالی (۱۶۹۰ز) سه‌ری هه‌لنه‌داوه‌و بوونی نه‌بووه که له‌و ساله‌دا کتیبه‌که‌ی (جۆن لۆک) به‌ ناوی (وتاریک له زه‌ینی مرۆ‌فدا

¹ سه‌رچاوه‌ی پی‌شوو، ل ۵۳.

² عدنان سب‌عی - الف‌لسفه من تأریخ الف‌کر الف‌لسفی، ط ۱، دار‌العصماء، دمشق، ۱۴۳۳هـ - ۲۰۱۲م، ل ۵۸.

³ بروانه: هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پی‌شوو، ل ۶۶.

– مقالة في الذهن البشري) چاپ کراوه، پيش ئه وکاته باسکردن له باس و بابه تگه لی ئه و تیوره، خوی له ئاماژهدان به و مه سه لانه دا ده بینیته وه که فه یله سوفه یونانیه کان هیناویانن، زۆریه ی نووسه رو وه رگیڤه کانی عه ره بيش له سه ره مان ریڤه و رۆیشتون بى ئه وه ی ئاماژه به رۆلی مسولمانان بدن له و رووه وه⁽¹⁾ میژوونوسانی هزی فه یله سوفانی مسولمانیش هاتون راو بوچوونه کانیا ن سه باره ت به عه قل و نه قل و ئه و شتانه باس کردوه و، کاتیکیش له باره ی فه لسه فه ی ئیسلامیه وه ده نووسن، ته نیا باس له بنه ماکانی بیروباوه ری ئیسلامی و ئه و مه سه له گه ورانه ده که ن که له و سه رده می دا وروژینراون، وه ک ناو و سیفه ته کانی خوداو قه زاو قه ده رو پیغه مبه رایه تی و پيشه وایه تی و تیروانیی کومه له کان (الفرق) که پال ده درینه لای ئیسلام. هه ندیکی تریش له لیکۆله ره وان به ئاراسته ی توژیینه وه ی پرس و بابه ته کانی ئه م تیوره دا رۆیشتون له میانى ده قه شه رعیه کان و، ئیجتیهادی زانایانی پیشووی مسولمان له و مه سه لانه دا.

به لام راستیه که ی ئه وه یه که زانایانی پیشینی ئیسلام رۆلی مه زنیان هه بووه و پیشکی گه وره یان به رده که ویت له بواری مه عریفه و پرس و بابه ته کانی و ئه مه ش له میانى کتیب و دانراوه کانیا ندا به ته واوی ده رده که ویت، بو نمونه کاتی زانسته کانی بنه ماکانی ئایین (أصول الدین) و فیهو لۆژیک (المنطق) یان تاوتوی کردوه، هاتون

¹ بروهانه: د. عبدالرحمن بن زید الزنیدی – سه رچاوه ی پیشوو، ل ۵۶.

مهسه له کانی تیوری مه عریفه یان شه ن و که و کردووه، ته نانه ت هندی له زانایانی ئیسلام کتیبی تاییه تیان سه باره ت به هندی مهسه له ی تیوره که داناوه، بو نمونه (ئین تهیمییه) کتیبی (درء تعارض العقل والنقل) ی داناوه که تیایدا باس له په یوه ندی نیوان هه ردوو سه رچاوه ی مه عریفه (عه قل و سروش) و گوره پانی هه ریه که یان و سنووریان ده کات^(۱).

هه روه ها قازی (عبدالجبارة) ی موخته زیله به رگیکی ته واوی له کتیبه که ی (المغنی فی أبواب التوحید والعدل) له ژیر ناو نیشانی (النظر والمعارف) دا بو باس و خواسه کانی مه عریفه ته رخا ن کردووه.^(۲)

قازی باقلانی - ش له کتیبه که یا (التمهید) پیشه کی یه کی له چوارچپوه ی ده روزه (باب) یدا سه باره ت به زانست و به شه کانی و ریگا کانی نووسیوه، که دواتر زانایانی زانستی ناخوتن (الكلام) ریچکه ی ئه ویان گرت و کتیبه کانیا ن به پیشه کی یه ک ده ست پی ده کرد که وه کو تیوریک له مه عریفه یان لی کۆلینه وه یه ک له فه لسه فه ی گشتی وابوو، لی ره دا ته نیا ئا ما ژه به دوو نمونه ده که ین^(۳):

¹ له : سه رچاوه ی پیشووه وه، ل ۵۶ - ۵۷.

² د. حریب عباس عطیتو و د. موزه محمد عبیدان - مدخل إلى الفلسفة ومشكلاتها، ط ۱، دارالنهضة العربية، بیروت، ۱۴۲۳ هـ - ۲۰۰۳ م، ل ۱۵۰.

³ د. عبدالرحمن بن زید الزنیدي - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۵۸.

یه‌که‌میان: فه‌خره‌ددینی رازی، که پایه‌ی یه‌که‌می له‌ کتیبی
(المحصل) بو‌ زانست و تیرامان‌ ته‌رخان‌ کردووه‌.

دووه‌میان: ئیجی (عَضْدَالِدین‌ الإِجِی - سالی ۷۵۶ک - ۱۳۵۵ ز
کوچی‌ دوا‌یی‌ کردووه‌)، که‌ ویستگه‌ی‌ یه‌که‌می‌ له‌ کتیبه‌که‌ی‌ (المواقف)
دا‌ بو‌ زانست‌ و تیفکرین‌ ته‌رخان‌ کردووه‌.

تیوری‌ مه‌عریفه‌ چیه‌؟

له‌ ئه‌رکه‌ هه‌ره‌ له‌ پیشینه‌کانی‌ ئیپستمۆلۆژیا‌ بریتییه‌ له‌ هه‌ولدان‌ بو‌
پیناسه‌کردنی‌ مه‌عریفه‌، به‌لام‌ ئه‌وه‌ی‌ ئه‌و‌ مه‌سه‌له‌یه‌ یان‌ ئه‌و‌ ئه‌رکه‌ی‌
قورس‌ کردووه‌، گرفت‌ی‌ پیوه‌ره‌کانه‌ که‌ پیویسته‌ په‌یره‌و‌ بکرین‌، یان‌ له‌
به‌رچاو‌ بگرین‌، گریمان‌ ئیمه‌ ده‌ستمان‌ کرد‌ به‌ پیناسه‌کردنی‌ مه‌عریفه‌،
به‌وه‌ی‌ ئاماژه‌ بکه‌ین‌ به‌و‌ حاله‌تانه‌ی‌ تیا‌یاندان‌ مه‌عریفه‌ به‌ده‌ست‌ دینین‌
پاشان‌ شته‌ هاویه‌شه‌کان‌ له‌و‌ حاله‌تانه‌دا‌ دیاری‌ ده‌که‌ین‌، لیره‌دا‌ گرفتیک‌
سه‌ره‌لده‌دات‌ که‌ ئاخۆ‌ ده‌توانین‌ پیشوه‌خته‌ حاله‌ته‌کانی‌ مه‌عریفه‌
دیاری‌ بکه‌ین‌ به‌وه‌ش‌ پیشوه‌خته‌ پیوه‌رو‌ ئاماژه‌کانی‌ مه‌عریفه‌ ده‌زانین‌،
یاخود‌ به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ ره‌نگه‌ بتوانین‌ به‌ ساده‌یی‌ پیناسه‌ی‌ مه‌عریفه‌
بکه‌ین‌ له‌ میانه‌ی‌ تیفکرین‌ له‌ ره‌وشی‌ مه‌عریفه‌و‌ زانینی‌ پیوه‌ره‌کانی‌
مه‌عریفه‌، به‌لام‌ گه‌ر‌ حاله‌ته‌کانی‌ مه‌عریفه‌ به‌ دیاری‌ کراوی‌ نه‌زانرین‌ چۆن‌
پیوه‌ره‌کانی‌ مه‌عریفه‌ دیاری‌ ده‌کرین‌؟

له‌م‌ سۆنگه‌وه‌ سه‌باره‌ت‌ به‌ پیناسه‌کردنی‌ مه‌عریفه‌ راجیایی‌ هه‌یه‌ له‌
نیوان‌ زاناو‌ فه‌یله‌سوفه‌کاندا، هه‌ندیک‌ وا‌ پیناسه‌ی‌ مه‌عریفه‌ ده‌که‌ن‌، که‌

بریتییہ لہ پہیبردن یان (إدراك) به شیوہیہ کی گشتی ئیتر (تصوری) بیّت یان (تصدیق)، بۆیہ و تراوہ هه موو مه عریفه و زانستیک یان ته سه ورییه یان ته سدیقه^(۱). له لایه کی تریشه وه به پیی دابه شبوونی قوتا بخانه کانی فیکری ئیسلامی، جیاوازی به رچا و ده که ویّت له نیوان بریاردان سه بارهت به پیناسه ی هه ریه که له مه عریفه و زانست و جیاوازی نیوانیان هه روه ک پیشتروونمان کرده وه.

هه ندیکیش پییان وایه چه مکی مه عریفه چه مکی به لگه نه ویسته و نه ک پیویست به پیناسه کردنی ناکات، به لکو هه ر ناکری پیناسه بکریّت، چونکه ئیمه کاتی له پیناسه ی شتیک ده گه رپین، و اتا ده گه رپین له روشنکه ره وه یه ک به هویه وه بتوانین ئه و شته خوازواه تاریف بکهین، که وابوو ئیمه پیشترومانای مه عریفه مان زانیوه، وه ئه گه ر پیویست به روونکردنه وه یه ک بۆ مانای وشه ی (مه عریفه) بکات، باشتره بلین: ناسینی هه رشتیک بریتییه له (ئاماده گی خودی ئه و شته یان وینه هه نده کی یه که ی (صورته الجزئیة) یان چه مکه هه مه کی یه که ی (مفهومه الکلی) لای هیزی درککار (القوة المدركة)، که وابوو بۆ هاتنه کایه ی مه عریفه پیویست نییه که هه میسه ئه و که سه ی شته که ده زانی جیا بیّت له زانراوه که، به لکو له هه ندی حالّه تدا ده کری هیچ جیاوازییه ک له نیوان

¹ د. عبدالمنعم الحفني - المعجم الشامل لمصطلحات الفلسفة - سه رچاوه ی پیشوو، ل

زانبار و زانراودا نه بیټ وه کو زانین و هه ستکردنی نه فس بو خودی خوئی
(أنا المدرك)^(۱).

ئه مه سه باره ت به (مه عریفه)، له لاپه ره کانی پیشووشدا پتر له سه ر
چه مک و پیناسه ی مه عریفه و زانست وه ستاین.. لیره دا تیشک ده خه ی نه
سه ر پیناسه ی (تیوری مه عریفه)، به لام تیور (النظرية) به مانای
مه سه له یه ک دیت که به به لگه ئیسیات بیټ، لای فه یله سوفانیس
بریتییه له پیکهاته یه کی عه قلی پیکهاتوو له چه ند ته سه ورکی هاو
ئا هه نگ به ئامانجی په یوه ستکردنی ئه نجامه کان به بنه ماکانه وه،
هه روه ک جار وایه مه به ست پیی ئه و وشه یه یه که هاوواتای سیسته م
(النسق) هه که یه، واته به کوئی شته به لگه دارو سه لمینراوه کان ده وتریت
و، به ته نیا بو یه ک مه سه له له مه سه له گه لی سیسته مه که ناوتریت.^(۲)

هه روه ک تیور بو ئه وشته ی که له به رامبه ری ئه نجامدانی کرداری
بواری واقعی دایه به کارده بریت، واته بو ئه و ئه زمونه ی خالییه له
مه به ست و رووته له هه ر پراکتیکی کرداری. دیسان بو ئه و شته یس
به کارده بریت که به رامبه ره له گه ل زانین و مه عریفه ی ساده و گشتی که
پشت نابه ستیت به ئه نجامه گه لی کرداری و به هه نده کی ده مینیتته وه.^(۳)

¹ بپوانه: محمد تقي مصباح اليزدي - الإيديولوجية المقارنة، ترجمة عبدالمنعم الخاقاني، دارالمحجة البيضاء، بيروت، ١٤١٣هـ، ١٩٩٢م، ل ٤٩-٥٠.

² د. محمد محمد الحاج حسن الكمالي - محاضرات في الفلسفة الإسلامية، ط ١، مجد المؤسسة الجامعية للدراسات والنشر والتوزيع، بيروت، ١٤١٣ هـ - ١٩٩٣ م، ل ١٢٢.

³ د. راجع عبدالحميد الكردي - سه رچاوه ی پیشوو، ل ٦٣.

له بهرامبهر زاراوهی تیۆر یان زانستی مه‌عریفه‌دا زاراوهی ئیسیستمۆلۆژیا^(۱) "Epistemology" به‌کارده‌هینری که زاراوه‌یه‌کی یۆنانییه و له دوو بره‌گه پیکهاتوو: "Episteme" که به مانای (مه‌عریفه) یه و، "Logos" که به مانای (زانست) ه یان به مانای تیۆره^(۲).

که‌وابوو ئیسیستمۆلۆژیا به مانای تیۆری زانست یان فه‌لسه‌فه‌ی زانست دیت، واته لیکۆلینه‌وه‌ی بنه‌ماکانی زانسته‌کان و شیمان و نه‌جامه‌کانیان به لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی ره‌خنه‌گرانه که مرۆڤ بگه‌یه‌نیت به به‌رچاوخستنی بنچینه‌ی لۆژیکی و به‌های بابته‌ی زانسته‌کان.

مه‌به‌ستی ئیمه به تیۆری مه‌عریفه لیره‌دا لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی ریخراو یان توپژینه‌وه‌یه‌که له باره‌ی مه‌عریفه: بنچینه‌که‌ی، چیه‌تی (ماهیه) مه‌عریفه، تواناو گونجانی، ریگاکانی گه‌یشتن پیی، سروشت و سنوور و به‌هاکه‌ی، هه‌روه‌ها گه‌ران و باسکردنه له‌و گرفته فه‌لسه‌فیه‌یه‌ی له

¹ زاراوه‌ی ئیسیستمۆلۆژیا بۆ یه‌که‌م جار له لایه‌ن فه‌یله‌سوفی سکۆتله‌ندی (جیمس فریدریک فریر -) (J.F. Ferrier ۱۸۰۸ - ۱۸۶۴م) له کتێبه‌که‌یدا (بنه‌ماکانی میتافیزیکیا) له سالی ۱۸۵۴ز به کارهاتوو، ئه‌مه‌ش بۆ جیاوازی کردن له نیوان دوو جووری سه‌ره‌کی فه‌لسه‌فه ئه‌وانیش: ئیسیستمۆلۆژیاو ئه‌نتۆلۆژیا ، به مانای باسکردن له مه‌عریفه و له بوون. بروانه: د. علی حسین کرکی - الایستیمولوجیا فی میدان المعرفه، ط ۱، شبکه‌ المعارف ، بیروت، ۲۰۱۰، ل ۱۵.

² د. نبیل عبدالحمید عبدالجبار - الفیلسفه لمن یرید ، مطبعة الحاج هاشم، اربیل، ۲۰۰۴، ل ۲۶.

په یوه نښان کې زانیا (الذات العارفة) و بابته زانوا (الموضوع المعروف) دا سره لده ده^(۱).

هه روه ما مه به استمان به تیوری مه عریفه باسکرده - وه دکتور راجیح کوردی ده ل^(۲) - له راده لیکچون له نښان ته سه وری زه ینی و واقیعی دهره کی دا، وه راده لیکچون ته مه په ره سه ندنه ل تیوری بوون و راده لیکچون ته مه بو بیروبا وری ئایینی. ئینجا ئه مه بریتییه له لیکچون ته مه کی میحوه ری ئوسولئی، نه ک ته نیا لیکچون ته مه کی وه سفی پاشکوی زانستی دهر و ناسی، بو مه سه له ی زانست له قورئانی پیروزدا، له گه ل به رچا و خستنی تیروانین (التصور) ئیسلامی له به رامبه ر دیدگا و تیروانینه فه لسه فییه کانی تر، نه ک به شیوه ی به راورد کردن، چونکه به راورد له نښان به رنامه ی خودایی و هزی موقدا ناکریت، به لکو به وه رگرتنی سه رمه شقی له قورئان به هیئانی به لگه کانی به رامبه ر و وه لامدانه وه بیان و زیده دلئیایی، شته کانی ش به دژه کانیان دهناسرین.

پیشتر باسمان له پوئی زانایانی ئیسلام و گرنگی دانیان به مه عریفه کرد له میانه ی نووسراو و دانراوه کانیانه وه که به پیویستی نازانین لیره دا دووباره ی بکه ینه وه.

¹ د. عبدالمنعم الحفنی - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۸۸۸. د. راجح عبدالحمید الکردي -

سه رچاوه ی پیشوو، ل ۶۴.

² بروانه: سه رچاوه ی پیشوو، ل ۶۴.

بابه ته سه ره كيبه كانی تیوری مه عریفه بریتین له^(۱):

- ۱- توانای مه عریفه: تیایدا باس له راده ی توانا و برستی مروف ده کریت بو به ده ستهینانی مه عریفه، که روو به پرووی پرسى گومان له راستی و دلنیا بوون لیی ده بیته وه.
- ۲- سه رچاوه کانی مه عریفه: هه سته کان، عه قل، یان هه ردووکیان، ریگای سرووش (الوحی) لای خاوه ن ئایینه کان، ریگای تر وه ک ئیلهام، نورین (الکشف)، تیژییری (الحدس).
- ۳- جیاوازی کردن له نیوان مه عریفه ی پیشوو، واته ئه وه ی پیش ئه زمون که وتوو وه، ئه وه مه عریفه یه ی له ریگای به ده ستهینان (الإکتساب) په یدا ده بیته.
- ۴- سرووشتی مه عریفه: که تیایدا باس له سرووشتی په یوه ندى نیوان که سی زانیار و شته زانراوه که ده کریت.
- ۵- به های مه عریفه و سنوره کانی.

که رچی زوربه ی تویره رانی بواری تیوری مه عریفه پییان وایه نابی زانستی لوزیک (المنطق) له گهل تیوری مه عریفه تیکه ل بکریت، به لام هه ندیکی تر پییان وایه ده کری هه ندی له و بابه تانه ی لییه وه نزیکن تیکه لی بکرین، له وان هه بابه ته کانی زانستی لوزیک، چونکه له راستیدا هه ریه که له تیوری مه عریفه و زانستی لوزیک له ده وری راستی

¹ بپوانه: د. عبدالرحمن بن زید الزنیدی - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۵۰ - ۵۱. د. راجح عبدالحمید الکردي - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۶۶-۶۷. د. حربی عباس عطیتو و د. موزه محمد عبیدان - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۵۱ - ۱۵۲.

(الحقیقە) دەخولینەو، تیۆری مەعریفە بابەتیکە چەندین رینگە و ھۆکار لە خۆدەگریت کە مەزگ دەیانگریتە بەر بۆ ئەوێ بەگات بە راستی، زانستی لۆژیک-یش لە سەر گەران و باس لە راستی وەستاو بە شیۆەیه ک خودی ھزر (الفکر) دەکاتە بابەتی تووژینەو و بەدواداچوونی، لە بری ئەوێ جیھان و شتە دەرەکییەکان بکاتە بابەتی باس و خواسی خۆی^(۱).

فەیلەسوفانی مسولمان و زانایانی (کەلام) یش کاتی باسیان لە تیۆری مەعریفە کردووە، زانستی لۆژیکیان وە ک زانستیکی پیۆەری راستی کە یاساکی ھزر چارە دەکات لە گەلیا کۆکردۆتەو، لە باس و گەران بەدوای راستی یان تیۆری مەعریفە دا جیا یان نەکردۆتەو، بە لکو بایە خدانیا ن بە واقعی دەرەکی ھاوتەریب لە گەل بایە خدانیا ن بە سیستەمی ھزری لۆژیکیی رویشتووە، پیچەوانە ی ریازی فەیلەسوفانی خورئاوا کە لۆژیکیان لە مەسەلەکانی تیۆری مەعریفە دوورخستەو، تا ئەو کاتە ی (دی کارت) ھات و ھەردوو رای پیکەو لە گەران بە دوای راستیدا کۆکردنەو، بە شیۆەیه ک پیۆەری ھاوری کبونی حەقیقەتی لە گەل واقعی دا بەستەو یان کۆکردەو لە گەل پیۆەری ھاوری کبونی ھزر لە گەل خۆیدا^(۲).

¹ د. راجع عبدالحمید الکردی - سەرچاوە ی پیشوو، ل ۶۷.

² ھەمان سەرچاوە ی پیشوو، ل ۶۷.

په یوهندی مه عریفه به زانسته وه

به پیووستی ده زانین تیشکیک بخهینه سهر بۆچوونی موعته زیله کان و ئه هلی سوننه له په یوه ست به په یوهندی مه عریفه و زانست به یه که وه، به لام سه بارهت به مه عریفه و زانست به گشتی پیشتر بۆچوونی ههردوولامان له پیناسه کردنیان بۆیان روون کردۆته وه و لیره دا ناچینه وه سهری.

أ- لای موعته زیله کان:

زانست و مه عریفه لای موعته زیله کان هاو واتان، چونکه زانست بۆ بهنده کان یان بۆ خه لک روشن بوونه وه و هاتنه دی (تحقق) ه، ئه مانه ش واتای ئه وه ده گه یه نن که دهروونی زانا به و شته ی تاوتوی کردوه و به دوایدا گه راوه ئۆقره بگریت و پی دی دنیا بیت، له بهر ئه وه جیاوازی له نیوان ئه و دوو زاراوه یه (مه عریفه و زانست) و سووده که یاندا نییه، بۆیه هه مو زانا (عالم) یک پی دی دهوتری زانیار (عارف)^(۱).

ب - لای ئه هلی سوننه:

گه رچی به لای ئه هلی سوننه وه له و رووه وه هاوواتایی له نیوان زانست و مه عریفه دا هه یه که ههردووکیان زانین و په ی بردن به شیک ده گه یه نن به و شیوه یه ی که بوونی هه یه، به لام پییان وایه که له چه ند روویه که وه جیاوازیان هه یه و له یه ک جیان^(۲):

¹ هه مان سه رچاوه ی پیشوو، ل ۴۹.

² هه مان سه رچاوه ی پیشوو، ل ۴۹ - ۵۰.

۱- مه‌عریفه نه‌زانی لى پيشکه‌وتووه و به دواى قوناغى نه‌زانیندا هاتووه، يا خود پيزانين (إدراك) يکه نه‌زانی لى پيشکه‌وتووه (مسبق بجهل)، زانستيش به هه‌مان شيوه، بويه بو خوداى گوره ده‌وتريت زانا (عالم) نه‌ك زانيار (عارف)^(۱).

۲- هندی جاريش مه‌به‌ست به مه‌عريفه نه‌و زانسته‌يه بي‌ئاگايى (غفلة) لى پيشکه‌وتووه، به‌لام زانست وانبيه، بويه خودا به زور زاناو زاناى په‌نهان و زور زاناى نادياره‌كان ناوده‌بريت نه‌ك به زانيار (عارف).

۳- مه‌عريفه بو په‌يبردن و پيزانينى ساده (إدراك البسيط) به كارديت، به‌لام زانست بو پيزانينى ئاويتته (المركب)، بويه ده‌لئيت (عرفت الله) خودام ناسى و نابيژيت (علمت الله) خودام زانى.

۴- مه‌عريفه بو شتيك به كارديت كه به شويته‌واره‌كانى په‌ي پى‌ده‌بردريت و زاتى نه‌و يان خودى نه‌و شته په‌ي پى‌نابردريت، به‌لام زانست بو نه‌و شته به كار ده‌برى كه په‌ي به خودى خوى ده‌بردريت، بويه ده‌وتريت (عرفت الله) خودام ناسى و، ناوتريت (علمت الله) خودام زانى.

۵- پيچه‌وانه‌ي مه‌عريفه نكولى (إنكار) كردنه، پيچه‌وانه‌ي زانستيش نه‌زانين (جهل) ه، چونكه ماناى مه‌عريفه دانپيانان و سه‌لماندنى له خو گرتووه.

¹ الجرجاني - التعريفات - سه‌رچاوه‌ي پيشوو، ل ۹۷.

٦- ئه‌بو حه‌ییانی ته‌وحدی (دوای سالی ٤٠٠ ک / ١٠١٠ز کۆچی دوایی کردووه) ده‌لی: مه‌عریفه‌ تایبه‌ ته‌ به‌ شته‌ به‌ره‌سته‌کان و مانا هه‌نده‌کی یه‌کان (المعانی الجزئیة)، له‌ کاتی‌کدا زانست تایبه‌ ته‌ به‌ شته‌ ماقووله‌کان و مانا هه‌مه‌کی یه‌کان (المعانی الکلیة)، بۆیه‌ ده‌ره‌ق به‌ خودا ده‌وتریت ده‌زانی یاخود زانایه‌ و ناوتریت خودا ده‌ناسی یاخود زانیار (عارف)ه‌.

٧- و تراویشه‌ زانست له‌ ویناکردنه‌کان (التصورات) و زانستیش له‌ راستاندنه‌کان (التصدیقات) دا به‌کار دیت، بۆیه‌ ده‌وتریت (عرفتُ اللهَ ولا تقول علمتُهُ)، چونکه‌ له‌ مه‌رجه‌کانی زانست ئه‌وه‌یه‌ ده‌وری ته‌واوی دۆخه‌کانی زانراو بدات، هه‌ربۆیه‌ خودا خۆی به‌ زانست وه‌سف کردووه‌ نه‌ک به‌ مه‌عریفه‌.

وشه‌و زاراوه‌ هاوماناکانی مه‌عریفه‌ و زانست

زانست چه‌مکی‌کی کۆکه‌ره‌وه‌ (جامع)ه‌ بۆ زۆرمانا چونکه‌ زانست یان مه‌عریفه‌ بریتییه‌ له‌ په‌یوه‌ندی نۆوان زاناو زانراو، و له‌ نۆوان که‌سی زانیار و بابته‌تی زانراودا، بۆیه‌ هه‌ریه‌که‌ له‌ مه‌عریفه‌و زانست چه‌ندین وشه‌ و زاراوه‌ی هاومانایان هه‌یه‌، له‌ وانه‌:

١- هه‌ستییکردن (الشعور): که‌ به‌ مانای زانین و په‌ی پێ‌بردنه‌. له‌ چه‌ندین ئایه‌تی قورئاندا وشه‌ی شعور به‌ مانای زانین هاتووه‌، له‌ وانه‌:
(وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَّا

تَشْعُرُونَ^(۱). واته: مه‌لین به وانهی له ریگی خوادا ده‌کوژرین مردوو، به‌لکوئه‌وانه زیندوون به‌لام ئیوه هه‌ستی پی‌ناکه‌ن و نایزانن.

۲- پی‌زانین (الإدراك): یه‌ک له ماناکانی ده‌وره‌دانی شت و ته‌واو زانییه‌تی، خوا ده‌فه‌رمویتی: (لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ)^(۲). واته: چاوی به‌دییه‌نراوان هی‌زی ئه‌وه‌یان نییه‌ خوا ببینن و راستینه‌ی خویان پی‌بزانریت، خودا راستینه‌و جه‌وه‌ری چاوه‌کان و خاوه‌ن چاوه‌کانیش ده‌زانی‌و به‌وردی ئه‌یانبینی، خودا چاکه‌کاره‌ له‌گه‌ل به‌نده‌کانی و وردیاتی شته‌کان ده‌زانی‌و ئاگاداره‌ به‌هه‌موو شتی‌ک.

۳- ویناکردن (التصور): پیشه‌وا رازی ده‌لیت: ئه‌گه‌ر هی‌زی عاقلانه‌ له‌سه‌رمانا راوه‌ستاو به‌ته‌واوی هه‌ستی پی‌کرد، ئه‌وه‌مانای ویناکردن و ته‌سه‌وره‌.

۴- پاراستن و ئه‌زیه‌رکردن (الحفظ): جورجانی پی‌ناسه‌ی کردووه‌و ده‌لی: (الحفظ ضبط الصور المدركة)^(۳). واته: بریتییه‌ له‌تۆمارکردن و کۆنترۆلکردنی وینه‌درک‌پیکراوه‌کان.

۵- بیرخستنه‌وه (التذكر): ئه‌و وینانه‌ی ئه‌زیه‌رکاروان و پاریزراوان کاتی‌ لاده‌چن و زه‌ین ده‌یه‌ویتی بیانگه‌رینیته‌وه، ئه‌م هه‌ولدانه‌

¹ سوپه‌تی به‌قه‌ره، ئایه‌تی (۱۵۴).

² سوپه‌تی ئه‌نعام، ئایه‌تی (۱۰۳).

³ الجرجانی - التعريفات - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۴۰.

بیرخستنه وهو بیرهینانه وهیه، ئه مه ش نهینیه که خودا نه بیّت که س نایزانیّت.

۶- فامکردن و تیگه یشتن (الفهم والفقہ): جورجانی له باره ی (الفهم) ده بیژی: (تصور المعنی من لفظ المخاطب)، واته: ته سه ورکردن و زانینی مانای شته له واژه ی دوینراو^(۱). له باره ی (الفقه) یش ده لی له زماندا: (عبارة عن فهم غرض المتکلم من کلامه)^(۲)، واته: بریتیه له تیگه یشتن له مه به سستی قسه که ر له قسه کانی دا، خوی گه وره له باره ی بی باوه ره کان که تیناگن ده فه رموی: (فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَأَ يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا)^(۳). واته: ئه م کومه ل و خه لکه چییان لی قه وماوه که تو قورئانیان بو ده خوینیه ته وهو تی ناگن؟.

۷- عه قل و هوش (العقل): فه یروژ ئابادی وشه ی (العقل) ی به زانست (العلم) لی کدا وه ته وهو ده لی: (العقل: العلم) أو العلم (بصفات الأشياء، من حُسْنِهَا وَقُبْحِهَا وَكَمَالِهَا وَنَقْصَانِهَا...)^(۴). واته: عه قل به مانای خودی زانست دیّت، یا خود به مانای زانینی سیفه تی شته کان دیّت له جوانی و ناشیرینیان و ته واوی و ناته واویان.

قورئانی پیروژیش زورجار وشه ی (یعقلون) ی به مانای (یعلمون) - ده زانن) به کارهیناوه، وه ک ده فه رموی: (إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ

¹ الجرجانی - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۷۳.

² هه مان سه رچاوه ی پیشوو، ل ۷۲.

³ سوپه تی نیساء، ئایه تی (۷۸).

⁴ الفیروز آبادی - القاموس المحيط - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۸۹۶.

يَعْقُلُونَ^(۱). واته: به راستی له مانهدا نیشانهی توانایی و دهسه لاتی
خودا هه یه بۆ ئه وانه ی ده زانن و هۆشمه نندن.

۸- زانین و گێرانه وهی بیرکردنه وانه (الدراية والرواية): یه که میان به
مانای ئه و زانین و مه عریفه یه دیت که به شیوه ی پێچاوپێچ به ده ست
دیت، دووه میشیان ئه و زانین و مه عریفه یه یه دوا ی بیرکردنه وه و تیرامانی
زۆر ده ست ده که ویت، ده وتریت (أرُویتُ فی الأمرِ: نَظَرْتُ وَفَكَّرْتُ)^(۲).
واته: له کاره که م روانی و بیرم لیکرده وه.

۹- حکمه ت (الحکمة): که چه ندين مانای هه یه، له وانه: زانست و
زانین، تیگه یشتن، دانایی و ئه وه ی مروّف له نه زانی دوور ده خاته وه،
زانینی باشتین شته کان به باشتین زانست و دانانی هه ر شته ی له
شوینی خۆیدا.

خوای گه وره ده فه رمویت: (يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ
فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ)^(۳). واته: خودا زانایی و
هیزو فام و دانایی و توانای کرده وه ی ریک و راست ده دات به
هه رکه سیک بیهه ویت، هه رکه سیکیش ئه و زانایی و ژیری و دانایی و
حیکمه ته ی بدریتی، ئه و خیریکی زۆری پدراوه، وه ته نیا ئه و که سانه
بیرده که نه وه که خاوه نی هۆش و بیریکی ته وا و دامه زراو بن.
۱۰- هه ندی وشه ی تریش به مانای زاست هاتون، له وانه:

¹ سوپه تی نه حل، ئایه تی (۶۷).

² الفیروز آبادی - سه رچاوه ی پێشوو، ل ۵۴۴.

³ سوپه تی به قه ره، ئایه تی (۲۶۹).

- به لگه نه ویست (البديهه): وهك زانینمان به وهی یه ك نیوهی دووانه.
- هۆشمه ندی (الكیاسه): ئه ویش ئه و شته یه كه به لگه یه له سه ر توانای مرۆف بۆ باشتر وه رگرتنی ئه و شتانه ی سوود به خشتینن.
- ئه زموون (الخبرة): كه ئه و شته یه له ریگه ی ئه زموونه وه ده زانریت و په ی پی ده بردریت.
- را (الرأى): مرۆف له پیشه کییه كان (المقدمات) راو ئاکامی خوازراو ده ست ده خات.
- فیراسه ت (الفراسه): له زماندا به واتای تیفکرین و جیگیربوون دیت و له زاراوه ی ئه هلی حه قیقه تیشا به واتای نۆرینی یه قین و بینینی شتی په نهانه ..^{(۱)(۲)}

¹ بروانه: الجرجانی - التعريفات - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۷۱.

² بۆ زیاترو درێژه ی لیكدانه وه كانی ئه م وشه و زاراوانه، بگه پێوه بۆ: د. راجح عبدالحمید الكردی - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۵۰ - ۵۹.

بەشى سېيەم
قورئان و تيۆرى مەعريفە

له م به شه دا به كورتى تيشك ده خهينه سهر پوانگه‌ى قورئان ده باره‌ى مه‌عريفه، واته ئه و زانينه‌ى په‌يوه‌ندى به مروقه‌وه هه‌يه، نهك قسه‌كردن له سهر زانست به شيوه‌يه‌كى گشتى، چوون بابته‌كه زور دريژو فراوان ده‌بيت، چونكه گهر باس له زانست بكه‌ين ده‌بى له دوو لقه‌وه لى بدويين، لقيكى په‌يوه‌ندى به خوداوه هه‌يه (زانستى خودايى) و لقيكىشى په‌يوه‌ندى به مروقه‌وه هه‌يه (زانستى مروى).

ليردها پرسيارىك روبه‌روومان ده‌بيته‌وه كه ئاخو له قورئاندا شتيكمان ده‌ست ده‌كه‌ويت بيته مادده‌يهك بو بنياتى تيورىك له مه‌عريفه‌ى زانستى و ئايا پوانگه‌يه‌كه هه‌يه پى بوتريت پوانگه‌ى قورئان بو مه‌عريفه، وه ئه‌گه‌ر هه‌يه چونه؟

روانگه‌ى قورئان بو تيورى مه‌عريفه

سهره‌تا پيوسته ئه‌وه بلين كه قورئان وهك پرؤگرامىكى خودايى ته‌واو و گشتگر خوى له خويدا پى ناوتريت تيور (النظرية)، به‌لكو ئه‌سله‌ن به وه‌سفكردى به تيور له ههر هونه‌رو بواريكدا بيت، ناتوانين مافى خوى پى به‌دين، چونكه قورئان به‌رنامه‌يه‌كى خوداييه بو رينمايى مروقايه‌تى و روشنكرده‌وه‌ى ريگاي ژيان و زور له وه‌گه‌وره‌ترو مه‌زنتره به تيور ببردوزو بوچوونى فه‌لسه‌فى هيماي بو بكرت، واته قورئان پرؤگرامىكى پراكتيكي واقعييه: (قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ (١٥) يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ

الظُّلْمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ^(۱). واته: بیگومان لای خوداوه پووناکی و قورئانتان بۆ هاتووه که ریگهی راستان بۆ روون دهکاتهوهو، به هۆی ئه و قورئانهوه ئه و که سانه رینمایی دهکات که دواى ره زامه ندی خودا دهکاون و مه به ستیان بی لیان رازی بیّت و له تاریکیه کان دهریان دههینی و ئه یانخاته پووناکی ئیسلام به ئیزنی خۆی و شاره زای ریگای راستیان دهکات.

به لام له گه لّ ئه وه دا که قورئان ناتوانری وه ک کتیبیکی فه لسه فی - به مانای کۆمه لیک هزرو بیروبوچوونی سه رچاوه گرتوو له عه قل، که به پیی پرۆگرامیکی دیاریکراو ریز به ند کرابن به مه به سستی یه کخستن و کۆکردنه وه ی چه ند بنه مایه ک بۆ رافه کردنی دیارده گه لیکی گه ردوونی - سه یر بکریت و له بۆته ی چه مک و تیور و تیوزو میتۆده کانی مرؤفدا قه تیس بکریت، له گه لّ ئه وه شدا، ریگرییه ک نییه له قورئاندا بۆ گه ران به دواى تیوریکی مه عریفه له قورئان و هه له ینجانی بنه ما مه عریفی و په روه رده یی و ئاراسته یی و زانستییه کان، به پشتبه ستن به ویناکردن و ته سه وری قورئانی وه ک خالی ده ستیپک، هه روه ک ده شزانین فه یله سوفانی ئیسلام و زانایانی که لام، هه روه ک زانایانی هاوچه رخیش، له سه ر ئه م بابه ته یان نووسیوه و گفتوگۆیان له باره وه کردووه و هه ولیانداوه له گۆشه نیگای قورئانه وه تیوریکی مه عریفه له قورئان و به کۆششییکی مرۆبیانه دابریژن، ته نانه ت جه خت له وه ده که نه وه که

¹ سوپه تی مائیده، ئایه تی ۱۵ - ۱۶.

بازنه‌ی باس و خواس و توژیینه‌وه ده‌رباره‌ی مه‌عریفه و سروشتی مه‌عریفه و زانست له ئیسلامدا زۆر فراوانتره له توژیینه‌وه‌ی فه‌لسه‌فی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی بۆ مه‌عریفه و زانست، چونکه فه‌لسه‌فه به شیوه‌یه‌کی جوداو سه‌ربه‌خۆ ده‌روانیتته زانست و زانینی مرۆڤ، ئه‌مه له لایه‌ك، له‌لایه‌کی تره‌وه وه‌ك بوویك قسه له مه‌عریفه ده‌كات بی‌گه‌رانه‌وه بۆ سه‌رچاوه و بنچینه‌ی راسته‌قینه‌ی خۆی.

به‌لام مه‌عریفه‌ی مرۆڤ له ئیسلامدا به‌ دوای قسه‌کردن له زانستی خودایی دیت، هه‌روه‌ك مه‌عریفه‌ی به‌شه‌ریی وه‌ك تایبه‌تمه‌ندییه‌کی مرۆڤ درێژ ده‌كات‌وه تا ده‌یگه‌یه‌نیتته‌وه خودا وه‌ك به‌دییه‌نهری مرۆڤ⁽¹⁾، كه هۆكاره‌كانی تیدا دروست‌کردوه، هه‌روه‌ك دواتر نمونه‌ی قورئانیی بۆ دینینه‌وه.

پیشتر باس‌مان له‌وه کرد كه مه‌عریفه بۆ مرۆڤ به‌ کاردیت و زانست بۆ خوداو پاشان بۆ مرۆڤیش، هه‌ر به‌م شیوه‌یه‌ش زاراوه‌ی مه‌عریفه به‌ ده‌رهاویشته‌کانیه‌وه (المشتقات) له‌ هه‌فتاویه‌ك شوین له‌ قورئاندا هاتوه، له‌ سی و دوو شویندا به‌ مانای زانست هاتوه‌وه هه‌موویان ته‌نیا زانست و مه‌عریفه‌ی مرۆڤ ده‌گه‌یه‌نن⁽²⁾، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ كه زاراوه‌كان زۆر گرن‌گن بۆ گوزارشت‌کردن له‌ راستی، چونکه زاراوه‌ قالد و چوارچۆیه‌ی مانا‌که‌یه‌تی و خزمه‌تی مه‌به‌سته‌که ده‌كات، بۆیه زۆر گرن‌گه

¹ د. عبدالرحمن بن زید الزنیدی - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۸۶ - ۸۷.

² د. راجع عبدالحمید الکردي - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۷۰.

چون زارواهيك به كاردينيت، ئه گهر بگهريينه وه بو فلسهفه -
 نه خاسمه فلسهفه ي خورئاوا - ده بينين زارواه ي (سه رچاوه كاني
 معريفه) كه مه به ست ريگه و ميكانيزمي گه يشتنه به مه عريفه، به
 جياواز له و مه به سته به كارده هيئريت كه له فلسهفه ي ئيسلامي دا به
 كارديت، چونكه په يوه ندي مروث به خوداوه له چه مكي فلسهفه يي دا
 روشن نيه، به پيچه وانه ي فلسهفه ي ئيسلامي كه ره هه نديكي خودايي
 ده داته سروشتي معريفه و په يوه ستي ده كاته وه به خوداوه (عَلَّمَ
 الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ)⁽¹⁾. واته: خودا مروثي فيري شتي كردوه كه پيشتر
 نه يزانويه.

هه روه ها له فلسهفه ي ئيسلامي دا بوون (الوجود) كه مه عريفه ش
 به شيكيه تي بهر له وه ي روو له زانيني بكه ين سه لماوه و ناكري نكولي
 لي بكريت، هه ر له و روانگه شه وه له به شي چواره مدا پرسی تواناي
 معريفه و چونه تي به ده سته يئاني ده خه ينه به رباس و به لگه كاني
 رييازگه لي شكگه رايي و رييازگه لي دنيايي تاوتوي ده كه ين، تيايدا
 راشكاوانه دان به وه دا ده نيين كه زانست و مه عريفه مومكينن، ئه مه ش
 به وه روون ده كه ينه وه كه خودا مروثي وا دروست كردوه تواناو
 شايسته يي و ليها تووي ئه وه ي تيدايه فيربيت و هوش و عه قلي به
 كاريبيت و بگه ريت به دواي پرسيا ره وه لامنه دراوه كان و وه لامه كاني
 وه ربگريت و له نه ينييه كاني بوون و مروث و گه ردوون تيبگات.

¹ سوږه تي عه له ق، ئايه تي (5).

بنه ماکانی تیۆری مه عریفه له قورئاندا:

دکتۆر راجیح کوردی کاتیّ باس له تیۆری مه عریفه دهکات، دلنیاپی ده دات که له قورئانی پیرۆزدا بنه مای راست و دروست هه ن که ده گونجین ببنه مادده ی بنیاتنانی تیۆریک بو مه عریفه، ئه و بنه مایانه شی له چه ند خالی کدا ریزبه ند کردوه، ههروه ها دکتۆر عه بدورپه حمان زونهیدی ئه ویش کاتیّ باس له سروشتی مه عریفه له ئیسلامدا دهکات چه ند خالیکی باس کردوه، ههردووکیان به پشتبه ستن به ئایه تهکانی قورئان باسهکانی خویان دارشتوه، ئیمه ش به سوودوه رگرتن له م دوو نووسه ره، بنه ماکانی تیۆری مه عریفه له قورئاندا به م شیوه یه باس ده که یین^(۱):

۱- مه عریفه ی مرؤف له پاش قسه کردن له باره ی زانستی خوداییه وه دیت، قورئان ده فه رموی: (قُلْ اَنتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ)^(۲). واته: پیمان بلی: ئایا ئیوه زانترن و له خودا باشتر ده زانن یان خودا زانتره و باشتر ده زانیت؟

(قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا)^(۳) واته: فریشته کان وتیان: خودایه! تو پاک و بیخه وشه و ئیمه هیچ زانستی کمان نییه و هیچ نازانین مه گه ره ئه وه نه بی که تو فیرت کردوین). لیکۆلینه وه ی زانایانی که لام و

¹ بره وانه: د. راجح عبدالحمید الکردي - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۷۲ - ۷۴. د. عبدالرحمن

بن زید الزنییدی - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۸۶ و دواتری.

² سوپه تی به قه ره، ئایه تی (۱۴۰).

³ سوپه تی به قه ره، ئایه تی (۲۲).

بیروباوه‌ری مسولمانانیش بۆ زانستی مروّقه به دواى باسکردنیان دیت له سیفته‌تی زانست و زانین بۆ خوی گه‌وره.

۲- قورئانی پیروز چه‌ند بنه‌ماو بناغه‌یه‌کی روونی له باره‌ی ریگاکانی مه‌عریفه له خوگرتوو، خودای مه‌زن ده‌فهرموئ: (وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ)^(۱). واته: خودا ئیوه‌ی له سکی دایکتان ده‌رکردوو له حالیکدا که هیچتان نه‌ده‌زانی، هه‌روه‌ها هیزی بیستن و بینین و دلی بۆ دروست کردوون، به‌شکم شوکرانه‌ بژی‌ترین. هه‌روا ده‌فهرموئ: (وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ)^(۲). واته: وه خودا شتی وای فی‌ر کردوویت که له مه‌وپی‌ش نه‌تده‌زانین.

۳- سه‌رچاوه‌ی ئەم مه‌عریفه‌یه خوی گه‌وره‌یه: (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (۱) خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ (۲) اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ (۳) الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ (۴) عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ)^(۳). واته: بخوینه، به‌ناوی ئەو په‌روه‌ردگارته‌وه که هه‌موو شتیکی دروستکردوو، مروّقی له پارچه‌یه‌ک خوین دروستکردوو، بخوینه و په‌روه‌ردگاری تو به‌خشنده‌ترینه، ئەو خودایه‌ی مروّقی به‌هوی قه‌له‌مه‌وه فی‌رکردوو، مروّقی فی‌ری ئەو شتانه‌ کردوو که پی‌شتر نه‌یزانیون. (وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ

¹ سوپه‌تی نه‌حل، ئایه‌تی (۷۸).

² سوپه‌تی نیساء، ئایه‌تی (۱۱۳).

³ سوپه‌تی عه‌لق، ئایه‌تی (۱-۵).

صَادِقِينَ (۳۱) قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
 الْحَكِيمُ (۳۲) قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ
 أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ
 تَكْتُمُونَ^(۱). واته: خوا ناوی هه موو شته کانی فیری ئاדם کردو تیی
 گه یاند، پاشان وینهی ئه و شتانهی پیشانی فریشته کان داو پیی وتن:
 دهی ئه گهر راست ده که ن ناوی ئه م شتانه م پی بلین. وتیان: خودایه تو
 پاک و بیگهردی و ئیمه زانستمان نییه و هیچ نازانین مه گهر ئه وه نه بی
 که تو فیرت کردوین، به راستی هه ر خوت زانایت به هه موو شتیکی و
 کارله جییت. ئینجا خوا فهرمووی: ئه ی ئاדם ناوی ئه و شتانه یان پی
 بلی، جا که ئاדם ناوه کانی پی وتن، خودا فهرمووی: ئه ی پیم نه وتن
 من نادیارو په نامه کی ئاسمانه کان و زهوی ده زانم و ئه وه ش که ده ری
 ده برن و ئه وه ی ده یشارنه وه هه مووی ده زانم؟

۴- قورئان باسی سه رچاوه و ئامرازه کانی مه عریفه ی کردوه له
 ههسته کان و عه قل یان دل، ریگایه کی تری ناوازه شی زیاد کردوه که
 له ریگاو ئامرازه کانی مروّف نییه، ئه ویش ریگای سروش و ئیلهامه .

۵- سروشتی مه عریفه شی باس کردوه که سروشتیکی
 به دهسته یینان (یکتساب) ی یه، خودا ده فهرمویت: (وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ
 بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا)^(۲). واته: خودا ئیوه ی له سکی دایکتان

¹ سوپه تی به قه ره، ئایه تی (۳۱-۳۲).

² سوپه تی نه حل، ئایه تی (۷۸).

دهرکردوه له حالیکدا که هیچتان نه ده زانی. (عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ)^(۱). واته: خودا مرؤقی فیری شتیک کردوه که پیشتر نه یزانیوه، ریگه کانی ئه و به ده ستهینانه شی ئاماژه پیداو له بیرکردنه وه و بیرخستنه وه و هه سترکردن و تیگه یشتن وهتد.

۶- بواره کانی مه عریفه شی روون کردوته وه، بواری سروشتی یان جیهانی به ره ههست و بینراو که به ههسته کان و عه قل ههستی پی ده کریت، ههروه ها جیهانی په نهان (عالم الغیب) که ریگه کانی سروش (الوحی) ه، عه قلیش بوونی ده سه لمینیت و، ئه وهنده ی خودا بواری دا بیت و برست و توانای به مرؤق دابیت فام ده کریت و ده زانریت، ورده کاریه کانی تری نادیاره و جگه له خوا که سی تر نایزانیته مه گه ر له ریگه ی سروشه وه پیمان بگات.

۷- ئامانجی مه عریفه شی له ژیانی مرؤقدا روون کردوته وه، که له خزمه تی ئامانجی به ندایه تیکردنی مرؤق بو خودا دابیت، به باوه رو په رستش و زانست و زانین و کرده وه وه: (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ)^(۲). واته: من جنوکه و ئاده میزادم دروست نه کردوه مه گه ر بو ئه وه که بمپه رستن.

۸- قورئانی پیروژ مه عریفه ی گپراوه به بناغه ی سه رکردایه تیکردنی مرؤقایه تی و هه لگرتنی ئه مانه ت و سپارده ی ریئمایی و هه لسان به روئی

¹ سوپه تی عه له ق، ئایه تی (۵).

² سوپه تی زاریات، ئایه تی (۵۶).

جینشینایه تی له سهر زهوی و سوود وهرگرتن له و شتانهی خوا پامی کردوون بۆ مرۆڤ: (وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ)^(۱). واته خوا هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه هه‌مووی بۆ پام کردوون و ئه‌مه هه‌مووی له‌وه‌وه‌یه: (أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ)^(۲). واته: ئایا ئیوه نابینن خودا هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه بۆی پام کردوون؟.

۹- قورئان ریژه‌یی بوونی مه‌عریفه‌ی مرۆڤ روون ده‌کاته‌وه: (وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ)^(۳). واته: وه له ژوور هه‌موو زانایه‌که‌وه زانایه‌کی تر هه‌یه. (وَمَا أوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا)^(۴). واته: ئیوه ئه‌ندازه‌یه‌کی که‌م نه‌بی زانست و زانیاریتان پێ نه‌دراوه.

۱۰- قورئان هه‌رسی سه‌رچاوه‌و ریگای سه‌ره‌کی مه‌عریفه‌ی پێکه‌وه کۆکردۆته‌وه که بریتین له (سروش، عه‌قل و، هه‌ست). هه‌روه‌ک هه‌ردوو بواری مه‌عریفه‌ که دوو بواری بوون (الوجود): واته ئه‌م جیهانه‌و دوا روژ، یان جیهانی به‌ره‌هه‌ست و جیهانی نادیار، هه‌ردووکیانی له یه‌ک ئایه‌تدا کۆکردۆته‌وه، وه‌ک ده‌فه‌رموی: (وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ

1 سوپه‌تی جاتیه، ئایه‌تی (۱۳).

2 سوپه‌تی لوقمان، ئایه‌تی (۲۰).

3 سوپه‌تی یوسف، ئایه‌تی (۷۶).

4 سوپه‌تی ئیسرا، ئایه‌تی (۸۵).

عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ^(۱). واته: له پیش تودا که سمان ره وانه نه کردوه (بۆ ئاموژگاری) مه گهر چه ند پیاویکی وا که سرش (وه حی) مان بۆ کردوون له ئه هلی دیهات و ئاوه دانیه کان (واته پیغه مبه ران مروئن و فریسته نین)، ئایا بۆ ناگه رین به زه ویدا تا ببینن و بزائن سه ره نجامی خه لکانی پیش ئه وان چۆن بوو، بیگومان مالی روژی دوایی زور چاکتره بۆ ئه وانه ی پاریزکارن، ئایا ئه مانه تینافکرن و عه قل و هوشیان به کارناهیین؟

۱۱- قورئان بانگه وازیکه بۆ ئازادکردنی عه قلی مروؤ له کوؤت و به ندی لاسایی کردنه وه و شوینکه وتنی کویرانه و، مرؤ بانگ ده کات بۆ بیرکردنه وه و خستنه گه ری عه قل و هوشی و سه رنجی بۆ لای بوونه وهر و گه ردوون و، ده روون راده کیشیت، ههروه ها ستایشی ئه و که سانه ده کات که بیرده که نه وه و خاوه ن ژیرین، سه رکۆنه ی ئه وانه ش ده کات که تیناگه ن و نازائن و بیرناکه نه وه و، ئه وانه به ناخ و دل کویر وه سف ده کات، وه کو ده فه رمویت: (أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ)^(۲). واته: ئایا ئه مانه به سه ر زه ویدا نه پویشتون تا دلکی وایان ببی به هویه وه هوش و عه قلیان ببی و بزائن چی بکه ن، گوئییه کی وایان ببی شتی پی بیسن، چونکه ته نیا دیتن به چاو به س نییه، وا ئه بی چاو کویر ده ببینی به لام سوودیشی نییه، چونکه ئه و دلانه ی له سنگدان ئه وان کویر ده بن.

¹ سوپه تی یوسف، ئایه تی (۱۰۹).

² سوپه تی هج، ئایه تی (۴۶).

(أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ)^(۱). واته: نایا بۆچی سهیری مولکی گه وره ی ئاسمانه کان و زهوی و ئه و شتانه ی خوا دروست کردوون ناکه ن و لییان ورد نابنه وه؟ بۆ ئه وه نده بئ ئاگان له وانه یه ئه جه ل و سه ره نجامیان نزیک بوویته وه، ئیتر پاش قورئان باوه ر به چی دینن؟

۱۲- قورئان دلنایی و یه قینی کردووه به پیوه ری مه عریفه و زانین و گومان و دوودلی ره ت ده کاته وه و به زانست و زانین ناوزه دیان ناکات: (إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ)^(۲). واته: ئه وانه ته نیا شوینی گومان و خه یال ده که ون، هه روا شوینی شتانی ده که ون که نه فسی خو یان ئاره زوی ده کات. (وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا)^(۳). واته: وه هه چ له مه سه له که نازانن و ئاگیان لی نییه و ته نیا شوینی گومان نه بی ناکه ون و، گومانیش له باره ی زانینی راستیه وه هه چ دادیک نادات و چ سوودیکی نییه.

هه موو ئه مانه ده کری ببنه بناغه ی تیوریک له مه عریفه و زانین له رووی چیه تی مه عریفه، توانای مه عریفه، سه رچاوه و ئامرازه کانی، سروشتی، ریگا کانی، پیوه رو به ها کانی.

له به شی دادیت ده چینه سه ر باسکردن له توانا و ئیمکانی به ده سه ته یانی مه عریفه.

¹ سوپه تی ئه عراف، ئایه تی (۱۸۵).

² سوپه تی نه جم، ئایه تی (۲۲).

³ سوپه تی نه جم، ئایه تی (۲۸).

به‌شی چوارهم
توانای مروّث بو به‌ده‌سته‌ینانی مه‌عریفه

دەستپىك:

قسەكردن لە تواناى مەعريفە و سنوورەكانى، سەردەكەيشى بۆ پرسیارگەلەك: ئايا مەعريفە دەكرى بە دەست بەھنرەت يان نا؟ ئايا ماناى ئەوە كە مەرۇف دەتوانى مەعريفە بە دەست بېنەت ئەوەيە كە دەتوانى ھەموو شتەك بزانەت و پەي بە ھەموو راستىيەكان ببات و بگاتە يەقەن؟ ئايا واقىعەكى دەرهكى (خارجى) لە پشت ئىدراك و زانینەكانى ئىمەوہ بوونى ھەيە؟ ياخود بوون تەنى برىتيەيە لە بووہ زانراوہكان؟

رەنگە ئەوانەي ھۆگرىيەكيان نىيە لە گەل فەلسەفە ياخود مېژووى فەلسەفەيان نەخویندۆتەوہ، وروراندنى ئەو مەسەلەيە لايان جىي سەرسامى بىت، چونكە بوونى واقىعەي دەرهكى شتەكى خۆپسكى (فطري) يە بە واتايەك لە واتاكان و، ھەر مەرۇفەك لە خۆيەوہ بۆ ئەوہ دەچىت كە شتانىكى پەيوەست بە ئىدراك لە دەرهوہي جوغزى ئىدراك و ھەستەكانى مەرۇف بوونيان ھەبىت، بۆ نمونە كاتەك كەسەك دەبىنەت، ئەوا بە واقىعەك لە دەرهوہي زەين و زانینى خۆي ھەژمارى دەكات، يان كاتى دەنگەك دەبىستەت، ئەوا باوہر دەكات كە بووئەك ھەيە دەنگەكى دەرهكى بوونى ھەيە گەرچى تا ئەو سات گووى لى نەبووہ.

ديارتىرنى ئەوانەي ئەو مەسەلەيەيان وروراندوہ، ئەوانەن لە مېژووى فەلسەفەدا پىيان دەوترەت سۆفىستەكان^(۱) (السوفسطائون) يان

¹ سۆفىستەكان كۆمەلەك كەس بوون لە سەدەي پىنجى پىش لە داىك بوون كاريان گەپان بوو بە نىو شارو ئاوەدانىيەكانى يونان و لە برى ئەو وتارو وانانەي پىشكەشيان

شکگه راکان (الشکاک)، بۆیه دواتر مهسه له ی توانای مهعریفه بووه یه که مین بابه ته کان له پۆلینکردنی تاوتویکردنی باس و خواسه کانی مهعریفه دا، ته نانه ت زانایانی که لام و بیروباوه ری ئیسلامی ده روزه ی یه که می کتیبه کانی خۆیان له باره ی زانسته وه ده ست پێ ده کردو له نئویشیدا به شیکیان ته رخان ده کرد به نئوی (سه لماندنی زانست و راستیه کان)، یان (سه لماندنی زانست و پووجه لکردنه وه ی قسه ی ئه وانیه ی نکولی له راستیه کان ده که ن)، چونکه لای ئه وان ده بوایه بۆ ئه وه ی که سی بتوانی قسه له مهعریفه و پرس و بابه ته کانی بکات، سه ره تا توانای به ده سه ته یانی مهعریفه لای راستیه کی حاشا هه لئه گرو بی چه ندو چون بیته . به هه رحال، بۆ وه لامدانه وه ی پرسیاره کانی پیشوو، چه ندین ریباری ئیپستمۆلوژی سه ریان هه لداوه، که له م به شه دا قسه یان له سه رده که یان، سه ره تا به ریبارگه لی گومان به هه ردوو به شه که یه وه گومانی ره هاو گومانی مهعریفی ده ست پێ ده که یان، پاشان دئینه سه ر ریبارگه لی دئنیایی (یه قین)، عه قلگه راکان و ئه زموونگه راکان، له گه ل تاوتویکردنی به لگه کانیان و وه لامی به لگه کان.

ده کرد، کرئیان له خه لکه که وه رده گرت، سۆفیست یان (سوفسطائی Sophist) به وه که سه ده وتریت که په نا ده باته بهر هه له کاری، به راوردکاریه که به کاردئنی که رواله ته که ی راستی و ناواخنه که ی پووجه، ده یه ویت گوئگره کانی فریو بدات.

ئهمانه له سۆفیسته ناو دا ره کانن: چۆرچپاس، پرۆتاچارس، برۆدیکوس، هیپاس، لیقافرون.. بۆ زانیاری زیاتر، برونه: د. عبدالمنعم الحفنی - المعجم الشامل لمصطلحات الفلسفة - سه رچاوه ی پیشوو، ل ٤١١ - ٤١٢. الموسوعة الفلسفية المختصرة - نقلها عن الانجليزية فؤاد کامل و جلال العشري و عبدالرشيد الصادق، مكتبة النهضة، بغداد / ١٩٨٣، ل ٢٦٧.

یه که م: ریبارگه لی گومان و توانای مه عریفه

گومان له زماندا به مانای پیچه وانه یان دژی دلنیایی و یه قین دیت، وه کو زاراهه ش چه نین ماناو ده لالهت و چه مکی فره لایه ن و فره ره هه ند له خو ده گریت به هوی پراکتیک بوونی به سهر نور بواری هزری و زانستی و فله سفی و مه عریفی دا. له رووی زاراهه یی جورجانی ئاوا ماناکه ی روون کردۆته وه: (الشك: هو التردد بین النقیضین بلا ترجیح لأحدهما علی الآخر عند الشاك)^(۱). واته: شك بریتییه له دوودلی له نیوان دووشتی دژ به یه ک بیئه وه ی لایه کیان به سهر لاکه ی تریان لای شکگه را به راستتر دابنریت.

هه ندی له فه یله سوفان و خاوه ن بیران و ئه وانه ی به دوا ی پرسیاره کانی پیشوودا گه راون گومانیان کردووه له توانای مروژ بو زانینی چه قیقه تی شته کان و په ی پی بردنیا ن، به لام گومانیا ن له توانای مروژ بو مه عریفه، جیاوازی خستۆته نیوانیا ن له راده و قه باره ی ئه و گومانه و سنووره کانی مه عریفه، به گشتی گومانی په یوه ست به مه عریفه بو ئه م دوو به شه ی خواره وه دابه ش ده ییت:

أ- شكگه رای ی ره ها (الشك المکلق):

ئه م به شه له شكگه رای ی پی وایه مه حاله مروژ بتوانی مه عریفه یه کی یه قینی به ده ست بییت، یاخود بگاته راستی له هر بواریک له بواره کان.

¹ جورجانی - التعریفات - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۵۶.

لهوانه ی ئه و بۆچوونه یان ههیه، هه ندی له فه یله سوفه یۆنانیه کانن وهك (چۆرچیا س - ۳۸۰ پ. ز كۆچی دوا یی كردووه) كه هه لۆیستی خۆی له م مه سه له یه دا به م شیوه یه كورت كردۆته وه:

۱- هه یچ شتیك بوونی نییه، ۲- ئه گه ر شتیكیش هه بیته ئه وا مرۆڤ توانای زانی نییه، ۳- ئه گه ر بیه زانریته و ئه و گریمان ه مان كرد ئه وا ناكری گوزارشت له و مه عریفه یه بكریته و به كه سانی تر بگه یه نریته^(۱). هه روهك یه كیكی تر له دیارترین نوینه رانی شكگه رای ی فه یله سوفی یۆنانی (بیرۆن - ۲۷۵ پ. ز كۆچی دوا یی كردووه) ه، كه به یه كه م ری یازی فه لسه فی داده نریته كه بناغه ی له سه ر گومانی ته واو بنیات نرابیته سه باره ت به به ده سه ته یانی مه عریفه ی مرۆڤ، ئه و ده لی: (پیویسته متمانه مان به عه قل و هه ست نه بیته و بی راو بۆچوون بمینی نه وه و، پیویسته له یه ك كاتدا ره ت بکه ی نه وه و بشسه لمینی یا خود نه ره ت بکه ی نه وه و نه بشسه لمینی)^(۲)، هه روه ها له گومانكاره كان فه یله سوفی ئینگلیزی (مۆنتانی - ۱۵۵۳ ز كۆچی دوا یی كردووه) ه.

به گشتی زانایانی مسولمان شكگه راکانیان بۆ سی به ش دابه ش كردووه به پیی هه لۆیسته گومانیه كه یان و له چوارچیه یه سوفیست و شكگه راییدا پۆلینیان كردوون^(۳):

¹ د. عبدالرحمن بن زید الزنیدي - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۶۰. د. نبیل عبدالحمید

عبدالجبار - الفلسفة لمن یرید، مطبعة الحاج هاشم، اربیل، ۲۰۰۴، ل ۳۱.

² د. عبدالرحمن بن زید الزنیدي - هه مان سه رچاوه ی پیشوو، ل ۶۱.

³ د. راجع عبدالحمید الكردي - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۸۴ - ۸۵.

- نازانمکارییه کان (اللاأدریة)، که له و باوه‌رهدان مروّڤ چونکه ناگاته راستی، بۆیه ده‌بی بووه‌ستی و حوکم نه‌دات، ره‌خنه‌ش له‌وه ده‌گرن که هه‌ست و عه‌قل ریگی زانین و مه‌عریفه بن. بیروُن به ریبه‌رو‌خاوه‌نی ریباری نازانمکارییه‌کان داده‌نریت که نکولی له زانست و یه‌قین ده‌که‌ن^(۱).

- نکولیکارییه‌کان (العنادیة)، ئه‌وانه‌ی نکولی له راستی شته‌کان ده‌که‌ن و پئیان وایه هه‌ر بوونیان نییه و خه‌یالَن وه‌کو نه‌خشی سه‌رئاو^(۲).

- لایمینییه‌کان (العندیة)، ئه‌وانیش ده‌لین راستی شته‌کان به شوین باوه‌رپوون پئیانه‌وه دیت، واته مه‌عریفه په‌یوه‌ندی به بابته‌ی زانراوه‌وه نییه، به‌لکو به خودی که‌سی زانیا‌ره‌وه هه‌یه، راستی ئه‌وه‌یه که تو ده‌یزانی و من ده‌یزانم و لای من حه‌قیقه‌ته نه‌ک له خودی خویدا چۆنه. به گشتی ئه‌م جووره له گومان، گومانیکی فه‌لسه‌فی رووخینه‌ره، چونکه خاوه‌نه‌که‌ی به گومان ده‌ست پیده‌کات و به گومان کۆتایی دیت، له یه‌ک کاتدا هۆکارو ئامانجه‌و خاوه‌نه‌که‌ی ناگه‌یه‌نیت به راستی یان دۆزینه‌وه‌ی راستی، بۆیه له هه‌موو حاله‌ته‌کاندا گومانیکی نه‌رینییه^(۳).

¹ یوسف کرم - تأریخ الفیلسفة الیونانیة، دار القلم، بیروت، دون سنة الطبع، ص ۲۳۲.

² الجرجانی - التعریفات - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۶۸.

³ د. حربی عباس عطیتو و د. موزة محمد عبیدان - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۵۶.

شکگه راکان چەند بەلگه و پاساویکیان بۆ هەلوێستی ئینکاری خۆیان
هیناوه تەو بەم شیوهیە خوارەوه^(۱):

۱- ئیمە ئامرازیگمان نییە بۆ مەعریفە کە لێی دانیابین و
بمانگە یەنیتە یەقین، راستە هەستەکان هەن، بەلام ئەوان هەلمان
دەخەلەتینن، ئەو نییە شتیک لە یە کاتدا گەر یە گەر لێی نزیک
ببیتەو و بچووکە گەر لێی دوور کەوێتەو؟ شکگه راکان عەقلیش رەت
دەکەنەو، چونکە دەلێن هەرۆک هەستەکانی مەرۆق تووشی هەلە دەبن،
بە هەمان شیوه عەقلیش چونکە یاساکانی لە جیهانی دەرەو بە هۆی
هەستەکانەو وەردەگریت، ئەویش بە هەمان شیوه ئامادە بە هەلە
فریودانمان، چونکە لەوانە یە شتیک ئەمڕۆ بەلای منەو جوان بیّت یان
راست و رەوان بیّت، بەلام سبەینی ببیتە شتیک ناخەزو دزیو یان
هەلە، کە وابوو حوکمدانی عەقل لە سەر میزاجی کەسەکە و دۆخ و
حاله تەکە ی وەستاو و جیی پشت پی بەستن نییە.

۲- جیاوازی ئیدراک و زانین یەکی ترە لە برۆبیانوو کانیان،
چونکە دەلێن هەست و بۆچوون و حوکمدانمان ریزەییەو بە جیاوازی
کەسەکان و بابەتەکان گۆرانکاری بەسەردا دیت و لە یە کە حالەت
ناوەستیت، بەلکو جیاوازییە کە تا ئاستی نەسازی و دژیەکی بە رۆشنی
دیارە لە نیوان فەیلەسوفەکان لە لایەکەو لە نیوان ئەوان و غەیری

¹ د. نبیل عبدالحمید عبدالجبار - سەرچاوهی پیشوو، ل ۳۲. د. راجح عبدالحمید الکردي
- سەرچاوهی پیشوو، ل ۸۵ - ۸۹. د. عبدالرحمن بن زید الزنیدی - سەرچاوهی
پیشوو، ل ۶۱ - ۶۳.

ئەوان لە لایەکی ترەوه، واتە جیاوازی راوبۆچوونەکانیش لە نۆوان خەلک لای شگگەراکان بۆتە بەلگە و پاساو بۆ رەتکردنەوه و نکلۆیکردن لە راستی.

۳- نەزان بە شتەکان، دەلێن هەموو شتەکان پەیوەندیان بەیەکەوه هەیه، جا بۆ ئەوهی شتێک بزانی پێویستە هەموو شتەکان بزانی، کاتی ناتوانین هەموو شتەکان بزانی، مانای وایە بە هیچ شتێکمان نەزانیوه.

۴- بەلگەیهکی تریان لە سەر نەزانیی مەعریفە ئەوهیه دەلێن ناتوانرێت بەلگە بۆ شتێک بێنینهوه، چونکە هەر بەلگەیهک بێنیتەوه بۆ شتێک، ئەو خۆیشی پێویستی بە بەلگە بۆ هێنانەوه هەیه. ئەمەش دووچاری زنجیره (تسلسل) مان دەکات، چونکە هەر بەلگەیهک پێویستی بە بەلگەهێنانەوه هەیه و ئەمەش کۆتایی نایەت، یاخود دەمانخاتە نۆو خولاو خول یان خولدانهوه (دۆر) چونکە مەسەلە بەلگە بۆ هێنراوهکەمان کردۆتە بەلگەیهی مەسەلە بەلگە پێهێنراوهکە.

۵- بەلگەنەویستەکان (البدیهیات) یەقینی نین، بۆیە ناکرێ ببنە بنەمای مەعریفە.

بۆیە لەم گێژاوهی گوماندارەکان تی کەوتوون، باشترین چارهسەر بەلایانەوه ئەوهیه مەرۆف بووهستیت و هیچ بریارێک نەدات.

تا دوایین بەلگە و دەلیل و پاساوهکانیان، کە ئەمەرۆ هیچ نرخ و بەهایەک بۆ ئەم جۆره گومان و ئینکاره رەهایه بۆ توانای مەرۆف و زانیی مەعریفە و پە ی بردنی بە راستییەکان بوونی نییه، بەلکو ئەمەرۆ هەستناکریت ئەم جۆره لە ریبازی شگگەرایی رەها بەم وینە ساکارییه

بوونی هه بیټ، رهنگه له سه ر ئاستی تاك كه سانى گومانكار هه بن نهك به شیوهی ریبارزیکى له م شیوهیه.

گه رچی زۆر له زانایان و لیكۆله رهوه مسولمانه كان به باشیان نه زانیوه كاتى خۆیان له وه لامدانه وهی ئه وانهدا به فیرۆ بدهن، چونكه هیچ سوودیكى نابى له گه ل شكگه راکان كه ئه وان شته به رههست و روشن و به لگه نه ویسته كان و به دیهيات ره تده كه نه وه، له گه ل ئه وه شدا بازى له زانا و لیكۆله رهوان به دریژی وه لامیان داونه ته وه، بۆ نمونه سه بارهت به ههسته كان، وتراوه ئه وان (شكگه راکان) كاتى تانه له ههسته كان ددهن كه به تاكه سه رچاوهی مه عریفه یان زانیون و بنه ماو بناغه ی به لگه نه ویسته كانیش هر ههسته كانن، جا كه ههسته كان پووچببنه وه، ئه وا به لگه نه ویست و به دیهياته كانیش پووچده بنه وه، به لام ئه مه ریگایه كى دروست و ساغله م نییه، چونكه پیویسته عه قل له پال ههسته كانا كارى خۆی بكات و هه له ی ههسته كان راست با ته وه، بۆیه ناكرى پشت به هه له ی ههسته كان بیه ستریت بۆ نكولیکردن له زانست و به دهسته یانی مه عریفه و ئه م بكریته پاساوى مه سه له كه، چون ئه م جوړه هه لانه ده كرى راست بكرینه وه، ئیتر به ههستیكى تر یاخود به ئه زموونكارى له گه ل عه قل و به لگه دا. هه روهك ریژه یی بوونی ئیدراك و پیزانینی ههستی نابیتته هۆو پاساوى نكولیکردن له مه عریفه و زانین، چونكه ئه وهی ههسته كان پیشكه شماني ده كه ن له وانیه هه ندی جار شتیكى جوداو زیاده بیټ، به لام نه ساز و دژیه كیش نه بیټ، هه ر زانیاریه كیش كه ههستیك پیشكه شی ده كات له وانیه له خویندنه وه و

لێكدانهوهیدا كهسی گومانكار به هه له بچیت و وابزانیت له گه ل زانیاری ههستیکی تردا دژونهسازه، به لام له راستیدا وانه بییت.

به هه مان شیوهش مهسه له ی راجیایی که کاریکی دروست و واریده و دهشکرئ و مه حال نییه خه لکی له سه ر کۆمه لیک شتی سه لمینراو و به دیهی و بنه په تی ریکبکه ون. ئایا دهشکرئ هه موو شته کان پیکه وه بزانیین و گه ر وا نه بوو هیچمان نه زانیوه؟ یا خود به دیهیات یه قینی نین و له به لگه هینانه وه دا (تسلسل) و (دور) رووده دات، بۆچی؟! مه گه ر به به لگه به ته نیا زانست و یه قین به دهست دیت؟ نه خیر، به لکو هندی مهسه له ی هه مه کی (کلی) تری روشن هه ن که له زهین و هوشمانداو به لگه هینانه وه لایان به کۆتا ده گات و ده بنه هۆکاری گه یشتن به زانست و مه عریفه، مه گه ر کئ هه یه باوه ر نه کات که هه موو (الکل) له هه نده ک (الجزء) گه وره تر نییه؟ ئایا پیویست به وه ده کات به لگه ی بۆ بهینریته وه یان شتیکی به دیهی و به لگه نه ویسته؟⁽¹⁾

له راستیدا گومانکاره کان دهسته پاچهن له وه ی بیروبوچوون و ریباره که ی خووشیان سه لمینن و به لگه له سه ر ئه وه بیننه وه که خو یان هیچ نازانن، واته لیره دا گومان له وه ش ده که ن که بوخو یان گومان ده که ن، خو خودی گومانه که سی به لگه نه ویستی له خوگر تووه ناکرئ گومان تیایاندا دروست بییت، ئه مانیش: بوونی که سی بیرکه ره وه، ره وا نه بوونی که مکردن (به مانای گومانکار مانای گومان و زانین و نه زانین و

¹ بۆ زیاتر برهوانه: د. راجح عبدالحمید الکردي - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۹۱ - ۹۴.

یەقین و مروّف.. دەزانیت)، بەسبوونی عەقل بۆ زانینی راستی و
حەقیقەت^(۱).

گومانکارەکان و شکگەراکان ئەو ئاستە ی نەزانینیشیان بە خۆیان
رەوا نە دەبینی کە دانی پێدانبین، ((لە بەر ئەوەی گەشتنە ئەو برۆایە
گومان لەوە دەکەن ئەوە خۆیان کەسیکی گومانکارن، چونکە ئەگەر
بانگەشە ی ئەوەیانکرد گواپە ئەوان گومانکارن، ئەوە مانای وایە
دەیسەلمینن کە راستی ئەوە دەزانن کەسانیک ی گومانکارن، بەوەش
لەگەل خۆدی خۆیاندا دووچاری دژکاری و ناکۆکی دەبنەوه))^(۲).

بەهۆی نالۆژیکی ریبازە کەیانەوه، هەرلە نیو کۆمەلگە و ژینگە ی
خۆیاندا بەرپەرچیان دراپەوه و یە کەم کەسیش کە دژ بە سۆفیستەکان
و شکگەراکان راپەری و بە توندی بەرەنگاریان بوویەوه، (سوقرات) بوو
کە ناوی لەخۆی نابوو (فیلاسۆف) واتە خۆشەویستی حیکمەت و
دانایی، دواتر وشە ی (فەلسەفە) و وشە ی (فەیلەسوف) لەوەوه
وەرگیران. ریبازی واقعییش (ریالیزم) ی پێدەوتریت کە ریبازی کە باوەری
بە بوونی واقعی دەرهکی و توانای درکپیکردن و زانینی هەیه. پاشان
ئەم ریبازە لە سەر دەستی (ئەفلاتوون) و (ئەرستۆ) ی قوتابی بە
شیۆهیهکی بەرفراوان بڵاوبوویەوه و توانی تارادەیهکی تەواو کۆتایی بە
ریبازی سۆفیستەکان بینیت، گەرچی دواتر بیروهرزی ریبازە کەیان لە

¹ هەمان سەرچاوه ی پێشوو، ل ۹۵.

² ریبین پەسول ئیسماعیل - ئەپستمۆلۆژیای فەلسەفە، بەرگی یە کەم، چ ۲، چاپخانە ی
شیهاب، ۲۰۱۲، ل ۱۲۲.

به‌رگیکی هندیك لۆژیکی تردا له سهر دهستی (پیرۆن) سه‌ری هه‌لدايه‌وه، جياوازيان له گه‌ل سۆفيسته‌كان ئه‌وه‌بوو كه باوه‌ريان به واقیعی ده‌ره‌کی هه‌بوو، واته ئه‌وان گومان ده‌که‌ن و دواي گومانیش ده‌گه‌نه ئه‌و ئه‌نجامه‌ی كه ناتوانن بگه‌نه راستی^(۱).

گومانی شوینکه‌وته‌کان (شك المقلده):

جوړیکی تر له شكه‌رایي گومانی ئه‌وانه‌یه له هزری ئیسلامی دا پیا‌یان ده‌وتریت شوینکه‌وته‌کان یان ته‌قلیدیه‌کان كه باتنییه‌کان یان فی‌رکارییه‌کانن، ئه‌وانه بوونی راستی ره‌تناکه‌نه‌وه، به‌لام گومان له توانای عه‌قل ده‌که‌ن له گه‌یشتن به مه‌عریفه. بۆ نموونه ئیسماعیلییه‌کان دانیان ئه‌نا به زانست و زانین و توانای به‌ده‌سته‌ینانی مه‌عریفه له لایه‌ن مرۆقه‌وه، به‌لام ئه‌و مه‌عریفه‌یه له ریگه‌ی هه‌ست و عه‌قله‌وه به‌ده‌ستنایه‌ت، به‌لگو ریگه و سه‌رچاوه‌ی ئه‌و مه‌عریفه‌یه بریتییه له ئیمامی مه‌عسوم، كه له رپی ئه‌ویشه‌وه زانسته‌که بۆ مه‌عسومیکی تر ده‌گوازیته‌وه و به‌م شیوه‌یه ده‌بیته میراتی و فی‌رکردنی بۆماوه‌یی.

ئه‌م بۆچوونه‌ش په‌تکراوه‌ته‌وه، چونکه راسته مرۆقه هه‌موو شتیك له خۆیه‌وه نازانیت و پیویستی به‌وه هه‌یه ئه‌و شتانه‌ی نایانزانیت له پیغه‌مبه‌ره‌وه وه‌ریان بگریت به تاییه‌ت له شته په‌نهان و نادیا‌ره‌کان،

¹ محمد تقی مصباح الیزدی - الإیدیولوجیة المقارنۃ - ترجمة عبدالمنعم الخاقانی، ط ۱، دار‌المحجة البيضاء، بیروت، ۱۴۱۳هـ - ۱۹۹۲م، ص ۶۰. تاریخ فلسفه‌ی راتلج، مجموعه نویسندگان، ترجمه‌ی حسن مرتضوی، ج ۱، نشر چشمه، تهران، ۱۳۹۰هـ ش، ص ۴۲۲.

به لām ئه و كه سه ی مه عسومه و دوره له تاوان و پارێزراوه ته نها
 پێغه مبه ره نه ك كه سیکی تر، ئه و شتانه ی په یوه ندیاردن به بواری
 ئایینی و شه رعی له حاله تی بوونی ده ق له قورئان و سوننه تدا بۆیان
 ده گه پێینه وه، ئه گه نه بوو، کار به ئیجتیهاد و پراو به کاره یانی عه قل
 ده کریت^(۱). که وابوو ده کرئ له پال سروش وه ك سه رچاوه، عه قل و
 ههسته کانیش وه ك سه رچاوه ی مه عریفه بنا سرین و که لکیان لی
 وه ربگیریت.

گومانی باوه ریی (شك ایمانی):

ئهم جۆره له گومان به گومانی باوه ریی ناوزه د کراوه، واته
 مه به سه ته که ی نکولی کردن نییه به لکو ئیمان و باوه ره، به لām متمانه ی
 نییه به عه قل و هه ست، لێره دا ئیمان و باوه ر یان کرداری ویست که
 بریاری بیرکردنه وه ده دات، هه نگاوی یه که مه به ره و مه عریفه و زانین ئهم
 شکگه رایانه گه رچی دان ده نین به بوونی هه سه ته کان، به لām ده لێن
 یه قینمان نییه به رامبه ر ئه و هه سه ته ئیدراکیانه جیهانیکی واقعی هه بیته
 مه گه ر له ریگه ی باوه ر و ئیمانه وه یه قینه که حاصل بیته.

ئهم جۆره گومان و بیرکردنه وه یه له و چه مکه مه سیحی یه
 سه رچاوه ی گرتوه که پیی وایه مرؤف کاتی له دایک ده بیته ئاویته ی
 تاوان و هه له بووه به هه له ی باوکی مرؤفایه تی ئاده م - سلأوی خوی له
 سه ر بیته - که بۆ منداله کانیشی ده گوازیته وه بی ئه وه ی هیه ت تاوانیک

¹ بروانه: د. راجع عبدالحمید الکردي - هه مان سه رچاوه ی پێشوو، ل ۸۹ و ۹۷.

یان گونا حیکیان ئە نجام دابیت. جا گەر مرۆڤ هەر بە شیوەی خۆرسکی و فیتری تاوانبار بیت ناتوانی بە تەواوی راستییەکان بزانی و ئەگەر هەندیکیشی زانی و پەیی پێ برد، ئەو هەموو هەقیقەتە کە نییە زانیویەتی، دوا جار هەر مەعریفە یە ک لای مرۆڤ هەبیت شیواو و ناتەواو. بۆیە دەبێ مرۆڤ خۆدی خۆی کە تیکەلی تاوان بوو هەلبووە شیننیتەو و گومانی هەبیت لە بوونی هەر شایستەییە ک بۆ مەعریفە ی راست و، خۆی بداتە دەست بانگەوازیکی دەرەکی کە ئەویش ئیمان یان سروش (وحی) ه، بە پێی تیگە یشتنی کە نیسە، چونکە ئەو دی لەو تەنگرەو زەلکاوه رزگاری دەکات هەر ئەو دەتوانی مەعریفە ی دروستی پێ بدات بێ ئەو دی مرۆڤ هیچ بە هایدکی لە سەرچاوه ی مەعریفە یان تیگە یشتن و راقە کردنیدا هەبیت.

ئەم گومانەش دەگەریتەو ه بۆ جیهانبینی و دیدگای ئایینەکان بۆ مرۆڤ. ئیسلام وا لە مرۆڤ دەروانی کە بە پاکی لە دایک دەبیت و هیچ گوناح و تاوانیکی نییە، وە ک پیغەمبەر - درودی خوی لە سەر بیت - دەفەرموی (کل مولود یولد علی الفطرة وإنما أبواه یهودانه وینصرانه ویمجسانه) (متفق علیه). واتە: هەموو لە دایک بوویە ک بە پاکی و لە سەر فیتەرەت لە دایک دەبیت تەنیا دایک و باوکیەتی کە دەیکەن بە جوله کە یان دەیکەن بە گاورو فەلە یان دەیکەن بە ئاگرپەرست.

مرۆفیش ئامادهیی خێرو شه‌ر یان چاکه‌و خراپه‌ی تێدایه‌ و خاوه‌ن
 ویستی خۆیه‌تی هه‌روه‌ک خوا ده‌فه‌رموویت: (وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ)^(۱). واته‌:
 وه‌ ریگی چاکه‌و خراپه‌مان پێشان داوه‌. وه‌ ده‌فه‌رموویت: (إِنَّا هَدَيْنَاهُ
 السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا)^(۲). واته‌: ئێمه‌ مرۆفمان شه‌ره‌زا کردووه‌ به‌
 ریگی خێرو شه‌رو چاکه‌و خراپه‌، جا یان ریگی خێر وه‌رده‌گری و
 سوپاسی خوی له‌ سه‌ر ده‌کات، یان ئینکاری ده‌کات و ناسوپاس
 ده‌بیته‌ و ریگی شه‌ر ده‌گریته‌ به‌ر. که‌وابوو مرۆف له‌ توانستی مه‌عریفه‌
 و زانین به‌ هه‌ست و عه‌قلی به‌رخورداره‌، سروشیش ریگیه‌که‌ بۆ
 مه‌عریفه‌و به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک عه‌قل و هه‌ست ره‌تناکاته‌وه‌، به‌لکو
 سه‌لماندنی سروشیش له‌ ریگی عه‌قله‌وه‌یه‌، ئه‌وه‌ سروشه‌ پێمان ده‌لی
 عه‌قل و هه‌سته‌کان سه‌رچاوه‌ی زانین و مه‌عریفه‌ن، له‌ بوارانه‌شدا که‌
 عه‌قل ناتوانی بجێته‌ ناویه‌وه‌ و ئه‌و شتانه‌ی توانای مرۆف و عه‌قل و
 هه‌سته‌کانی تیاياندا سنوورداره‌، سروش یارمه‌تی ده‌دات و ده‌بیته‌
 سه‌رچاوه‌یه‌ک بۆ مه‌عریفه‌و زانست و زانینی.

بۆیه‌ له‌ روانگی ئیسلامه‌وه‌ باوه‌ربوون به‌ تاوانباری مرۆف پێچه‌وانه‌ی
 دادپه‌روه‌ری خوداو ئه‌و فیتره‌ته‌یه‌ که‌ خوا مرۆفه‌کانی له‌ سه‌ر دروست
 کردووه‌، چۆن تاوانیک نه‌یکردبیته‌ له‌ سه‌ری سزا ده‌دریته‌ یان تاوانی
 که‌سیکی تر هه‌لده‌گریته‌؟ ئه‌وه‌تا خوا ده‌فه‌رموویت: (وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ

¹ سوپه‌تی به‌له‌د، ئایه‌تی (۱۰).

² سوپه‌تی ئینسان، ئایه‌تی (۳).

أُخْرِي^(١). واتە: هیچ نەفسیکی تاوانبار تاوانی کەسیکی تر لە ئەستۆ ناگری. ^(٢)

ماوەتەوێ بەلێن پالنهەر و هۆکارهکانی شگههراپی جوړاو جوړن، له وانه: ئامانجی سیاسی و ئاراستهکانی بی باوهری (إلحادی) و خواستی قازانج و دسه لآت، یان گومانکارهکان وهختی شتیك یان مهسه له یهك نازانن و تیایدا ناگه نه ئه نجام دین بۆ راگتنی هاوسهنگی دهروونی و گوئی پینه دانه که یان، گوایه گومانه که یان ده بیته هوی ئاسوده یی عه قل و دهروون که یه کیکه له هۆکارهکانی خووشی و شادی بۆ مروؤ.

یاخود گومانه که به پالنهری یان هۆکاری هاوسهنگی لۆژیکیه، که گوایه مادام گومانکار ناگاته ئه نجامیك گوایه بیلایه نی خوی ده پاریزیت له وهی بریار به لایه کدا بدات. هه ندی جاریش پالنه رو هۆکاری تره وهك شکستی هه ندی فلهسه فه و شوړش به دژی بیروباوهر یان داب و نه ریتی باو له کۆمه لگا که دا وهك ئه وهی له ئه وروپا دژ به که نیسه روویدا له ئه نجامی خه فه کردنی عه قل له لایه ن دسه لآتی که نیسه وه ستانی دژ به بیرکردنه وهو زانست و پیشکه وتنی مه عریفی که بووه هوی سه ره له دان و په ره سه ندنی شه پۆلی گومان و بی باوهری.

¹ سوڤه ته کانی: ئه نعام، ئایه تی (١٦٤) و ئیسه ط، ئایه تی (١٥) و فاطیر، ئایه تی (١٨) و زومه پ، ئایه تی (٧).

² بروانه: د. راجح عبدالحمید الکردي - سه رچاوه ی پیشوو، ل ٩٠ - ٩١ و ل ٩٩ - ١٠٠.

ب- گومانی میتۆدی (الشك المنهجي):

گومانی میتۆی یان زانستی گومانیککی ئه‌رینی و بنیاتنه‌ره و نه‌رینی و رووخینه‌ر نییه، چونکه ئه‌م گومانه کاتییه‌و مروّف به ویستی خۆی هه‌لیده‌سوورپینی له‌پیناوه‌گه‌یشتن به راستی و یه‌قین. واته ئه‌م جوّره گومانه وهك ریگایهك به کارده‌هینریت به مه‌به‌ستی گه‌یشتن به مه‌عریفه‌ی راسته‌قینه‌و راستگۆیانه‌ی زانست.

له‌ کۆندا (سوقرات) نوینه‌رایه‌تی ئه‌م جوّره گومانه‌ی کردووه که له‌ میژووی فه‌لسه‌فه‌دا میتۆده‌که‌ی له‌ کاتی دیالۆگ و وتووێژی له‌ گه‌ل نه‌یارانیدا به (تهکم) ناسراوه که ده‌گاته ئه‌نجامی ئه‌وه‌ی عه‌قل له‌ هه‌له‌و که‌م و کورپییه‌کانی وهك ئه‌و راو بوّچوونه بی بنه‌ماو چه‌واشه‌کاریانه‌ی سوّفیسته‌کان پاك بکاته‌وه. هه‌روهك (ئه‌فلاتون) نوینه‌رایه‌تی ده‌کات که گومانی له‌ شته به‌ره‌سته‌کان کردو دواچار به ئاراسته‌ی سه‌لماندنی جیهانیکی راسته‌قینه و نموونایه‌تی بردی. هه‌روهك (ئه‌رستۆ) له‌ کتێبه‌که‌یدا (له‌ دوا‌ی سروشت) گه‌یشته ئه‌و باوه‌ره‌ی په‌یوه‌ندیه‌کی به‌هێز هه‌یه له‌ نیوان گومان و مه‌عریفه‌ی راستدا، بۆیه راسپارده‌ی ئه‌وه بوو که گومان له‌ کاتی ده‌ستپیکردنی هه‌ر لیكۆلینه‌وه‌یه‌کی زانستی دا کاری پی‌بکریت⁽¹⁾.

¹ د. حربي عباس عطیتو و د. موزه محمد عبیدان - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۹۷.

دیکارت و گومانی میتۆدی

فەیلەسوفی فەرەنسی (رېنیه دیکارت) بە بەهێزترین و ناودارترین نوێنەری گومانی میتۆدی یان زانستی دادەنرێت^(۱).

دیکارت هەولیدا فەلسەفەکەى لە سەر بنەمایەکی پتەو و یەقین بنیاد بنیّت و بۆ گەشتن بە یەقین پشت بە راستیە روون و روشنەکان ببەستیت، بۆ ئەوەش باشتەین رینگا لای دیکارت ئەوەیە بە گومان لە هەموو شتێک دەست پێ بکات. بۆیە دیکارت بە گومان و بەلگە و پاساوی شکگه‌راکان دەست پێ دەکات و گومان لە هەستەکانی، خەیاڵی، عەقڵی دەکات، تەنانەت گریمانەى بوونی (رۆحیکی نەگریس) دەکات کە بەردەوام کار لە سەر سەرلێشێواندن و هەلخەلەتاندنی دەکات لە میانەى زانیاری هەلە پێدانی، زیاد لەوەش گومان لە بوونی خۆیشی دەکات.

دیکارت لە کتێبى (تێرامانى میتافیزیکیانە لە فەلسەفەى یەكەم) دا جەخت لە سەر ئەو گومانە دەکاتەووە باس لەوە دەکات کە ئەو لە تەمەنیکی زوووە هەندى پراو بۆچوونی وەرگرتوووە لای وابوووە راستن، بۆیە هەرچی لە سەر ئەو پراو بۆچوونانە بنیاتی ناوہ هەمووی جیگای گومان و دوو دلێیە، هەربۆیە دەگاتە ئەو برۆیەى گەر بۆ جارێکیش بیّت دەبێ خۆى رزگار بکات و دابمالێت لە هەموو ئەو پراو بۆچوونانەى پێشتر

¹ دەربارەى دیکارت و گومانی میتۆدی، بېوانە: د. عبدالرحمن زید الزنیدی - سەرچاوەى پێشوو، ل ۶۴. د. راجح عبدالحمید الکردي - سەرچاوەى پێشوو، ل ۶۱. رېين پەسول ئیسماعیل - سەرچاوەى پێشوو، ل ۱۳۸ - ۱۴۱.

باوهری پییان هه بووه تاوهکو سه رله نوی شته کان به بناغهی نویوه
دهست پی بکاته وه.

له کاتیکدا دیکارت گومان دهکات هه سته دکات خوی جوریک له
بیرکردنه وه په پیره وه دهکات، بویه دهگاته ئه وهی بلیت (من گومان دهکهم
مانای وایه من موماره سه ری جوریک له بیرکردنه وه و تیرامان دهکهم)،
ته نانه ت گهر گومان له وه بکهم که من گومان دهکهم مانای وایه
بیرده که مه وه. بویه دهگاته ئه و ئه نجامه ی و ته به ناوبانگه که ی بلیت: (أنا
أفکر إذن أنا موجود - من بیر دهکهم مه وه که واته من هه م)^(۱)، که واته
بیرکردنه وه م به لگه ی بوونمه و ئه مه ش راستیه کی روون و ئاشکرا و بی
گری و گۆله یه. شته کان ده زانرین بویه به بیرکردنه وه و تیرامان ده فامرین،
منیش به روونی ده بینم که هیچ شتیک ساناترو روشتنر له خودی خوم
نییه. که واته (دیکارت) به م شیوه یه ریگا ده گریته بهر بو گه یشتن به
یه قین: سه ره تا له خوی وه دهست پی دهکات و بوونی خوی وه ک بوویکی
بیرکه ره وه ده سه لمینیت، پاشان بوونی خداو، ئینجا بوونی جیهان و
بوونه ر، ئه مانه پلیکانه ی گه یشتن به راستیه کان و ته سلیم بوونه پییان
لای دیکارت.

ده توانین بلیین میتودی (دیکارت) بو گه یشتن به حه قیقه ت و
سه لماندنای دروستی به ده سته یانای مه عریفه به سی قوناغدا ره ت بووه:

¹ دکتور علی حسین جابری له کتبه که ی (دروس فی الفکر الفلسفی الاسلامی) دال ۱۰۰،
ده لیت: ئه م و ته ناوداره ی (دیکارت) له هزری (ئیبین سینا) و باس و خواسه کانای
ده رباره ی نه فس و ده روون وه رگیراوه و سه ره تا که ی بو ئه و ده گه ریته وه.

أ- قۆناغی گومان:

که تیایدا گومان له ههست و خه یالی دهکات، به لام دواتر به ره و روونی و سه لماندنی راستییه کان ده پروات بۆ ئه وهی به باوه پرو ئیمان بگات له ریگهی عه قلی پوخت و پالفته وه، که وابوو ئه و گومانی له پینا و گوماندا نه بوو، به لکو ده یه ویست گومان بکاته هۆکاریک بۆ ئازادکردنی عه قل له راو تیورو بۆچوونه هه له کان و ورپینه و خه یاله پووجه کان به تایبته له سه رده میکدا که که نیسه دژ به عه قل و زانست و بیر کردنه وه ده وه ستایه وه و ببوه له مپهر له به رده م بیر کردنه وه و به ده سته پینانی زانست و مه عریفه ی نو ئیدا.

ب- قۆناغی روشنی بیر کردنه وه و لیکه ه لاو یردن:

دی کارت ویستی له قۆناغی بیر کردنه وه دا که وتی (من بیر ده که مه وه که واته من هه م)، له مه عریفه وه بۆ بوون و ده رچوون له بیرو پای سو فیس ته کان هه نگاو بنیت، ئه وه تا له نامه یه کیدا که بۆ ها ورپییه کی به ناوی (میلاند) نار دبووی (دی کارت) ده لی: ئه گهر سه به ته یه ک سیوت ل ابو و هه ندیکیان ساغ و هه ندیکیان بۆ گن بوون و ئه وانی تریشیان بۆ گن ده کرد، چی ده که یه بۆ ئه وه ی سیوه بۆ گه نه کان فری بده یه و ساغه کان به یلی ته وه؟ هه یچ ریگایه ک نییه ته نیا به تال کردنی سه به ته که نه بیته له هه موو سیوه کان و، پاشان پشکنینی یه ک به یه کی سیوه کان تا وه کو سیوه ساغه کان بخه یته وه نیو سه به ته که و سیوه بۆ گه نه کانیش دوور فری بده یه. به م شیوه یه ده یه ویته سیستمی بیر کردنه وه ی بنیات بنیت و پاش پالفته کردنی بی کاته به نه مای مه عریفه ی راست و دروست و یه قینی.

ج- قۇناغى گرهنتى خودايى:

ئۇ مەعريفەيەيى خودا لە دەروونى ھەر مەوقىڭدا كە دروستى كىردوۋە چاندوۋىيەتى گرهنتى و زەمانەتە بۇ رۇشنبوونى بىرو راو تىڭكەيشتن لە خۇي و دەوربەرۋ بوونەوەر، چونكە خودا راست و راستگۇيەو درۆ ناكات و كەس فرىو نادات و ھەلناخەلە تىڭىت. بۇيە مەعريفەو زانست و زانىنى مەوقى سەرەتا دەۋەستىتە سەر ناسىنى خۇي ئىنجا ناسىنى خۇي گەورە.

دىكارت رۇشنايى دەخاتە سەر چارەسەرى مەسەلەي بە دەستەپىنانى مەعريفەو يەقىن و دلنىايى بەو رۇناكى (نور)ەي خودا بە شىۋەي فىترى و خۇرسك لە مەوقىدا دروستى كىردوۋە و دەللىت: ((بۇيە بۇ من بە تەۋاۋى روون بوۋىيەو كە دلنىايىم لە ھەر زانست و راستى ئۇ زانىنە بەندە بە ناسىنمان بۇ خوداي ھەق و راست، بە شىۋەيەك دەكرى بلىم: من پىش ئۇەيى خودا بناسم لە توانامدا نەبوو ھىچ شتىكى تر بە تەۋاۋى بزىنم، ئىستا كە خۇي گەورەم ناسىۋە رىگام بۇ ئاسان بوۋە تاۋەكو زانست و مەعريفەو زانىنى تەۋاۋى بۇ زۆر شت بە دەست بىنم))^(۱).

بەم شىۋەيە دەبىنن گومانى مەتۇدى ۋەلامىكى گورچىگر و يەكلاكەرەۋىيە بەرامبەر گومانى رەھا، (دىكارت)ىش گومانەكەي بۇ ئۇە نەبوو بىكات بە رىبازى ھزرى خۇي ۋەك سۇفىستەكان. بەلكو ئۇ خۇي ۋەلام دەداتەۋەو جىاۋازى لە نىۋان گومانى خۇي و گومانى

¹ د. راجع عبدالحميد الكودي - سەرچاۋەي پىشوو، ل ۱۲۶.

شکگه راکان روون ده کاته وه که ((من شوینکه وتهی گومانکاره کان نیم که گومانکردنیاں ته نیا له پیناو گومانکردنه، به لکو من مه به ستم گه یشتنه به راستی و جیگیری و یه قین و خوپاراستن له زهوی نهرم و لماوی بۆ گه یشتن به به ردی رهق و لوس و ته ختایی))^(۱).

دوا وته مان سه بارهت به دیکارت و گومانی میتودی ئه وه یه که دیکارت له گه ل ئه وه ی خالی لاوازی زۆر ئاویتتهی پراو بۆچونه کانیه تی، به لام له گه ل ئه وه دا توانی گیان بکاته وه به بهر فه لسه فه ی ئه وپوی و له زۆر هه له و که موکوری فه یله سوفانی پیش خوی پرزگاری بکات و بیروپراکانی بینه خالیکی وه چه رخان له میژووی فه لسه فه دا به شیوه یه کی گشتی.

غه زالی و گومانی میتودی:

پیشه وا غه زالی به و جوړه گومانه دا رهت بووه کاتی گرفتاری قهیرانیکی دهروونی ده بییت و پاشان به سه لامه تی لیی ده رده چییت. غه زالی له سه رده میکا ژیاوه که بارگاوی بووه به کیشه و جیاوازیه میتودییه کان و ئالۆزی زانستی، له چاخیکدا فه لسه فه پۆلی خوی هه بووه و قسه ی خوی له بواره هزرییه جوړاو جوړه کان هه بوو. ئه ویش وه که سایه تیه کی زانستی و فه یله سوفیکی گه وره و تویره ریکی بواره زانستی و مه عریفیه کان بۆ گه پان به دوا ی راستی و یه قین دا گوزهری به نیو زانسته کاندایه کردووه و پراو بۆچوون تیوره

¹ د. نبیل عبدالحمید عبدالجبار - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۴.

هزرييه كانى پشكنيوه و زور تامه زروى ئه وه بووه وهك خوئ ده لئى بگاته زانستى يه قين له نئو ئه و كه شه ئالوزهى ريبازو مه زه به جوراوجوره كان و ملكه چيون و گوپرايه لئى كويرانه ي خه لك له ده سه لائى ماموستا كانيان.

دواى گه ران و پشكنين، ناچار بوو ته تسليم به وه بيئت كه مه عريفه و زانين ته نيا له ريگه ي ههسته كانه وه به ده ست ديئت، جا بو ئه وه ي به پرؤسه ي گوماندا تپه رپيئت و بگاته دوا قوناغى لوژيكي، هه ستي كرد پيوسته له سه ري دلنيا بئى له وه ي ئه و مه عريفه يه يان ئه و زانينه ي به ده ستي هيناوه يه قينييه يان نا؟ دواى ماوه يهك بوئ ده ركه وت كه نه خير له ريگه ي ههسته كانه وه ناتوانئ به ره و زانستى يه قين بروت و متمانه يان پئى ناكريئت، هه تا ئه وه ي وتى: ((قد بطلت الثقة بالمحسوسات لأن حاكم العقل كذب حاكم الحس))⁽¹⁾. واته: متمانه به به ره ههسته كان به تال بوويه وه چونكه ده سه لائى عه قل ده سه لائى هه ستي به درؤخسته وه. ئه و به وه نمونه دينيئه وه كه زور جار ههسته كانمان حوكم ده دن به ره هه ست (محسوس) له سه ر حالئك و بارئكي ديارى كراوه، به لام هه ر زوو ده سه لائى عه قل پووجه لئى ده كاته وه به درؤى ده خاته وه. ((له كوئ متمانه هه يه به ههسته كان كه به هئيز ترينيان هه ستي بينينه ؟ سه يرى سيبه ر ده كات و ده بينئ له شوئنى خوئ وه ستاوه و ناجولئيت و

¹ الغزالي، حجة الإسلام محمد بن محمد - المنقذ من الضلال، مكتبة الجندي، القاهرة،

برپيار به نه جوولان ددات، پاشان به نه زمون و بينين دواى ماوه يهك
 بوى دهردهكه ويټ و دهرزاني جوولاهو جوولانه كه شى به يهك جارو له
 پرېكدا نه بووه، بهلكو پله به پله و گهرديله گهرديله بووه تاوهكو واى
 لپهاتووه حاله تي وهستانه كه نه ماوه. ههروهها سهيري نه ستيره دهكات
 به بچوك دهبييني له چاو نه اندازهى دنيا پاشان به بهلگه ي نه اندازه يي
 (هندسى) بوى دهردهكه ويټ كه نه ستيره كه نه اندازه ي له زهوى
 گوره تره، نه مه و نمونه كاني تری ههسته كان دهسه لاتی ههست
 برپاره كاني خوئی تياياندا دهردهكات و دهسه لاتی عه قلیش دیت به
 دروی دهخاته وه و به ناپاك له قه له می ددات و وا به دروی دهخاته وه
 هچ ریگایهك نامینیتته وه بو به رگری لیكردنی))^(۱).

پاشان غه زالی متمانه به وه هم و خه یال و ته قلیدیش ناکات و پئی
 وایه نه مه ی دوايي به زانستی یه قین و مه عریفه ی دلنیايي هه ژمار
 ناکریت، غه زالی ههروهك گومانی له توانای ههست دهكرد، به هه مان
 شیوه گومانی له توانای عه قلیش کرد كه بتوانی بیگه یه نیت به یه قین و
 له و گیزاوه پرزگای بکات.

بویه دواى ماوه ی دوو مانگ له گومان و نه گه یشتنه زانستی یه قین و
 دلنیايي ته واو، خواى گوره پرزگاری کرد و پیویستی هه قلیه كان به
 ماقوول و متمانه پیکراو بو لای گهرنه وه به یه قین و دلنیايي ته واو،
 نه مه ش وهك خوئی دهلی به ههول و كووشی خوئی نه بووه (بل بنور

¹ الغزالي - المنقذ من الضلال - سهراوه ی پیشوو، ل ۲۹.

قذفه الله تعالى في الصدر، و ذلك النور هو أكثر المعارف فمن ظن أن الكشف موقوف علي الأدلة المحررة فقد ضيق رحمة الله تعالى الواسعة^(۱). واته: به هوی ئه و پرووناکیه وه بوو که خوا خستیه نیو سنگیه وه، ئه و پرووناکیه ش زورترینی زانینه کانه جا گهر که سیئک و گومان ببات که دوزینه وهی راستی وه ستاوه ته سهر به لگه نازادکه ره کان ئه و میهره بانی فراوانی خودای به رته سک کردوته وه. به م شیوه یه غه زالی به ریگه ی حه دس و خوړسکی یان (فطری) له گومان و دوو دلییه که ی پرزگاری بوو. (فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ)^(۲). واته: جا ههر که سیئک خوا بیه ویت رینمایي بکات و بیخاته سهر ریگه ی راست ئه و سنگی گوشاد ده کات به ره و ئیسلام.

له م گه شته شککه راییه ی غه زالی چه ند شتیئک روون ده بیته وه:

۱- غه زالی به ههستی فیتری خوئی گه راوه به دوا ی راستیدا، واته ئه وه ی غه زالی دواتر پیئی گه یشته هیچ کات لیئی دانه برابوو، به لکو به میتودی گومانی خوئی زیاتر یه قینی په یدا کرد، به لکو پیش گومانه که ی و کاتی گومانه که ی و دوا ی گومانه که شی ههر باوه پردار بووه و ئیمانی نه له رزیوه.

¹ هه مان سه رچاوه، ل ۳۱.

² سوږه تی ئه نعام، ئایه تی (۱۲۵).

۲- پیناسه‌ی زانست لای ئەو په‌یوه‌سته به‌و هه‌سته‌ فیتی و خۆرسکییه‌وه، ئەو زانسته‌ی که پێویسته به‌دهست بێت و مڕۆڤ بگه‌یه‌نیت به‌یه‌قین.

۳- ئەزموونکردنی هه‌موو ئەو زانیاریانه‌ی به‌دهستی هینابوون له‌سه‌ر بنه‌مای پیناسه‌ی خۆی بۆ زانست و مه‌عریفه‌.

۴- دۆزینه‌وه‌ی ئەوه‌ی که هه‌رچی به‌دهستی هیناوه له‌زانست و زانین متمانه‌ی پێ ناکریت و جیی دلنیا‌یی نییه‌.

۵- له‌ ئەنجامی به‌راورد کردنی شته‌ به‌ره‌سته‌کان به‌ شته‌ ماقووله‌کان (هۆشپه‌سنده‌کان) گومانی قوول بوو له‌ توانای هه‌ریه‌که له‌ (هه‌ست و عه‌قل) له‌وه‌ی بتوانن راستی بدۆزنه‌وه‌و بیگه‌یه‌نن به‌یه‌قین^(۱).

۶- ئەزموونی غه‌زالی به‌ میتۆدیک‌ی فه‌لسه‌فی به‌هیز و وه‌لامده‌ره‌وه‌ی گومانی په‌ها داده‌نریت، چونکه‌ سه‌ره‌تا عه‌قلی و هه‌ستیه‌کانی گێرا به‌ متمانه‌ پیکراو بۆ به‌لگه‌و سه‌لماندنی ئەوه‌ی که راستی خۆی بوونی هه‌یه‌و ده‌کرێ بزانی‌ت و به‌دهست به‌ینریت به‌لکو تیا‌یدا بگه‌یت به‌یه‌قین^(۲).

دواجار پێویسته ئەوه‌ بلیین که سه‌ره‌رای هه‌ول و کۆششی زۆر و گه‌رانی به‌ دوا‌ی راستی دا، غه‌زالی پاش ده‌رچوونی له‌ گومان و به‌یه‌قین گه‌یشتنی هه‌ره‌مان غه‌زالی بوو که پێشتر هه‌بوو، هه‌مان باوه‌رو ئیمانی

¹ د. محمد محمد الحاج حسن الکمالی - سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۱۵۱ - ۱۵۲.

² د. راجح عبدالحمید الکردي - سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۱۱۷.

دامه زراوی هه بوو، واته هیچ شتیکی له راستی نه گۆری و متمانه یه کی زیاتری به عه قلّ و هۆشی ئه و نه دا جگه له و ئاتاج و پیوستیه ی له دهروونی غه زالی دا بوو و به جیی هینا، بۆیه پیوست نییه کهس به و پریگه پر که ندو له نه دا بروات بۆ گه پان به دوا ی راستیدا، راسته به کارهینانی عه قلّ و گه پان به دوا ی زانست و مه عریفه دا کاریکی گزنگ و فه رمانی پیکراوه، به لام هه رگیز ریپازی پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بیّت) و یاوه ران و شوینکه وتوانی به م شیوه یه نه بووه و گومان نه که وتۆته دلایانه وه، به لکو پاش باوه ر بوون به یه قین و دلنایی ته واو و ئاسوده یی و سه قامگیری دهروونی هه لسه و وتیان کردووه و به هیچ شیوه یه که گومانیان نه کردووه له و زانین و مه عریفه و یه قینه ی به ر خوردار بوونه لیی.

دووه م: ریپازگه لی یه قین و توانای مه عریفه

فه یله سوفه کان له ره وتی گرینگیدانیان به بابته کانی مه عریفه و زانین، چه ند پرسیا ریکیان سه بارت به سه روشتی مه عریفه و روژاند له چه شنی: مه عریفه چییه؟ و چون مرؤف په ی ده بات به شته کان و توانای زانین چون و به چه راده یه که؟ وه لامی پرسیا ره کان چون یه که نه بووه و جیاواز بووه، هه ر بۆیه له و باره وه چه ند ریپازی که سه ریان هه لداوه، به م شیوه یه:

أ- ریبازی واقعی (ئەزمونگەرایى):

رِيبَازى واقیعی یان ئەزمونگەرایى بە و پەوتە فەلسەفیانە دەوتریت
کە لە خالێكى جەوهەریدا ھاوبەشن ئەویش بریتییه لە جەختکردن لە
بوونی جیهانی دەرەکی یان ئەو شتە دەرەکیانەى بوونی واقیعی و
سەربەخۆیان هەیه لە و مەژدانەى پەییان پێ دەبات. رِيبَازى واقیعی
دوو وینەى هەیه:

یەكەم: واقیعیگەرایى سادە: لایەنگرانى پِییان وایە جیهانى دەرەكى
یاخود ئەو شت و واقیع و راستیانەى لە دەوروبەرمان هەن، بوونیكى
واقیعی سەربەخۆیان لە خودى ئیە هەیه و، ئەو شتانە بە و بناغە و
بنچینەیه هەژماردەکرین کە مەعریفەى لى وەرەدەگرین، زانینى ئیەش
شتیک نیه جگە لە وینەیهكى ھاوړیک (مگابق)ى ئەو بنچینەیه بى زیادو
کەم. واتە مەژدە لێرەدا رۆلێكى لە و مەعریفە بە دەستەپیانەدا نیه، بە لکو
مەژدە وەك ئامیرى وینەگرتن (كامیرا) وایە کە وینەیهكى دەقاودەقى شتە
بنچینەكە دەگریت وەك ئەو هەیه بى هیچ هۆشیاری و
بیرکردنەوهیهك^(۱).

دووەم: واقیعیگەرایى رەخنەیی: لایەنگرانى پِییان وایە پروسەى
مەعریفە (زانین) رۆلى چالاکانەى زەین یان عەقل لە خو دەگریت، ئەمەش
تاقیکردنەوه یاخود پشکنینی رەخنەییانە دەگریتەوه کە پشت دەبەستى
بە یاساکانى زانستە سروشتیهکان، واتە مەعریفە لای واقیعیگەرایى

¹ د. نبیل عبدالحمید عبدالجبار - سەرچاوهى پيشوو، ل ۳۴. د. حربى عباس عطیتو و

د. موزة محمد عبیدان - سەرچاوهى پيشوو، ل ۲۰۵.

ره‌خنه‌یی درک‌کردنی وینه‌ی هاوړېک و ده‌قاوده‌قی ئه‌و شتانه نښه که مړوځ له دهره‌وه په‌ی پې‌بردوون، به‌لکو مه‌عریفه وینه‌یه‌کی گورډراوه له سایه‌ی عه‌قله‌وه که ده‌توانیت شته هه‌نده‌کی (الجزئیات) په هه‌سټی‌کراوه‌کان بېریت و به‌ره‌و شته هه‌مه‌کیه‌کان (الکلیات) هه‌نگاو بنیت^(۱). وه‌کو ئه‌وه‌ی (جون لوک)ی فله‌سه‌فه‌کاری ئینگلیزی (۱۷۳۲ - ۱۸۰۴)ن جه‌ختی له سره‌ده‌کرده‌وه، لوک ئه‌وه‌ی په‌تکرده‌وه - له‌گه‌ل داننای به‌توانای به‌ده‌سته‌ینانی مه‌عریفه‌دا - که راستیه‌ی ساناو پرهنسیه‌ی ئاشکراو پوونه‌کان بو‌خوړسکی عه‌قل بگه‌رینیته‌وه‌و ئه‌وه‌ی راگه‌یاند که ئه‌زموون تاکه سه‌رچاوه‌ی هه‌موو مه‌عریفه‌یه‌که و هزیش کاتیک دیته بوون که له ژیر کاریگه‌ری بابه‌ته دهره‌کیه‌کاندایه وه‌ختیک راسته‌وخو هه‌سته‌کان ده‌که‌ونه ژیر کاریگه‌ری، یاخود له پیگه‌ی بیرک‌دنه‌وه‌و تی‌پاماندا.^(۲)

که‌واته واقعگه‌رایی ره‌خنه‌یی دان به‌توانای زانین و مه‌عریفه‌دا ده‌نیت و پی‌ی وایه مړوځ ده‌توانی شته دهره‌کیه‌کان و بابه‌ته دهره‌کیه‌کان بزانتیت، به‌لام مه‌رجی تی‌په‌پوون به‌ریگای ئه‌زموون (التجربة)دا بو‌ئه‌و زانینه‌ داده‌نیت.

پیویسته لی‌رده‌دا ئاماژه به‌وه‌ش بده‌ین که له پال واقعگه‌رایی ره‌خنه‌یی، وینه‌یه‌کی تریش هه‌یه پی‌ی ده‌وتریت واقعگه‌رایی نوی (Neo - Realism) که سه‌ره‌لداوی ئینگلیزه‌و ئاراسته‌یه‌کی ره‌خنه‌یی هه‌یه‌وه‌لوئیستیکی دژکارانه‌ی له میتافیزیکیا وه‌رگرت و پی‌ی

¹ د. عبدالرحمن بن زید الزنیدی - سه‌رچاوه‌ی پی‌شو، ل ۸۳.

² پېین ره‌سول ئیسماعیل - سه‌رچاوه‌ی پی‌شو، ل ۱۵۷ - ۱۵۸.

وايه هيچ شتيك له سهرووی سروشته وه نيه و وا دهروانپته مهعريفه كه
ئوويش وهك هموو رووداويك شتيكي سروشتيه. له پيشهنگاني ئهم
ريبازه نوويه: مؤر، برتراند رسل، هوايه، ئهلكسندر و بروود و هي
تريش^(۱).

ب - ريبازي ئايديايى (المذهب المثالي):

گه رچي چهند وينه و جوړي ئايديايى بوونيان هيه و جياوازيهكي زور
هيه له نيوان فهيله سوفه ئايديايه كاندا، به لام ده توانين بليين
هموويان له يهك مانادا به يهك دهگن ئوويش دهستپيكردنه به هزر
پيش شت، به ممش ئايديايى له به رامبه ر واقعگه رايبدا ده وه ستيت.

ئايديايه كان نكولي له وه دهكهن كه مهعريفه په يبردنيكي دهقاودهق
و هاوپيكي شته په ييپيرواه كان بيت و، نكولي له وه دهكهن كه ئو
شتانه بووني سه ربه خويان له وه عهقله هه بيت كه په بيان پي ده بات، بويه
به برواي ئايديايه كان بووني شته كان دهوستيته سر ئو هيژانه ي
په بيان پيده بن، كه واته ئو شتانه ته نيا چهند وينه يهكي عهقلين و
بهس^(۲). ليژده ريبازي ئايديايى دان به بووني شتيكدا نانيت له
دهروه ي عهقل و پي وايه ته نيا ئو شته بووني هيه كه عهقل په ي
پي ده بات و ئه گره عهقل په ي به شتيك نه برد ماناي وايه بووني نيه.

باركلي راهي بوون (الوجود) دهكات و پي وايه بريتيه له پيزانين

¹ د. حربي عباس عطيتو و د موزه محمد عبيدان - سه رچاوه ي پيشوو، ل ۲۰۸ - ۲۰۹.

² د. عبدالرحمن بن زيد الزندي - سه رچاوه ي پيشوو، ل ۸۳ - ۸۴.

(الإدراك) و دهلیت: بوونی شتیك پهی پیبردنیه تی و ئه و شته بوونیکی
سه ربه خوئی له په پیبردنی من نییه، ئه و دیدگاکی خوئی به (نا
مادده گه رای) ناوزه د کردوه^(۱).

له ولشه وه فیشته (۱۷۶۲ - ۱۸۱۴) دهلیت: (سروشت بریتییه له
پیکهاته یه که به هوئی یاساکانی هزری خوویه وه و له وه تیپه ر ناکات که
په یوه ندی نیوان خوئی و خودی خوویه تی - ده روونی خوئی - .. به لام
سه باره ت به جیهانی ده ره کی، ئه وه ده گاته ئه و باوه رهی که س له
توانیدا نییه به لگه یه کی له سه ر بیئت ..^(۲).

ئه وه ی دیاره له ریبازه ئایدیالیسته کان ئه وه یه که هه موویان له
جیهانی واقع دورکه و توونه ته وه و به بی به ها سه یری جیهانی
به ره سه ت و بینراو (عالم الشهاده) یان کردوه و بوونی باب ته تیانه ی
شته کانیا ن ته نها به ئاراسته ی هزر و بیرو خه یالدا بردوه .

گه رچی هه ندیکیا ن له وانه - بارکلی - په بیان بردوه به
سه ربه خوئی شته په پیبردراوه هه ستیه کان له و عه قله ی په بیان
په ده بات و به وه راقه یان کردوه که ئه و شتانه له عه قلی خودا ییدا
بوونیا ن هه یه و عه قلی به شه ریش له وه وه وه ریا ن ده گریت، ئه و نمونه
به وه دینیتته وه که ئه گه ر من چاوی خوّم له ئاست ئه و سفره و خوانه دا
نووقاند که له به رده ممایه و ده ستم لی نه دا، مانای وانیه که بوونی

¹ کریستوڤه ر هامیلتون - معریفه تناسی، وه رگیرانی له فارسییه وه بو کوردی: به لئین
ئه نوهر عه لی، دارالمعرفه، بیروت، ۲۰۱۲، ل ۱۲۰.

² پینین ره سول ئیسماعیل، سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۶۳ - ۱۶۴.

نییه، چونکه گەر وا بیټ بوونی جیهانی دهرهکی ته نیا ده بیټه وه هم و خه یالیک و هیچی تر، به لام نه خیر ئەم جیهانه بوونی ههیه من چاوم بنوو قینم یان نا، ئەمهش له بهر ئەوهی له عه قلیکی گه وره تر دا که له خوی گرتوه بوونی ههیه که عه قلی خوداییه یان خودایه^(۱).

کانت (۱۷۲۴ - ۱۸۰۴). یش له و ئایدیالیانه^(۲) که دان به بوونی حه قیقهت و توانای مروّف بۆ به دهستهینانی مه عریفه و زانیندا ده نیت^(۳)، به لام به لای ئەوه وه ئەو حه قیقه ته یان ئەو مه عریفه یه ی مروّف ده کارئ پی پی ببات و بیزانیت حه قیقهت یان مه عریفه یه کی ریژهییه و ره ها نییه و، ئەو پی پی وایه حه قیقه ته ی بابه تی له تیرامان له لایه نی خودی جیا ناکریته وه، به مهش کانت پیچه وانه بوو له گه ل ئەزمونگه راییی و عه قلگه راکان و ره خنه ی لیگرتن و هه ولیدا پیکه وه کویان بکاته وه. به کورتی ریژهییه بوونی مه عریفه له ئایدیالیزی ره خنه یی بریتییه له وهی که ده لئین ئیمه ناتوانین هه موو شتیک بزاین، ئەگه ر هه ندی شتیشمان زانی ناتوانین به ته وای بیانزاین. به واتایه کی تر شته کان به پی پی

¹ د. محمد محمد الحاج حسن الکمالی - سه چاوه ی پیشوو، ل ۱۵۸.

² ئەم جوړه له ئایدیالیهت به ریپازی واقعی یان ناراسته ی واقعگه راییی-یش ناوده بریت.

³ سه بارهت به م بابه ته بروانه: د. راجح عبدالحمید الکردي - سه چاوه ی پیشوو، ل ۱۴۲ - ۱۴۵، د. مصطفی حسن النشار، أعلام الفلسفة حیاتهم و مذاهبهم، دارالمسیره، عمان، ۱۴۳۲ هـ - ۲۰۱۱ م، ل ۲۵۷ و دواتری. لئو راوچ - فلسفه هگل، ترجمه: عبدالعلی دست غیب، نشر پرسش، اصفهان، ۱۳۸۲ هـ ش، ل ۲۱ و دواتری.

باوهری کانت به پوآلهت زانراون، به لام له خودی خوآندا نادیارن، بهمهش ئایدیالیزی رهخنهیی کانت ده بیته ئایدیالیزیکی دوانهیی یان دوولایه نی، به لام رهخنهیی لای کانت وهك ئەو گومانه ناگهیه نیته که (دی کارت) لیه وه دهستی پیکرد، چونکه (دی کارت) له گومانی ره هاوه دهستی پیکرد، به لام (کانت) له ئەزمونه وه دهستی پیکرد.

دهتوانین بلین کانت له نیوان گومان و یه قین وه ستاوه، بهمهش شیوازیکی رهخنهیی گرتوته بهر که وه ستاوه ته سهر لی کولینه وه له تواناکی عه قل و توانای دیاریکردنی ئەو پرسیارانهیی ده کری مرؤف بیان وروژینیته و وه لامیان بداته وه.

به لام فریدریک هیگل (۱۷۷۰ - ۱۸۳۱ز) ماموستای کارل مارکس (۱۸۱۸ - ۱۸۸۳ز) ریبازی ئایدیالیزم ده کاته فهلسه فهی خوئی، وه لی قوتابیه کهی فهلسه فهی ماددیگه رای پیچه وانهیی ماموستا کهی ده کاته ریبازی خوئی. ئایدیالیزی ره ها (المثالیة المطلقة) پیی وایه عه قلیکی ره ها یان خودایی له سروشتدا بوونی هه یه و ئەو عه قلّه خوداییه له سروشتدا په نهانه، سروشتیش له جووله و په ره سه ندنیدا ملکه چه بو ئەو ره ها (المطلق) یه. واته لای هیگل ره ها به مانای هزیکی ره ها (خودا) به دیهینه ری مادده یه و هزیش به ره می مادده و ره نگدانه وهی جووله ی مادده نییه له میشکی مرؤفدا، لیره دا هزی ره ها لای هیگل باوهریکه، بویه دیالیکتی هیگل له یه کاتدا میتود و ریبازیسه. به لام مارکس دیت له دیالیکتی هیگل میتود (المنهج) ه که وهرده گریت و ریباز (المذهب) ه که دوور ده خاته وه له سهر بنه مای ئەوه که گوایه ته سه وری یه، بویه

مارکس به توندی هیرش دهکاته سهر فهلسهفه‌ی هیگل و پی‌ی وایه میتودی ئه و ریگ پیچه‌وانه‌ی میتودی (هیگل)ه، چونکه به باوه‌ری مارکس هیگل باوه‌ری وایه که جووله‌ی هزری و فکری که ئه و به ناوی هزری ره‌ها به‌رجه‌سته‌ی دهکات به‌دیهینه‌ری ئه و واقیعه‌یه که شتیگ نییه جگه له وینه‌یه‌کی پرواله‌تی هزره‌که (Laforme phe nomenale)، به‌لام من به پیچه‌وانه‌وه باوه‌رم وایه که جووله‌ی هزر ته‌نیا بریتیه له ره‌نگدانه‌وه‌ی بزاقی یان جووله‌ی واقع که گوازراوه‌ته‌وه بۆ زه‌ینی مرؤف^(۱).

له به‌شی پیچه‌مدا دینه سهر هه‌لوئستی قورئان له مه‌ر توانای مه‌عریفه‌وزانین و پهبازه‌کانی گومان ویه‌قین.

¹ د. أحمد إبراهيم الورتی - مشاريع الإصلاح في الشرق الأوسط، ط ۱، دارالزمان، دمشق، ۲۰۱۲، ل ۷۶ - ۷۷.

به‌شی پینجه‌م
قورئان و توانای به‌ده‌سته‌ینانی مه‌عریفه

هه ئۆیستی قورئان به رامبه رپیازگه لی گومان و یه قین

مهسه له ی توانای به دهسته ینانی مه عریفه (إمكان المعرفة) وهك كیشه یه کی فه لسه فی قورئان زور گرنگی پی نه داوه به و شیوه گرنگیدانه روتته ی له هزری فه لسه فی دا قسه ی له سه ر ده کریت و ئه مه ش له به رئه وه ی که گومان کردن له وه ی ئایا مرؤف ده توانی شت بزانی یان نا، ئایا ده توانی پی به راستی شته کان بیات یان نا پیچه وانه ی سروشتی په یامی قورئان و پیچه وانه ی سروشتی خوړسکی (فطری) مرؤفیشه که خودا دروستی کردوه و به هوی زانست و زانین و عقل و توانای لی کجیا کردنه وه ی شته کان (چاک و خراپ، سپی و په ش..) و فی ربوونه وه، له دروستکراوه کانی ترجیای کردوته وه و به رپرسیاری کردوه، ئه م به رپرسیاریتی و (تکلیف) ه له مرؤف دا بوخوی زانست و زانینه، ته نانه ت باوه ر و ئیمان مه عریفه و زانینه، چونکه بنه مای ره فتار و مامه له ی مرؤفه له گه ل خودا و ده ورو به ریدا.

پیچه وانه ی سو فیسته کان که نکولی له راستیه بابته کان ده که ن^(۱)، حه قیقه تی شته کان سه لمینراوه له جیهانی دهره کی دا و ده توانی پی به بیان پی بریت، زانستی مرؤفیش ریژه ییه (وَمَا أُوتِیْتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا)^(۲). واته: شتیکی که م نه بی له زانست و زانین پی تان نه دراوه. هه روه ها ناردنی پیغه مبه ران به لگه یه له سه ر ئه وه که مه عریفه

¹ له پیشه وه باسما ن له م بابته کرد. هه روه ها له و باره وه بروانه: سعدالدين التفنازاني — شرح العقائد النسفی المحشی، ط ۲، انشارات سیدیان، ۱۳۵۲ هـ ش، ص ۱۰ وما بعدها.

² سو رته تی ئیسرا، ئایه تی (۸۵).

مه حال نيه پهی پي بريت و بزانت، چونکه گهر مرؤف توانای زانینی تیا نه بی، چون پیغه مبهری بو دهنردريت و په یامی خودایی ناراسته ده کريت تا بيزانت و ليی تيبگات تاوه کو کاری پي بکات.

قورئانیش هانی مرؤف ده دات بو بیرکردنه وه و تیرامان له بوونه وهر و به کارهینانی هسته کانی و عقل و ژیری بو فیربوون و دوزینه وهی راستی.

ئهمانه هه مووی به لگهن له سهر توانای مرؤف بو به دهستهینانی مه عریفه و زانین.

لیره دا (۴) توخمی مه عریفه بوونیان هه یه:

- ۱- مرؤف که شته کان ده زانی و په بیان پي ده بات.
- ۲- بابه تی مه عریفه (ئه و شته ی په ی پي ده بردریت).
- ۳- گوره پانی مه عریفه (که هه ردوو جیهانی بینراو و نه بینراو - عالم الشهادة و عالم الغیب) ده گریته وه.
- ۴- ریگاکانی زانین و مه عریفه یان هوکار و نامرازه کان له (ههست و عقل و سروش - الوحی).

بویه له پروانگهی قورئانه وه گومان و دوو دلی نه زانینه و باوه پرو ئیمانیش زانست و زانینه، واته ئه سل یه قین و دلنیایی و باوه پروونه و گومانکردن ده رچوونه له فیترهت و خوړسکی، بویه ش قورئان سه رزه نشتی شکگه راکان ده کات ئه وانهی مه به ستیان له گومان و شکگه راییی وهستان و بی باوه پری و نازانمکاری و په کخستنی بزاقی ژیان و عقله.

سه‌بارەت بە گومان و شگگەرایى مشتومرپىكى ژۆر بەرپارېووه له
هزرى ئىسلامىيە دا بە تايبەت دەربارەى ناسىنى خودا كە ئاخۆ
پېويستە بە قۇناغى گوماندا گوزەر بكات يان نا؟

ئەگەر كېشەكە لەوهدا بېت كە ئايا مەعريفە پېش بوونە يان بوون
پېش مەعريفە يە كە وەك جەدەلېكى فەلسەفى وروژئىنراو، ئەوا قورئان
ئەم مەسەلە يەى يەكلاكردۆتەو كە مەعريفە بە دواى بووندا دېت، واتە
مەعريفە پەكى لە سەر بوون كە وتووە نەك بوون پەكى لە سەر مەعريفە
كە وتبېت.

بېگومان شگگەرایى رەها خۆى رەتكرائەو بەى ئەو نىيە كاتى
پېو بە هەدەر بدرېت، بەلام سەبارەت بە شگگەرایى مېتۆدى (الشك
المنهجي) كە هەندى لە فەيلەسوفان پيايدا رەت بوونە لە وانە غەزالى و
دىكارت و هېگل، ئەوا ناتوانرېت پەسند بكرېت و پاساوى بۆ بەئىنرېتەو
هەرچەند خاوەنەكەى بانگەشەى ئەو بكات كە چەند بەلگەو دەلېلېك
هەن دەيانگەيەنن بە يەقېن لە باوەرو ئىمانەكەى يان بە داننان بە
بوونى شتەكان، چونكە وەسىلەيەكى متمانەپېكراوى تەواوى نىيە
دەنياىى لەوہى لە سەر رېگەى راستەو دەيگەيەنى بە يەقېن، ئەوہتا
(دىكارت) هەست دەكات شەيتان فرىوى دەدات و گومانى تەنانەت لە
حەقىقەتى ئاشكراو جيا كە خودايە بۆ دروست دەكات، لەم فرىودان و
گومانەش رزگای نابېت تاوہكو دان نەئېت بە بوون (الوجود) پېش
ناسىنى حەقىقەتە گەرەكە، كە ئەویش خودايە كە هېچ فرىودان و
هەلخەلە تاندنى نىيە و گرەنتى راستى و دەنيايىە.

گريمان گومانی میتۆدی ریگایه که بۆ گەشتن به یه قین، ئەوا مڕۆڤ له ریگهی عه قلّ و ههست کیشه که ی بۆ چاره سهر نابیت، چونکه غه زالی و دیکارت په نایان برده بهر هیزیکى سه رووی عه قلّ بۆ دۆزینه وه ی راستی یان گەشتن به یه قین که ئەویش بریتیه له هه دس یان ئەو رووناکیه ی که خودا دهیخاته دلّه وه.

خۆ ئەگەر ئەم گومانه ریگایه کیش بیت بۆ گەشتن به یه قین، تاکه ریگه نییه وه ک خاوه نه کانیا ن بانگه شه ی بۆ ده که ن، چونکه ئەم ریگایه هه م پێچه وانیه ی فیتره ت و پاقری مڕۆڤه و هه مپیش ئالۆزی دروست ده کات و شتی سانا سهخت و زهحمهت ده کات، هه موو خه لکیش ناتوانن به و ریگا فهلسه فیه دا گوزه ر بکه ن و ریگای دوور و درێژ و سهخت بگرنه بهر بۆ گەشتن به ئامانجیکى رۆشن، چونکه وه ک پێشتر روونمان کرده وه غه زالی دوا ی ئەو ماوه یه که به ماوه ی گومان کردن داده نریت گه رایه وه سه ره تاو هپچی زیاد نه کرد، واته ئەو پێش گومان و کاتی گومان و دوا ی گومانه که شی ههروه ک خۆی بوو و ئیمانیه که ی جیگیر بوو.

هه ندیکیشیان⁽¹⁾ پێیان وایه ده کری بگوتریت هه ندی جار ئەم جۆره گومانه گومانیکى رواله تی دروستکراوه له لایه ن گومانکاره که، وه کو گومانی (دیکارت)، هه ندی جارپیش گومانیکه به شیوه ی ناچارى رووی له مڕۆڤ کردووه، وه کو گومانه که ی ئەبو حامیدی غه زالی.

¹ د. عبدالرحمن بن زيد الزنیدی - سه رچاوه ی پێشوو، ل ۷۰.

هەندیکیش پێیان وایه گومان لای هەموو زاناو بیراریک هەیه،
 تەنانەت لای پێغەمبەرانیش هەبووه، وهك له قورئان هاتووه: (أَوَلَمْ
 تُؤْمِنُ قَالِ بَلِي وَلكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي)^(١). واتە: کاتی ئیبراهیم وتی: خودایه
 پیشانم بده چۆن مردوو زیندوو دهکهیتهوه، خوداش پێی فەرموو:
 مه‌گەر تۆ ئیمانته‌هه‌یناوه‌و باوه‌رت نییه‌؟ ئیبراهیم وتی: به‌لێ باوه‌رم
 هەیه، به‌لام چه‌زده‌که‌م دلنایام و دل‌م ئاو بخواته‌وه‌و ئوقره‌ بگریت.

واته‌: قورئان ریگه‌ له‌وه‌ ناگریت مروّف ریگه‌یه‌ك بگریت به‌ر به‌روای
 به‌هیزترو زیاتر بکات و پله‌ی یه‌قینی به‌رزبکاته‌وه‌، ئەمه‌ش به‌
 قوولبوونه‌وه‌ له‌ بابەت و زانیارییه‌کان و پالافته‌کردنی ئامرازه‌کانی
 مه‌عریفه‌ به‌ گومانکردن تیاياندا، ئەگەر گومانی باش ببه‌ین به‌ غه‌زالی
 ده‌بیزین ئەویش ویستوویه‌تی ئەو قوئاغه‌ له‌ ئیمان و باوه‌ر به‌ره‌و یه‌قین
 و پله‌ی دلنایایی تێپه‌رینیت.

به‌لام ده‌بی ئەوه‌ش بزانی که‌ داواکردنی ئیبراهیم (سلاوی خوای له‌
 سه‌ر بیته‌) له‌ خودا بو‌ پیشاندانی چۆنیه‌تی زیندووکردنه‌وه‌ی مردووان،
 له‌ گومانه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی نه‌گرتبوو، چونکه‌ ئەو پێغەمبەری خودا بووه‌و
 خوا چاودیری کردووه‌، به‌لکو بو‌ یه‌قین و دلنایایی بووه‌، به‌ هه‌مان
 شیوه‌ش کاتی موسا - سلاوی خوای له‌ سه‌ر بیته‌ - داوای بینینی
 خوای کرد، به‌لام که‌ ئەو خۆی رانه‌گرت به‌رامبه‌ر کێوه‌که‌ کاتی خوا
 رووناکی خۆی بو‌ ده‌رخست، موسا که‌وت و بی هۆش بوو، که‌ هۆشی

¹ سوپه‌تی به‌قه‌ره‌، ئایه‌تی (٢٦٠).

هاته وه به سهردا و چاوی کرده وه وتی خودایه پاکی و بی گهردی بۆ تویه (وَأَنَا أَوْلُ الْمُؤْمِنِينَ)^(۱). واته: من یه که م که سم (له چاو نه ته وهی خۆم دا) باوه ږم هیناوه و یه که م باوه ږدارم. ئەمه ش وه کو وته که ی ئیبراهیم بوو که وتی (بَلَيَّ وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي). ههروه ها له سوږه تی (ئه نعم) دا له باره یه وه ده فه رمویت: (وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ)^(۲). واته: بۆ ئەوهی ئیبراهیم به ته واوی یه قین پهیدا بکات و دلنیا بیته له وهی باوه ږی پییه تی.

گهرچی گومانی میتودی (الشک المنهجي) ریگایه ک بیته بۆ یه قینی فه لسه فی، به لام وه ک پیشتر ئاماژه مان پیدایا، قورئان بایه خی پی نه داوه وه ک ئەوهی له فیکری فه لسه فی دا بۆته گری کویره و چاره سه ر نابیت، چونکه گومانکردن له ههسته کان و عه قلی لیده که ویتته وه و سه ره تا په کیان ده خریت، به لام قورئان کاتی ئامانج له دروستکردنی مرؤف دیاری ده کات که خودا ناسییه: (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ)^(۳). واته: من جنۆکه و مرؤفم دروست نه کردوون مه گهر بۆ ئەوه نه بی که بمپه رستن. عه قلی و هۆشی کردۆته مه رچی ئەو ئەرک و به ږپرسیاریتییه، گهر عه قلیش له کارخراو په کی که وت یان گومان له توانا و زانین و په یبردن ی به شته کان دروست کرا، بیرکردنه وه و تیرامان و گه ږان به دوا ی زانست و زانیاری و گه یشتن به راستی و یه قین، هه مووی ده که ویتته

¹ سوږه تی ئەعراف، ئایه تی (۱۴۳).

² ئایه تی (۷۵).

³ سوږه تی ذاریات، ئایه تی (۵۶).

ژێر پرسیارو به مهش کیشهیهکی گهوره روو له مروۆ دهکات، تهناهت په‌رستنی خوداش به بی مه‌عریفه و ناسینی ئه‌و به ئه‌نجام ناگات.

هاوهراین له گه‌ل د. راجح کوردی کاتی باس له م مه‌سه‌له‌یه دهکات و ده‌لی: (له راستیدا هاتنه ناوه‌وه‌ی میتۆده‌کانی گومان بو نیو هزری ئیسلامی ته‌ناهت گه‌ر میتۆدی (منه‌جی) ش بیته مه‌ترسیداره له سه‌ر بیره‌کنه‌وه‌و میتۆدی مسوڵمانان له بواری مه‌عریفه و زانین دا. ره‌نگه‌ غه‌زالی ئه‌م میتۆده‌ی به کاریگه‌ری خویندنه‌وه‌هه‌له‌سه‌فه‌یه زۆره‌کانی له یۆنانی کۆن و ریبازگه‌لی فه‌یله‌سوفه‌ مسوڵمانه‌کان دارشتیته‌. به‌لکو له‌وانه‌یه فه‌یله‌سوفه‌ مسوڵمانه‌کانی پێش خۆی وه‌کو کیندی و فارابی و ئیبن سینا - له مه‌سه‌له‌ی توانای به‌ده‌سته‌ینانی مه‌عریفه‌دا - له‌و پارێزکارانه‌ ترو به ئیحتیاتر مامه‌له‌یان کردیته‌ و نه‌یان وروژاندیته‌، و تیایدا باوه‌ردارو دُنیا و یه‌قیندار بوونه، به‌لکو ئیبن سینا ئاماژه‌ی به‌وه کردوه که مروۆ به ههستی به‌دیهی خۆی ههست به‌بوونی خۆی دهکات، به بی هیچ گومانکردنیکی ره‌ها یان میتۆدی..⁽¹⁾.)

که‌وابوو ناکرێ تاکه سه‌رچاوه‌ی مه‌عریفه و گه‌یشته‌ن به (یه‌قین) ئه‌م رینگه‌یه بیته، به تاییهت ئیمان و باوه‌ریک که قورئان داوای دهکات ئه‌م رینگه‌ی گومانه‌ی به مه‌رج نه‌گرتوه، به‌لکو رینگه‌کان زۆرن بو گه‌یشته‌ن به یه‌قین، له وانه رینگه‌ی فی‌ر بوون و ههستی خۆرسکی و هۆش و هۆشیاری و تی‌رامان و به‌لگه‌خوازی (الإستدلال).

¹ بروانه: د. راجح عبدالحمید الکردي - سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۱۶۳.

ئەتوانىن بلىين زۆرىيەى فەيلەسوفەكان لەم مەسەلەيەدا بە ھەلەدا چوونەو نەيانپىكاوہ، چ ئەوانەى زىدەرەويان لە تواناي عەقلدا كرددوہو چ ئەوانەى رۆلى ھەستەكانيان پەكخستوہ، ئيتەر بەمەش كەوتوونەتە تەنگزەوہو كەمىكيان نەبى لىي دەرئەچوونە بەتايبەت ئەوانەى ريگەى بى باوہريان گرتۆتەبەر، مەسعود عەبدولخالق وتەنى: (دەتوانىن بلىين فەيلەسوف و رۆشنپەرە مولحيدەكان لە ليوار خنكاون و زوريان لە فەلسەفە نەزانوہ تەنھا گەيشتوونەتە قوناغى دوو و سى، لە راستيدا ئەوانە عەقلىان گەورە بوہ. بەلام ئەوان ئەو عەقلە گەورەيان بە مەنھەج و پالپشت بە پەيام نەبوہ كە رىي دوورت بۆ نزيك دەكاتەوہ و مەنھەجىكى دروستت بۆ ديارى دەكات، لەوہوہ لە ليوارەكان خنكاون زۆرىەشيان كەوتوونەتە بەردەستى دەسەلاتىكى زۆردارى بە كارى ھيئاون..^(۱)

چارەسەرى قورئانىي بۆ پرسى مەعريفە

چارەسەرى قورئان بۆ مەسەلەى تواناي بەدەستھيئانى مەعريفە چارەسەرىكى خوداييە، ئەويش خۆى دەبينىتەوہ لە داننان بە رۆلى مەرۆڤ لە مامەلەكردنى لە گەل واقيعدا بە مامەلە كوردنىكى مەعريفيانە، مەرۆڤ گەورەترين بەدبھيئراو و سەرورەرى گەردوون (سيد الكون)ە، مەرۆڤ لە گەل واقيعىكى دروستكراوى رامكراو بۆ خزمەتى ئەو مامەلە دەكات

¹ مسعود عبدالخالق - رهوشى فەلسەفى سەدەى ۲۱، چ ۱، نووسينگەى تەفسير بۆ بلاوكردنەوہو راگەياندن، ھەوليتەر، ۱۴۳۴ ك - ۲۰۱۳ ز، ل ۳۲۲.

که خوا فیڤری کردووہ و عہقل و ھۆشی پیداوہو تواناو لیھاتووپی و شایستہپی زانین و معریفہی پی بہ خشیوہ .

بہم شیوہیہ ئو بۆشاییہ نامینی و پڤر دەبیتهوہ لہ نیوان کہسی زانیار (الذات العارفة) و بابہتی زانراو (الموضوع المعروف) دا، (عہقل و ھست) یش ھردووکیان ئامرازی مہعریفن نہک یہکیکیان، ئو شتانہشی لہ بازنہی عہقل و ھستہکاندا نین، لہ ریگہی ترہوہ کہ ریگہی سروش (وحی) ہ دەزانرین، چونکہ جیھانی نہبینراو (عالم الغیب) لہ ریگہی سہلماندنی عہقلیہوہ پەہی پی نابریت، بەلام لہ مہشدا پۆلی عہقل و تیڤرامان نادیدہ ناگیڤیت، بەلکو پیچہوانہی واقعگہرایی رەخنہیی - کہ زانین و پەہی بردن بہ جیھانی نہبینراو یان میتافیزیکیا یان شتیك لہ خودی خویدا لہ ریگہی عہقلی تیڤرامان بہ مہحال دەزانیت چونکہ ئو زمونی مروڤ سنووردارہ -، ئیمہ پیمان وایہ عہقل لہ توانایادیہ لہ میانہی یاساگہلی جیھانی بینراو (عالم الشہادۃ) بڤوا بہ بنہمای بوونی جیھانی نہبینراو (عالم الغیب) بیئیت، بہلام ئو زمونی ھستی و عہقلی مروڤ دەستہ پاچہیہ لہ زانین و پەبیردن بہ جہوہر و حہقیقہت و وردہکاری جیھانی نہبینراو و پەنھان^(۱) .

ئین خەلدونیش ئو بۆچونہ ھەلەپہ رەتدەکاتہوہ کہ فہیلہسوفہکان پییان وابووہ بوون لای ھەر درککار (مدرک) ټک کورت دەبیتهوہ لہ ھست و ئامرازہ درکیپکەرہکانی و دەلی: (بوون لہوہ

¹ د. راجع عبدالحمید الکردی - سەرچاوہی پیشوو، ل ۱۶۹.

فراونتره که دهوری بدات که خوی به شییکه له و بوونه یان بتوانی به ته‌واوی بیزانیت و په‌ی پی ببات و جه‌وه‌ر و حه‌قیقه‌ته‌که‌ی بزانیّت).^(۱)

چاره‌سه‌ری قورئانیی چاره‌سه‌ریکی واقعییه، چونکه مروّف ته‌نیا له بازنه‌ی ماددیگه‌راییی دا ناهیلّیته‌وه‌و به‌رزی ده‌کاته‌وه و ریژی لیده‌گریّت، داواشی لیده‌کات عه‌قلّ و هوّشی بخاته کارو مه‌عریفه به دست بینیت و له ریگه‌ی عه‌قلّ و هه‌سته‌کان و ریگه‌ی سروش (وحی) هه‌وه زانست و زانیاری فیّر بییّت.

به‌م شیوه‌یه چاره‌سه‌ری قورئان چاره‌سه‌ریکی ریشه‌یی و گشتی و هاوسه‌نگه، له گه‌ل ئه‌وه‌شدا که مروّف توانای زانین و به‌ده‌سته‌ینانی مه‌عریفه‌ی هه‌یه، به‌لام توانای سنوورداره‌و ریژه‌یه‌و قورئان جه‌ختی له سه‌ر ده‌کاته‌وه: (وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا)^(۲). واته: که‌می‌ک نه‌بی له زانست و زانیاری پیتان نه‌دراوه. (وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ)^(۳). واته: له ژور هر زانایه‌که‌وه زانایه‌کی تر هه‌یه.

که‌واته هه‌لوئیستی راست و دروست و ساغلام که له گه‌ل بنه‌ماکانی ئیسلام هاوړیکه - وه‌ک د. عبدالرحمن الزنیدی ده‌یلّیت^(۴) - ئه‌وه‌یه که خوی گه‌وره مروّفی دروست‌کردوه له سه‌ر چه‌ند بنه‌مایه‌کی فیتری که

¹ عبدالرحمن بن خلدون - مقدمة ابن خلدون، تحقیق حامد أحمد الطاهر، دارالفجر

للتراث، القاهرة، ۲۰۰۴، ص ۶۶۵.

² سوپه‌تی ئیسراء، ئایه‌تی (۵۸).

³ سوپه‌تی یوسف، ئایه‌تی (۷۶).

⁴ سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۷۲.

ناکری له عه‌قلی مروؤ دامالرین، چونکه نرخ و به‌های عه‌قل وهک سه‌رچاوه‌یه‌کی مه‌عریفه به بوونی ئه و بنه‌مایانه ته‌واو ده‌بیّت، بویه زور له زانایان عه‌قلیان به‌وه پیناسه کردوه که بریتیه له و زانسته پیوستانه‌ی سه‌ره‌تا به ده‌ستدین و ئینجا گشتگیر ده‌بن بو هم‌وو ژیرمه‌ندان.

نه‌مانی ئه و بنه‌مایانه و دامالرانایان به ته‌واوی واته: لاجوون و نه‌مانی عه‌قل و نه‌مان و لاجوونی ئه‌رک و (ته‌کلیف) که به‌نده به بوونی عه‌قله‌وه و بی توانایی له به‌ده‌سته‌پینانی زانسته یا بنیاتنایی هه‌رچوره مه‌عریفه‌یه‌ک.

هه‌لوئستی زانایانی (که‌لام) یش له‌م رووه‌وه روونه که جه‌ختیان له سه‌ر ئه‌وه کردۆته‌وه هه‌ر یه‌که له هه‌سته‌کان و عه‌قل رۆل و کاری خۆیان هه‌یه و نه هه‌سته‌کان رۆلی عه‌قل کۆتایی پیددینن و نه عه‌قلیش کۆتایی به رۆلی هه‌سته‌کان دینیت. واته لیره‌دا هه‌ر یه‌که له هه‌سته‌کان (الحواس) و عه‌قل کاری خۆیان ده‌که‌ن، کاتی شتیک له ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌ی ده‌سه‌لاتی ئه‌واندا ده‌بیّت، ده‌بی بگه‌رپینه‌وه بو په‌یامی خودایی تا به‌رچاومان رۆشن بکات تاوه‌کو له خنکان و نغرو بوون رزگارمان بیّت. خو گه‌ر ئه‌وانه‌ی به هۆی عه‌قلگه‌راییی زیاد له سنوور و فه‌لسه‌فه ماددیگه‌راکان و ده‌سه‌لاتی ره‌های عه‌قله‌وه به‌هله‌دا چون، گه‌ر ابا‌نه‌وه بو خودی عه‌قلی خۆیان و به چاویکی تیژو تیرامانیکی راسته‌قینه‌وه بیان روانیبا له خۆیان و ده‌وروبه‌ر، ده‌یانزانی که عه‌قل سنووری هه‌یه‌و

ناکری بۆ دهره وهی دهسه لات و قه له مروهی خوی رته بیته و په ل
بهاویته گهرنا نغرو ده بیته.

ئه م تپروانینه ساده یه بۆ بوون - وهك زانای به ریز عبدالرحمن حسن
حبکه میدانی - ده لیت^(۱): سه رچاوهی خراپه یه کی گهره یه که
سه ری کیشا بۆ ئه وهی هندی خه لک باوه ریان به فیکری ماددیگه رای
بی باوه ری (ملحد) بینن، که جگه له چیژ و غه ریزه و سنوری رواله ته
ماددیگه کان دان به شتیکی ترده نانیته! له ماددیگه راکان هندیکیان
نکولیان له گیان (روح) و جوره ها دروستکراوی تر کردوه که به
هسته کان نابینرین، پاشان هندیکی تریان نکولیان له بوونی خوا کرد
به پاساوی ئه وهی ئه و شتانه به هسته کان ناتوانرین بینرین.

بیگومان هه روهك قورئان خوی یه قینییه له هاتنه خواره وهیدا و شك
و گومانی تیدا نییه، به هه مان شیوه قورئان ده یه ویته ژیان له سه ر
بنه مای یه قین و دلنیایی دابریژیته نهك له سه ر بنه مای گومان و دوودلی
و دله راوکی و باوه ر به خونه بوون و ئیمان و باوه ر بوونیش به خودای
به دیهینه ری مروژ و گهر دوون بنه مای (یه قین) ه.

یه قینی قورئان له گه ل یه قینی فیتری و خورسکیدا یه که ده گریته وه،
بویه قورئان قسه له گه ل ئه و فیتره ته ی مروژدا ده کات و ده یجوولینی و
دژایه تی شکگه رای و دوژمنانی یه قین ده کات، کاتیک مروژ یه قین پهیدا

¹ عبدالرحمن حسن حبکه میدانی - العقیده الإسلامیة و أسسها، ط ۲، انتشارات بیان،
پاوه، ایران، ۱۳۹۹ هـ - ۱۹۷۹ م، ص ۶۹۰.

دهکات، نابی گوی له گومان و ورپینه و خه یالات رابگریټ (وَإِنْ تُطِغْ أَكْثَرَ
 مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ).^(۱) واته: نه گهر تو به قسه ی
 به شی زوری خه لکی سهر زهوی بکه یت له وانه ی گومراو سه رلیشیاون،
 تویش گومرا ده کهن و له ریگه ی خدا لات ده دهن و سهرت
 لیده شیوینن.

ده بی پشت به سهره تا و پیشه کی و به لگه ی زانستی و راست و
 دروست ببه ستریت نه ک به گومان و نه زانینه وه بریار بدریت: (وَلَا تَقْفُ
 مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ
 مَسْئُولًا).^(۲) واته: شوین شتی مه که وه زانینت پیی نه بی و نه یزانیت،
 بیگومان گوی و چاو و دل هه مو و نه وانه پرسیاریان لی ده کری که
 خاوه نه کانیا چپی کردون.

یه قینیش که قورئان داوی دهکات و بنه مای زانست و نه و شته
 جیگیره یه که ناشکراو روونه و هیچ گومانی تیا نییه، له بیست و نو
 شوین به ریژگه (صیغه) ی جیا جیا هاتووه. یه قین له قورئاندا ته نها به
 مانا فه لسه فییه که ی نایه ت که بریتیه له و سه لماندنه یان یه قینه ی له
 به لگه وه سه رچاوه ده گریټ، به لکو یه قین مه به سستی زانسته له قورئان و
 به رزترین پله ی زانست و زانینه که مروټ پیی ده گات و، هه ندی جار
 مروټ به بی نه وه ی پیو یستی به به لگه هه بیټ یه قین به ده دست دینیت به

¹ سوږه تی نه نعم، نایه تی (۱۱۶).

² سوږه تی نيسراء ، نایه تی (۳۶).

هۆشيارى فىترى خۆى و تەسلىم بوون بە پەيامى خودايى، چونكە لە روانگەى يەقىنى قورئانەو بەهاى بەلگەو دەللىل لەو دەبايە كە دُنيايى و يەقىن زىاد دەكات و خودى بەلگەو دەللىلەكە بە تەنيا يەقىن زىاد ناكات بەلكو دەبىتە هۆى زىادبوونى كارى چاكە و پارىزكارى (التقوى).^(۱)

ماوەتەو ئەو بەلگەى كە ئايىن و پەيامى خوايى رى روونى و رىنشاندهرى مرؤفە بۆ ئەو بەهەلەدا نەچىت و سەرى لىنەشيويت، دواى ئەو هەموو قوناغەى مرؤفە لە زانست و فەلسەفە برىويه تى، هيشتا پىويستى بەويه زەين و هۆشى خۆى پاك بكاتەو بە رىگاي دروستى خۆى بە دواى زانست و مەعريفەدا بگەرپت، چونكە لە ئىسلامدا شتىكمان نىيە ناوى دزايەتى بىت بۆ زانست و مەعريفەو ئىسلام دان بە هىچ جۆرە مەملانىيەك لە نىوان خۆى و زانستدا نانىت، بۆيه بۆشايى ئايىنى ناكرى و ناشى لە دنياى ئىسلام دروست بىت. بەلام لە خورئاوادا بۆشايىكى زۆر لەو روووە دەبىنرپت، بۆيه وتەيهكى (پ. د. موحسین محەمەد حوسىن) دەكەينه دوماهى ئەم بەشە كە دەللىت: ((گەرەترين كارەسات كە ئەمرو هەموو جىهان روو بە رووى بۆتەو، ئەو يە كە جەماوەر - نەخاسمە لە رۆژاوادا - لە جياتى پەيدابوونى بۆشايى ئايىنى، خۆيان بە مەزەب و "ئايدۆلۆژيا" گەلێكەو خەريك دەكەن و بۆ پرکردنەو پىداويستى بە كار بردن و تىركردنى غەريزەى خۆيان هاناي بۆ دەبەن، كە لە رووى بىتەرستىيەو و لە رووى

¹ د. راجح عبدالحميد الكردى - سەرچاوهى پيشوو، ل ۲۰۰.

تاکپه رستییه وه هیچی له ئایینه سه ره تاییه کان که متر نییه، وهک
تۆینی ده لیت: هه رچه ندیشه خۆی له ژیرپه رده ی بریقه دار شار دبیته وه
و، له شیوه ی "به ئیلا هکردنی تاکی فانی" دا خۆی ده ربخات. تۆینی،
به هه له یه کی گه وره ی ده زانیت مه زه به دنیه وییه کان له جیگه ی
ئایینه کان دابنریت و ده لیت: تیگه یشتنی ئاده میزاد له قانون و
رئساکانی سروشت و کۆنترۆلکردنیان گرنگی به لای ئاده میزاده وه زۆر
که متره له وه ی که لایه نه پوچییه که یان له خودی خۆیدا ده وله مه ند
بکات^(۱).

¹ پ. د. موحسین موحه ممه د حوسین - سروشت و مه عریفه و فه لسه فه ی میژوو، چ (۱)،
چایخانه ی رۆژه لات، هه ولیر، ۲۰۱۱، ل ۲۰۷ - ۲۰۸.

كۆتايى

له كۆتايى ئەم باسەدا، دەمانەوېت گرنگترين ئەو ئەنجاميگريانەى پىي گەيشتووین له میانى تاوتوئیکردنى باس و خواسەکانى تیۆرى مەعریفەدا، دەستنیشان بکەین:

۱- بۆمان دەردەكەوئیت كە مەعریفە وەك سیفەتیكى مرؤف و خەسلەتیكى جیاكەرەو، له میانى پیناسەکردنى چەمكەكە و چەمكى زانست و پەيوەندیان بە یەكەو، نەك جیگەى گومان نییە، بەلكو زانین و پەیبەردن بە شتەكان و توانای مرؤف بۆ زانین بەلگەنەویستە و فامکردنى مەسەلەكەش قورس و ئالۆز نییە.

۲- گومان له مەعریفە، بە تاییەت گومانی رەها (الشك المطلق) له گەل فیترەتى ساغله می مرؤف تیک دەگیریت كە له سەر بنەمای یەقینی بنیاتنراو، بۆیە قبولكراو نییە و ریبازە فەلسەفیەكان تیايدا روو بە رووی سەرلیشیوان و خنكان بوونەتەو.

۳- گومانی میتۆدی ریگایەكى دروست و لۆژیكى نییە بۆ گەیشتن بە یەقین، گەرچی دەگوتری ئەم گومانه قۆناغیک یان راپرەویكە بۆ پەربنەو، له پردی باوەر و واقیعیینی بۆ پەلەى یەقین و دلنایى وەك ئەوەى بۆ غەزالى هاتە پيش، بەلام ئەم ریگایە نەك پیویست نییە، بەلكو بە هەلەش دادەنریت، چونكە گومان كردن لەوەى تۆ شت

دەزانىت و دەتوانى بە (هەست و عەقل) پەى بە شتەكان بەرىت، نكولى
کردنە لە راستى و واقىعیكى سەلمىنراو.

۴- مرؤف بەرپرسىارىتى و ئەرکى خوداناسى و پەرسىتىش و فىربوونى
خراووتە ئەستۆ، ئەمەش بەندە بە زانست و مەعریفە، ناشکرى خدا
داواى ئەنجامدانى شتىك لە مرؤف بکات تواناى زانین و پەى پىبەردنى
نەبىت.

۵- تاکە چارەسەر بۆ رزگاربوون لە تەنگژە و کىشەى زانین و
نەزانىنى مرؤف و تواناى بۆ بەدەستەینانى مەعریفە و گەیشتن بە یەقین،
برىتییه لە چارەسەرى خۆرسكى (فطرى)، كە خوى لە چارەسەرى
خودايدا دەبینىتەو بە بەکارهینانى ئامرازەکانى زانین (عەقل)،
هەست) بۆ پەى بردن بە شتە هەستىکراوەکان. بۆ ئەو شتەنەشى لە
دەرەوہى هەستەکان و تواناى پەبەردنى عەقلى مرؤفدان، رىگەى
سروش و پەيامى خودایى لە رىگەى پىغەمبەرانەوہ دەرمانى دەردانە بۆ
زانین و پەى بردن بە جیہانى نەبىنراو.

ئەم چارەسەرە دلى مرؤف ئاو دەدات و لە هەموو گومان و دوودلىیەك
رزگارى دەکات و، (یەقین) پى دەبەخشىت، كە دەبىتە ماىەى
ئاسوودەى و ئوقرەى دەروونى بۆ مرؤفەکان.

سه‌رچاوه‌كان

يه‌كه‌م: به‌ زمانى‌ عه‌ره‌بى‌

دواى‌ قورئانى‌ پيروژ.

أ- كتيب

- ١- أحمد إبراهيم علي الورتى (دكتور) - مشاريع الإصلاح في الشرق الأوسط، ط١، دارالزمان، دمشق، ٢٠١٢.
- ٢- حربى‌ عباس‌ عگيتو (دكتور) و موزه محمد عبيدان (دكتور) - مدخل إلى الفلسفة و مشكلاتها، ط١، دار النهضة العربية، بيروت، ١٤٢٣ هـ - ٢٠٠٣ م.
- ٣- راجح عبدالحميد الكردي (دكتور) - نظرية المعرفة بين القرآن والفلسفة، ط١، مكتبة المؤيد، الرياض، ١٤١٢هـ - ١٩٩٢م.
- ٤- سعد الدين التفتازاني- شرح العقائد النسفي المحشي، ط ٢، انتشارات سيديان، ١٣٥٢هـ ش.
- ٥- عبدالرحمن بن خلدون - مقدمة ابن خلدون، تحقيق حامد أحمد الطاهر، دار الفجر للتراث، القاهرة، ٢٠٠٤.
- ٦- عبدالرحمن بن زيد الزنيدي (دكتور)- مصادر المعرفة في الفكر الديني والفلسفي، مكتبة المؤيد، الرياض، ١٤١٢هـ - ١٩٩٢م.
- ٧- عبدالرحمن حسن حبنكة الميداني - العقيدة الإسلامية و أسسها، ط٢، انتشارات بيان، باوه، ايران، ١٣٩٩هـ - ١٩٧٩م.

- ٨- عدنان سبيعي - الفلسفة من تأريخ الفكر الفلسفي، ط١، دار
العصماء، دمشق، ١٤٣٣ هـ - ٢٠١٢ م.
- ٩- علي حسين الجابري (دكتور) - دروس في الفكر الإسلامي، ط١، دار
الغرقد للطباعة والنشر والتوزيع، دمشق، ٢٠١٠ م.
- ١٠- علي حسين كركي (دكتور) - الإبتيمولوجيا في ميدان المعرفة،
ط١، شبكة المعارف، بيروت، ٢٠١٠.
- ١١- الغزالي، حجة الإسلام محمد بن محمد - المنقذ من الضلال،
مكتبة الجندي، القاهرة، ١٩٧٢.
- ١٢- الغزالي، محمد بن محمد الغزالي أبو حامد - إحياء علوم الدين،
ج١، دار المعرفة، بيروت.
- ١٣- محمد تقي مصباح اليزدي - الإيديولوجية المقارنة، ترجمة
عبدالمنعم الخاقاني، دار المحجة البيضاء، بيروت، ١٤١٣ هـ، ١٩٩٢ م.
- ١٤- محمد محمد الحاج حسن الكمالي (دكتور) - محاضرات في الفلسفة
الإسلامية، ط١، مجد المؤسسة الجامعية للدراسات والنشر والتوزيع،
بيروت، ١٤١٣ هـ - ١٩٩٣ م.
- ١٥- مصطفى حسن النشار (دكتور) - أعلام الفلسفة حياتهم
ومذاهبهم، دار المسيرة، عمان، ١٤٣٢ هـ - ٢٠١١ م.
- ١٦- نبيل عبدالحميد عبدالجبار (دكتور) - الفلسفة لمن يريد، مطبعة
الحاج هاشم، اربيل، ٢٠٠٤.
- ١٧- يوسف كرم - تأريخ الفلسفة اليونانية، دار القلم، بيروت، دون
سنة الطبع.

ب- فهره‌نگ و کتیبه‌کانی زمان

- ١٨- الجرجاني، السيد الشريف علي بن محمد الجرجاني - التعريفات، ط ٢، انتشارات ناصر خسرو، طهران، ١٣٦٦ هـ ش.
- ١٨- الجوهري، اسماعيل بن حماد الجوهري - معجم الصحاح، ط ١، دار المعرفة، بيروت، ١٤٢٦ هـ م ٢٠٠٥.
- ٢٠- الرازي، أحمد بن فارس بن زكريا القزويني الرازي، أبوالحسين - معجم مقاييس اللغة-، تحقيق عبدالسلام محمد هارون، دار الفكر، ١٣٩٩ هـ - ١٩٧٩ م.
- ٢١- الراغب الاصفهاني - معجم مفردات الفاظ القرآن، تحقيق نديم مرعشلي، دار الكتاب العربي، ١٣٩٢ هـ - ١٩٧٢ م.
- ٢٢- عبدالمنعم الحفني (دكتور) - المعجم الشامل لمصطلحات الفلسفة، ط ٣، مكتبة مدبولي، القاهرة، ٢٠٠٠.
- ٢٣- الفيروز آبادي، مجد الدين محمد بن يعقوب الفيروز آبادي - القاموس المحيط، ط ٢، دارالمعرفة، بيروت، ١٤٢٨ هـ ٢٠٠٧ م.
- ٢٤- الموسوعة الفلسفية المختصرة، نقلها عن الإنجليزية فؤاد كامل و جلال العشري و عبد الرشيد الصادق، مكتبة النهضة، بغداد، ١٩٨٣ م.

دووه م: به زمانى كوردى (كتيب)

۲۵- ريبين ره سول ئيسماعيل - ئه پستمؤلوژياو فهلسه فه، به رگى
يه كه م، چ ۲، چاپخانه ي شيهاب، ۲۰۱۲.

۲۶- كريستؤفه ر هاملتؤن - مه عريفه تناسى، وه رگيرانى له
فارسىيه وه بؤ كوردى: به لئين ئه نوه ر عه لى، دار المعرفه، بيروت، ۲۰۱۲.

۲۷- مسعود عبدالخالق - رهوشى فهلسه فى سه ده ي ۲۱، چ ۱،
نوسينگه ي ته فسير بؤ بلاو كوردنه وه و راگه يانندن، هه ولير، ۱۴۳۴ ك -
۲۰۱۳ ز.

۲۸- موحسين موحه ممه د حوسين (دكتور) - سروشت و مه عريفه و
فهلسه فه ي ميژوو، چ ۱، چاپخانه ي روزه لآت، هه ولير، ۲۰۱۱.

سئيه م: به زمانى فارسى (كتيب)

۲۹- تاريخ فلسفه ي راتلج، مجموعه نوسيندگان، ترجمه ي حسن
مرتضوي، چ ۱، نشر چشمه، تهران، ۱۳۹۰ ه ش.

۳۰- لئو راوچ - فلسفه هگل، ترجمه عبدالعلى دست غيب، نشر
پرسش، اصفهان، ۱۳۸۲ ه ش.